

1750^{cm} nebo méně, aneb zda-li papíru (archu) úplně aneb pouze částečně bylo pro listinu neb spis užito,^{6) 7)} pročež sluší míti pouhé archy obahé, na kterých se pouze rubrika podání nachází, za části podání samého, tedy za předmět poplatku jak ostatní archy podání.⁸⁾

A. Spisy a vyhotovení.

I. Podání.

§ 94.

Ustanovení všeobecná.

Sem spadajícím předmětem poplatku jsou:

Podání osob soukromých k zeměpánu, k radě říšské neb ku sněmům zemským, k zastupitelstvům okresním neb obecním aneb k veřejným úřadům neb ústavům, zřízeným pro záležitosti říšské, zemské, okresní neb obecní, aneb k úředním osobám, jich místo zastupujícím.¹⁾

Z tohoto plyne a lze sledovati:

1. Podání musí býti písemná, mají-li vůbec býti předmětem poplatku; by žádosti, oznámení a pod., jež ústně byly předneseny, mohly býti podrobeny poplatku, musí zvlášť býti vysloveno.^{2) 3)}

⁶⁾ Nař. mín. fin. ze dne 30. listopadu 1863 (č. z. č. 104). Slov. 162 rozh. m. č. ze dne 18. února 1863 č. 2819. (Pril. p. Štyr. č. 23, str. 89; p. Mor. č. 2, str. 9.)

⁷⁾ Výjimečně a více z důvodů slušnosti než bezohledně spravedlnosti bylo rozhodnutím ministeria finanet ze dne 21. února 1867 č. 42.273 (Pril. p. Štyr. č. 8, str. 38) vysloveno, že při prepisech a výtazích z vyměřovačích protokolů katastrálních, k jejich vyhotovení upotřebeno bylo blanketů úředních, za přičinon velkého jejich formátu požadováti býti má poplatek vyšší teprv tehda, když plocha, jako u zaujímání výtah, převyšuje zákonné maximum 1750 cm².

⁸⁾ Pol. saz. ⁴⁵/₇₂ pop. zák.

¹⁾ Popl. zák. § 1. lit. D) 1.) a změn. pol. saz. ⁴⁰/₄₃ z r. 1862.

²⁾ Rozh. m. č. ze dne 5. října 1866 č. 37.765. (Pril. p. Dol. Rak. č. 2, str. 3 z r. 1867; p. Hor. Rak. č. 10, str. 52; p. Štyr. č. 22, str. 100 z r. 1867; p. Kor. č. 8, str. 30 z r. 1867; p. Kraj. č. 5, str. 12 z r. 1867.)

³⁾ Tak byla v pozn. 1. ku změn. pol. saz. ⁴⁰/₄₃ b) 1.) a 2.) z r. 1862 pro celou kategorii podání vyslovena zásada, že má býti placen poplatek, i když ústně žádost byla přednesena. Jsou to opovědi živnosti, žádosti za

2. Úřady a ústavy, jimž podání svědčí, musí býti zřízeny *pro záležitosti veřejné*, t. j. pro záležitosti říše, země, okresu neb obce a nikoli pouze pro záležitosti jednotlivých tříd obyvatelstva.

K takovým úřadům a ústavům, jež nejsou povolány sloužití účelům veřejným ve smyslu naznačeném, náleží ku př. biskupské ordinariáty a konsistoře, komory advokátní, notářské a lékařské, komory obchodní a živnostenské, ozbrojené sbory měšťanské, správy železniční, spořitelny, nemocnice, společenstva živnostenská atd.⁴⁾

propůjčení nebo uznání nějakého práva neb povolení atd. (v. §. 95. odst. 3. lit. a).

Podobně byla dále vyslovena poplatnost pro žádosti za povolení přivozu cla prostého („um Bewilligung zum zollfreien Bezug“), o kterých rozhodovali přísluší řídícím úřadům finančním a které za přičinou urychlení řízení mohou též býti podány ústně při dotyčném úřadě celním. (Rozh. m. f. ze dne 17. července 1880 č. 20,676. Příl. p. Mor. č. 12, str. 45; p. Hor. Rak. č. 6, str. 22; p. Tyr. č. 8, str. 15; p. Kor. č. 10, str. 72.)

Ministeriem finančí byl porůznu vysloven náhled, že nevyžaduje poplatek podání, jehož obsah též může býti úřadu ústně přednesen aniz by o tom zvláštní musel býti sepsán protokol, a aniz by za žádost ústně přednesenou placení poplatku zřejmě bylo předepsáno; na př. žádosti za vydání listin cestovních, listů domovských a pod., předpokládají, že podobné žádosti neobsahují dále ničehož, což by poplatnost jejich zasláť odůvodňovalo. (Srov. rozh. min. fin. ze dne 28. srpna 1850 č. 23,362. — Chromol. výt. p. Čechy č. 160, str. 259.) V též smyslu, ač z jiné než uvedené příčiny bylo rozhodnutím min. fin. ze dne 13. března 1888 č. 5876 (příl. p. Čechy č. 11, str. 51; p. Mor. č. 8, str. 44; p. Kraj. č. 22, str. 100; p. Příl. č. 8, str. 104) v konkrétním případě vysloveno, že žádosti za vydání živnostenských listků legitimačních pro cestující nevyžadují kolku proto, že listy legitimační jako listy cestovní jsou poplatku podrobny.

⁴⁾ V soulase se zásadou tou bylo vysloveno, že žádosti za udělení beneficí k patronům soukromým, veškerá podání kandidátů advokacie ku komoře advokátní a pod. nejsou předmětem poplatku (Srov. rozh. m. f. ze dne 28. března 1869 č. 9679. Příl. p. Styr. č. 10, str. 27 z r. 1870; p. Kraj. č. 11, str. 65 z r. 1870; p. Hal. č. 15, str. 81; p. Buk. č. 15, str. 83; dto ze dne 20. února 1885 č. 3949. Příl. p. Mor. č. 5, str. 15; p. Hor. Rak. č. 12, str. 64; p. Kor. č. 8, str. 49; p. Příl. č. 5, str. 154; a dto ze dne 2. dubna 1889 č. 9153. Příl. p. Slez. č. 7, str. 16; p. Příl. č. 8, str. 60; p. Hor. Rak. č. 9, str. 31 z r. 1891); že podobně má se věc při podání k smírčímu soudu bursy plodínové, pokud nelze je považovati za právní listiny (vých. m. f. ze dne 11. března 1881 č. 8844. Příl. p. Mor. č. 10, str. 38); při podáních k biskupským ordinariátům a

Naproti tomu sluší míti za ústrojí pro veřejné záležitosti zřízená úřady prostředkovací, před kterými ve smyslu zákona ze dne 21. září 1869 (ř. z. č. 150) lze mezi stranami uzavírat v určitých mezích narovnání, která co do účinnosti rovná se narovnáním soudním.⁵⁾

Podání učiněná k úřadům a ústavům, jež nejsou povolány sloužit účelům veřejným, mohlo by býti předmětem poplatku pouze tenkrát, když by podání takové jevílo se býti právní listinou, kde by pak dle své povahy co právní listiny musely býti poplatku podrobeny.

3. Podání k jednotlivým osobám úředním může býti předmětem poplatku pouze tenkrát a pokud, když a pokud jednotlivé osoby tyto zastupují místo úřadu neb ústavu veřejného.

Za takové osoby úřední sluší míti též e. k. notáře, když ku provedení řízení narovnávacího za soudní komisaře byli ustanoveni, pročez podání učiněná k nim v řízení řečeném, zvláště učiněná u nich přihlášky pohledávek jeví se býti předmětem poplatku dle pravidla všeobecného.⁶⁾

4. Zda-li závisí na vůli jednatelce podání učiniti neb zda-li tak učiniti je zákony a předpisy jednotlivcům nařizeno, jest lhostejno.

konsistořím (Srov. rozh. m. l. ze dne 2. dubna 1889 č. 9153. — Příl. p. Kraj. č. 15, str. 58; p. Příl. č. 8, str. 60) atd.

Solvárny nejsou v držení státu iure privatorum a též neprovozují se na základě práva soukromého, nýbrž mají povahu režie berní, pročez žádosti k ředitelstvům neb pokladnám solváren spadají pod všeobecné pravidlo a jeví se býti předmětem poplatku. (Rozh. m. l. ze dne 31. října 1869 č. 34.168, Příl. p. Hor. Rak. č. 13, str. 57.)

⁵⁾ Z té příčiny jeví se býti veškerá písemná podání jednotlivců k těmto úřadům poplatku podrobená, vyjma žádosti za vydání úřední listiny či intimátu, obsahující narovnání před tímž úřadem uzavřené, které dle § 9., al. 3., uvedeného zák. ze dne 21. září 1869, mají býti prosty poplatku z podání neb z protokolu podání zastupujícího. (Rozh. mín. lín. ze dne 7. března 1889 č. 7990. — Příl. p. Hor. Rak. č. 8, str. 35.)

⁶⁾ Nař. mín. spr. a lín. ze dne 29. října 1859 (ř. z. č. 202). Písemná podání, kteráž podávají e. k. notářům jako komisařům soudním věřitelové dlužníka, nacházejícího se v řízení narovnávacím, a v kterých prohlásují, že přistupující k narovnání jsou ochotnými přijmouti kvotu nabídnutou, sluší proto míti za předmět poplatku 36 kr. co podání a mimo to dle její povahy co právní listiny poplatku 50 ke. (Srov. rozh. mín. lín. ze dne 15. května 1869 č. 34.151, Příl. p. Čechy č. 16, str. 61.)

V případech druhých jeví se ovšem býti podání pouhým plněním povinnosti; nebylo-li však pro podání taková zřejmě vysloveno osvobození, zůstávají dle všeobecného pravidla předmětem poplatku.⁷⁾

Taktéž je lhostejno, zda-li žádosti bylo dáno místa čili nic.⁸⁾

5. Poplatnosti podání písemného nijak nevádí forma jejich. Proto bylo za poplatné prohlášeno podání ve formě protokolu⁹⁾ neb telegramu¹⁰⁾ a podobně má býti poplatnost odůvodněna, když při použití poukázek poštovních pro zásylky peněz úřadům napiší se na kupon poukázky zprávy, oznámení a pod., které ve formě obyčejného podání byly by poplatku podrobeny. Zde má řečený kupon povahu podání a má též býti opatřen kolkem za podání vycházejícím, nemá-li snad z příčin subjektivních osvobození od poplatku místa.¹¹⁾ ¹²⁾

6. Spisy, jež podávají dvě osoby nebo více jich, tvoří jenom jeden předmět poplatku, mohou totiž jednoduchým kolkem opatřeny býti, když osoby tyto v době, když

⁷⁾ Tak nařizuje zákon o právu shromáždovacím ze dne 15. listopadu 1867 § 2. (ř. z. č. 135), že o každém shromáždění pod tento zákon spadající má býti učiněno písemné oznámení (podání), které nikde nebylo poplatku sprostěno. (Srov. rozh. mín. fin. ze dne 29. srpna 1868 č. 27.486. Příl. p. Mor. č. 9, str. 23; p. Hor. Rak. č. 12, str. 55; p. Přím. č. 18, str. 57; p. Kor. č. 25, str. 69; p. Štyr. č. 23, str. 55; p. Slez. č. 14, str. 37; p. Hal. č. 24, str. 123; p. Buk. č. 29, str. 128; p. Dalu. č. 29, str. 143). Podobně nalézáme v § 4. zákona o právu spolkovém ze dne 15. listopadu 1867 (ř. z. č. 134) ustanovení, že utvoření se spolku písemně má býti oznámeno, aniž by takové oznámení bylo od poplatku osvobozeno, (Srv. rozh. mín. fin. ze dne 12. července 1868 č. 21.715. Příl. p. Čechy č. 13, str. 52; p. Mor. č. 7, str. 16; p. Slez. č. 10, str. 27; p. Dol. Rak. č. 6, str. 13; p. Hor. Rak. č. 8, str. 41; p. Štyr. č. 19, str. 47; p. Kor. č. 19, str. 56; p. Přím. č. 17, str. 53; p. Hal. č. 21, str. 104; p. Buk. č. 24, str. 106; p. Dalu. č. 25, str. 129) a pod.

Osvobození zákonem zřejmě vyslovené nalézáme na př. při spolcích nepolitických, jež se berou za účely humanitní, dobročinnými, vědeckými a pod., kterým spolkům propůjčuje zákon osvobození osobní a j.

⁸⁾ Srov. nář. spr. soudu ze dne 8. ledna 1878 č. 12. (Budw. II. 188.)

⁹⁾ Změn. pol. suz. ^{69/70} a) 1.) z r. 1862; zák. ze dne 26. prosince 1893 § 1., ul. 2. (ř. z. č. 210).

¹⁰⁾ Nář. mín. fin. ze dne 9. ledna 1869 č. 889 (ř. z. č. 8). (V. § 139.)

¹¹⁾ Nář. mín. fin. ze dne 30. dubna 1873 č. 6152. (Věst. mín. fin. č. 13, str. 101.)

spisy se podají, v takovém jsou spojení, že co do předmětu spisu podaného mohou se pokládati za osobu jednu aneb aspoň položenou v něm žádost dovozují ze společného důvodu právního (§ 33. popl. zák.),¹³⁾ jinak zapraví každý žadatel poplatek z podání zvlášť, ač podání bylo jediné, společné.¹⁴⁾

Souhlasně se zásadou touto sluší míti více dědiců jedné a též pozůstalosti co do poplatku z podání, přihlášení se k dědictví a z plné moci ku projednávání pozůstalosti toliko za osobu jednu, necht' podání ta jsou pak podepsána všemi neb pouze některými neb jedním z dědiců.¹⁵⁾

¹³⁾ Z toho nelze však sledovati, že by každá poukázka, kterou se úřadu peníze zasílají, byla již proto předmětem poplatku. Poznámky na kuponu poukázky, které bez poplatku mohou býti úřadu učiněny ústně, aniž by bylo vůbec jakého podání neb protokolu zapotřebí, nemohou odůvodniti poplatek poukázky. Tak nemůže na př. býti řeč o poplatnosti poštovní poukázky, kterou advokát zasílá soudu jako plat za doručení výměru soudního a pod. (Srov. nář. spr. soudu ze dne 4. ledna 1881 č. 16. Rudw. V. 973.)

¹⁴⁾ Společný důvod právní nesmí stobožován býti se společným pramenem právním, t. j. se zákonem, jenž upravuje vůbec poměry právní in abstracto. (Srov. nář. spr. soudu ze dne 7. října 1884 č. 2146. Rudw. VIII. 2243.)

Takový společný důvod právní jest na př. dán v případech, kde proti nariadení cestou politickou z příčin veřejných vynesenému, více osob mimo se býti stíženo, a když tyto osoby dohromady podají jednu stížnost — pokud nepřivádí se k platnosti zvláštní práva jednotlivců — necht' pak vyznaménat o nariadení úředním bylo dáno všem společně aneb každému zvlášť zvláštním úředním vyhotovením. (Srov. rozl. m. f. ze dne 9. března 1858 č. 8276. Pril. p. Štyr. č. 11, str. 47.)

¹⁵⁾ V souhlasu se zásadou uvedenou bude na př. v případě, když za příčinou rozdělení pozemků prodávající společně s kupujícími žádají při soudě realitním za odepsání a připsání odprodávaných parcel pozemkových, všim právem požadován poplatek pro každý arch dotýčeného podání zvlášť dle počtu žadatelů (Srov. rozl. m. f. ze dne 10. června 1875 č. 11.747. — Pril. p. Mor. č. 9, str. 37); kdežto tenkrát, když by při podobném odprodání jednotlivých parcel prodávající sám ve svém jménu a nikoli jako zástupce kupujících žádal za oddělení a za připsání práva vlastnického pro kupující, může pouze jednoduchý poplatek z podání býti požadován, poněvadž ve směru tomto nerozhoduje vše, nýbrž počet žadatelů. (Srov. rozl. m. f. ze dne 17. února 1877 č. 2196. — Pril. p. Hor. Rak. č. 5, str. 23; p. Mor. č. 4, str. 12.) V. též míst. odst. 7.

¹⁶⁾ Nař. mín. ún. ze dne 15. října 1855 č. 28.040, odst. 2. (Věst. m. f. č. 51, str. 388.)

Odechyly od zásady této v řízení bagatelním a upomínacím v. § 101.

7. Spojeno-li více žádosti v jednom podání jednotlivce neb více osob, které dle předešlého odstavee (6.) lze považovati za osobu jednu, vystačí z pravidla poplatek jediný, i kdyby tím vzešel prospěch osobě neb osobám jiným, vyjmouc žádosti za rozličná zapsání do veřejných knih neb rejstříků obchodních rozličných úřadů (v. § 95. odst. 3., lit. h), i).¹⁶⁾ 17)

8. Žádosti a spisů, ježto k některému veřejnému úřadu jednou již byly podány a tam pořizovány, nemůže znovu jakožto spisů podacích býti užito, a to necht se již nezmění neb změní či doplní obsah jejich.

Taková podání mohou toliko co přílohy nového podání neb protokolu znovu býti předloženy, kteréž nové podání tvoří opět nový, samostatný předmět poplatku.¹⁸⁾

¹⁶⁾ Příp. 1. ku změn. pol. saz. $\frac{40}{43}$ k. — Rozh. min. fin. ze dne 25. listopadu 1850 č. 16.130. (Felsenbrunn I. str. 278) a nař. min. fin. ze dne 4. května 1861 č. 12.097. (Věst. m. f. č. 23, str. 129.)

¹⁷⁾ Srovnávají se s touto zásadou bylo na př. vysloveno, že vystačí jednoduchý poplatek z podání, kterým kdo, jenž jednotlivé pozemky odprodal, žádá ve svém jménu, a nikoliv jako splnomocněný, za oddělení odprodaných pozemků od statku kmenového a za vtělení práva vlastnického knim pro osoby, jež koupili. (Rozh. m. f. ze dne 1. října 1867 č. 37.216. Příl. p. Štyr. č. 50, str. 208; p. Kraj. č. 17, str. 62); dále, že žádosti za vtělení („Verfachung“) více dlužných úpisů taktéž mají býti považovány za jediný předmět poplatku. (Rozh. m. f. ze dne 16. ledna 1878 č. 33.245. Příl. p. Tyr. č. 3, str. 5. Srov. též nář. spr. s. ze dne 7. prosince 1886 č. 3262. Budw. X. 3289.)

¹⁸⁾ Popl. zák. § 36. — Ustanovení to nabývá praktické důležitosti a ceny při podáních, která jsou podrobena značnějšímu poplatku, a kterých, když by ku doplnění a opětnému předložení byla vrácena, opětně lze použiti, ovšem ve formě přílohy podání nového. (Srov. rozh. m. f. ze dne 24. března 1866 č. 9518. Příl. p. Dol. Rak. č. 14, str. 32; p. Hor. Rak. č. 8, str. 41; p. Štyr. č. 11, str. 48; p. Kor. č. 7, str. 18; p. Kraj. č. 10, str. 56.)

Toto podání nové může býti opět předmětem téhož poplatku jak podání prvotné, když v něm opětována jest prosba žádosti první, definitivně vyřízené, a pouze když by prvotní, vyššímu než obyčejnému poplatku podrobené podání soudem neb úřadem nebylo definitivně vyřízeno, nýbrž pouze straně vráceno s nařízením, by bylo doplněno a opět předloženo, a když účelem podání nového, kterým se podání dřívější reprodukuje, jest pouze docílení definitivní vyřízení podání prvního, buďž podání

Podobně lze opětně upotřebiti prepisů rubrik, když za příčinou jakékos nedostatku straně byly vráceny.¹⁹⁾

9. Obsahuje-li podání sebou právní jednání, neb zastupuje-li sebou listinu právní, budíž k takovému podání co do jeho poplatnosti přihlíženo sebou co k právní listině obsahující jednání právní.

10. Z podání ve více exemplářích (in duplo, triplo atd.) vyhotovených jest každě pro sebe co podání podrobena poplatku, poněvadž v sazbě popl. zákona při ukazovce „vyhotovení“ (Ausfertigung) jest se dovoláno též položky ¹⁰/₇ (úřední vyhotovení), která sub a) uvádí „prepisy“ a poplatkový zákon tedy co do poplatnosti nečiní rozdílu, zda-li prepis (vyhotovení druhé, třetí atd.) tak jak prvopis jest opatřen podpisem, zda-li jest totiž originalem neb pouhým prepisem.²⁰⁾

Co do výměry poplatku z duplikátů, triplikátů atd. podání poplatných v. násl. § 95. lit. l).

§ 95.

Ustanovení zvláštní.

1. V příčině výměry poplatku z podání platí za pravidlo:

a) Veškerá podání v soudním řízení sporném i nesporném jsou podrobena poplatku z každého archu 36 kr.¹⁾

nové podrobena poplatku dle všeobecného pravidla (50 kr., 36 kr. neb 12 kr. z archu). Rozh. mín. ln. ze dne 24 listopadu 1893 č. 37,372. — Příl. p. Čechy č. 7, str. 3; p. Kraj. č. 25, str. 133; p. Tyr. č. 7, str. 70; p. Hal. č. 30, str. 220; p. Štyr. č. 2, str. 11 z r. 1894; p. Kor. č. 1, str. 3 z r. 1894; p. Dol. Rak. č. 35, str. 71; p. Hor. Rak. č. 1, str. 6 z r. 1894; p. Slez. č. 9, str. 42; p. Mor. č. 5, str. 24 z r. 1894; p. Přím. č. 4, str. 27 z r. 1894; p. Buk. č. 6, str. 70 z r. 1894; p. Dahn. č. 1, str. 3 z r. 1894.)

¹⁹⁾ Rozh. m. t. ze dne 13. ledna 1851 č. 39,031, odst. 2. (Felsenbrunn I. čís. 96).

²⁰⁾ Srov. Jur. Bl. VII. z r. 1878 č. 12, str. 152.

¹⁾ K vůli odvarování různého počítání si bylo prohlášeno, že této výměře podrobeny jsou stížnosti z mateční, které podávají se o soue — bez spjení s appealací —; pak soudní výpovědi, učiněné podáním aneb do protokolu dané; pak přihlášení se k dědiectví a jednoduché vzdání se dědiectví (Naf. m. t. ze dne 4. července 1864 č. 31,966. Věst. m. t. č. 32,

Nepřevyšuje-li v řízení sporném hodnota věci 50 zl., v. ustanovení v násl. odst. 2.

b) Veškerá jiná podání z každého archu 50 kr.²⁾ nejsou-li dle výjimečných ustanovení v následujících odst. 2. a 3.

str. 278. Rozh. m. f. ze dne 28. března 1880 č. 4356. Příl. p. Mor. č. 6, str. 22; p. Hor. Rak. č. 5, str. 17; p. Tyr. č. 3, str. 5; p. Kor. č. 14, str. 88; p. Přím. č. 16, str. 126. — Nál. spr. s. ze dne 16. ledna 1894 č. 233. Budw. XVIII., č. 7658); dále v záležitostech deponit a hromadných pokladen sirotčích, žádosti za složení, neb žádosti za schování a pak žádosti za vydání neb vyplacení, není-li žadatel osobně od poplatku osvobozen (Nař. m. f. ze dne 21. května 1870 č. 14.503. Věst. mín. fin. č. 23, str. 133); soudní podání učiněná podle § 1. cis. nař. ze dne 21. května 1855 (ř. z. č. 95) neb podle § 1. nař. mín. fin. ze dne 18. července 1859 (ř. z. č. 130), jakož i soudní podání za provedení exekuce, učiněné na základě notariátního aktu, opatřeného klausulí exekuční (Rozh. m. f. ze dne 12. září 1888 č. 24.275. Příl. p. Mor. č. 3, str. 16 z r. 1889; p. Přím. č. 1, str. 6 z r. 1889; p. Hor. Rak. č. 9, str. 29 z r. 1891); přihlášení se v řízení konkursním a soudní přihlášení vůbec (Nař. m. f. ze dne 21. března 1894; ř. z. č. 58).

Rozhodnutím m. f. ze dne 21. října 1893 č. 33.754 (Příl. p. Štyr. č. 16, str. 118; p. Kor. č. 18, str. 101; p. Dol. Rak. č. 33, str. 67; p. Hor. Rak. č. 1, str. 2 z r. 1894; p. Kraj. č. 22, str. 116; p. Přím. č. 21, str. 164; p. Tyr. č. 7, str. 62; p. Čechy č. 82, str. 72; p. Mor. č. 29, str. 151; p. Slez. č. 9, str. 39; p. Hul. č. 6, str. 72 z r. 1894; p. Buk. č. 16, str. 70; p. Dalm. č. 24, str. 79.) bylo vysloveno, že soudní výpovědi smluv projednacích, pak soudní podání za příčinou vrácení, resp. zpět vzeti věci pronajaté ve smyslu §§ 2., 4. resp. 11. cis. nař. ze dne 16. listopadu 1858 (ř. z. č. 253) bez ohledu na výšku dlužného nájemného mají býti podrobeny poplatku 36 kr. z archu.

Výrok tento nebude lze nyní po prohlášení zák. ze dne 26. prosince 1893 (ř. z. č. 210) potud hájiti, pokud půjde o soudní výpovědi z bytu, nepřevyšuje-li lhůta výpovědní dobu jednoho měsíce a pokud jde o rozepře z nájnu a pachtu, jichž přednět nepřevyšuje hodnotu 50 zl.

²⁾ Za předměty sem náležející byly zvlášť uvedeny: podání k řískému soudu (Nař. m. f. ze dne 28. září 1869 ř. z. č. 153); podání ku správnímu soudu (Nař. m. f. ze dne 28. června 1876, ř. z. č. 86); žádosti těžírstva či těžírů k horním úřadům za vydání certifikátů na trhací prach (Nař. m. pro zeměd. a horn. ze dne 28. března 1851, ř. z. č. 78, al. 1.); žádosti, by úroky ze státních obligací jménu svědčících vypláceny byly ponze na kvitance pověřené neb když se sebou prokáže dlužní úpis státní (Nař. mín. fin. ze dne 6. března 1869, ř. z. č. 29, § 4., al. 2.); žádosti za povolení kutací neb za prodloužení povolení takového (§§ 15. a 16. zák. hor.) (Nař. m. f. ze dne 12. června 1863 č. 26.401, al. 7. Věst. m. f. č. 29, str. 199); žádosti za ohlášku a přijetí slavnostního prohlášení svo-

uvedených podrobena poplatku jinému, buďsi vyššimu, buďsi nižšimu, aneb nejsou-li od poplatku vůbec osvobozena (v. § 180.³).

leni k sňatku, jaké sluší podatí dle § 4. nařízení ze dne 1. července 1868 (č. z. č. 80) při úřadě politickém (Nař. m. f. ze dne 28. prosince 1868 č. 37.375, odst. 4. Věst. m. f. č. 1, str. 1 z r. 1869); žádosti záložníků a branců zemských za osvobození od ročního cvičení ve zbrani (Nař. m. f. ze dne 27. října 1870 č. 31.174. — Věst. m. f. č. 40, str. 196); písemné žádosti za sdělení zpráv o stavu záznamů v knize kreditní při určitých a na jméno znejtejších státních papírech úvěrních. (Vyhl. m. f. ze dne 24. května 1871 č. 36.241, al. 3. Věst. m. f. č. 21, str. 94. — O poplatnosti úředních vyřízení na podobné písemné žádosti vydané v. § 109., odst. a) 1.), lit. e). — Žádosti za povolení cla prostého přívozu zboží, když takové povolování přísluší řídicím finančním úřadům (Nař. m. f. ze dne 15. května 1880 č. 11.506, al. 1. — Věst. m. f. č. 17, str. 68 — pak rozh. m. f. ze dne 17. července 1880 č. 20.676. — Příl. p. Mor. č. 11, str. 44; p. Hor. Rak. č. 6, str. 22; p. Tyr. č. 8, str. 16. p. Kor. č. 10, str. 72); podobné písemné žádosti (buďsi samostatně, buďsi protokolárně sepsané, buďsi v deklaraci celní vyslovené a podepsané) za povolení, by beze cla mohla býti poslána zavazadla napřed neb později, když rozhodnutí přísluší finančním úřadům (Rozh. m. f. ze dne 7. října 1881 č. 20.597. Příl. p. Kor. č. 20, str. 111; p. Přím. č. 3, str. 16 z r. 1882; p. Kraj. č. 12, str. 98 z r. 1882; p. Mor. č. 7, str. 23 z r. 1882); žádosti k celním úřadům za rychlejší zaslání potvrzení v přičině pytlů vyvezených (Rozh. m. f. ze dne 12. října 1890 č. 35.708. — Příl. p. Slez. čís. 4, str. 16); dále žádosti za vyznačení v knihách neb mapách vodních, pak podání stran v záležitostech sužení stavidel (vodního cejchu), nejsou-li podání vůbec od poplatku osvobozena, nebylo-li totiž dle § 8. provozovacího nařízení ze dne 20. září 1872 jednáno z povinnosti úřední výhradně v zájmu veřejném (Nař. m. orby ze dne 6. května 1873 č. 4204. — Z. z. p. Čechy č. 41, str. 168. — Rozh. m. f. ze dne 16. dubna 1873 č. 12.056. V. Ges. v. 9. Feber 1850. Úř. vyd. z r. 1886 str. 141); oznámení, která na základě § 4. zákona spolkového ze dne 15. listopadu 1867 (č. z. č. 134) mají býti učiněna (Rozh. m. f. ze dne 12. července 1868 č. 21.715. Příl. p. Čechy č. 13, str. 52; p. Mor. č. 7, str. 16; p. Slez. č. 10, str. 27; p. Dol. Rak. č. 6, str. 13; p. Hor. Rak. č. 8, str. 41; p. Štyr. č. 19, str. 47; p. Kor. č. 19, str. 56; p. Přím. č. 17, str. 53; p. Hal. č. 21, str. 104; p. Buk. č. 24, str. 106; p. Dalm. č. 25, str. 129); podání dle § 2. zákona spolkovacího ze dne 15. listopadu 1867 (č. z. č. 135) předepsaná (Rozh. min. fin. ze dne 29. srpna 1868 č. 27.486. — Příl. p. Mor. č. 9, str. 23; p. Hor. Rak. č. 19, str. 55; p. Kor. č. 25, str. 69; p. Přím. č. 18, str. 57); podání v záležitostech disciplinárních, mezi které sluší řaditi též žádosti za promínutí pokut za nepořádek, vyslovených o nešetření ustanovení v přičině přeškrtování známek kolkových (Srov. rozh. min. fin. ze dne 8. dubna 1861 č. 8870. Příl. p. Štyr. č. 12, str. 41); podání, kterými lékárníci předkládají c. k. úřadům své účty na do-

Pravidlo toto má své odchylky, má totiž z jistých podání požadován býti poplatek nižší, a z jiných opět poplatek vyšší.

dané léky ku prozkoumání a poukázání splatné částky. (Přílohy takových podání v. § 124., odst. 6.) (Nař. m. f. ze dne 23. října 1888 č. 22.702. — Věst. m. f. č. 45, str. 751); žádosti za podmíněné zabezpečení výhody jednoroční dobrovolné služby vojenské dle § 125. instrukce ku provedení branného zák. ze dne 5. prosince 1868 (Rozh. m. f. ze dne 25. dubna 1875 č. 6527. — Příl. p. Mor. č. 7, str. 28; p. Hor. Rak. č. 5, str. 17; p. Kor. č. 9, str. 19; p. Dalm. č. 2, str. 8 z r. 1876.; žádosti za povolení, by k odvodu povinný mohl se stavěti v jiném okresu nežli ve vlastním okresu domovském (Rozh. m. f. ze dne 22. června 1874 č. 9959 a ze dne 27. června 1874 č. 8536. — Příl. p. Kor. čís. 8, str. 42 z r. 1879; p. Mor. č. 4, str. 13 z r. 1880; p. Kraj. č. 8, str. 17 z r. 1881); oznámení o vydávání tiskopisu periodického, jaká učiníi káže § 10. tisk. zák. ze dne 27. prosince 1862 (Rozh. min. řin. ze dne 20. října 1866 č. 45.617. — Příl. p. Dol. Rak. č. 6, str. 16 z r. 1867; p. Štyr. č. 13, str. 20 z r. 1867; p. Hor. Rak. č. 7, str. 35 z r. 1867; p. Kraj. č. 6, str. 21 z r. 1867; p. Přím. č. 18, str. 64 z r. 1866); oznámení, jaká podávají vydavatelové periodických spisů úřadu poštovnímu o tom, že na místo zabaveného listu vydal se list obsahem změněným (Rozh. m. f. ze dne 15. ledna 1894 č. 44.994. — Věst. m. f. č. 4, str. 20); žádosti učitelského personálu a ostatních funkcionářů na průmyslových učelištích v záležitostech dovolené, mezi které nutno řaditi též žádosti za povolení ku vzdálení se ze sídla školy během velkých prázdnin, jakož i písemná oznámení o opuštění sídla učeliště v nutných případech na dobu krátkou, necht' o podáních těch rozhoduje říditelstvo neb správa toho kterého učeliště aneb představený úřad vyšší (Rozh. m. f. ze dne 23. června 1893 čís. 18.702. — Příl. p. Dol. Rak. č. 18, str. 37; p. Hor. Rak. č. 11, str. 90; p. Štyr. č. 11, str. 86; p. Kor. č. 10, str. 60; p. Kraj. č. 15, str. 75; p. Přím. č. 16, str. 120; p. Tyr. č. 5, str. 42; p. Čechy č. 55, str. 52; p. Mor. č. 20, str. 94; p. Slez. č. 6, str. 25; p. Hal. č. 21, str. 161; p. Buk. č. 9, str. 42; p. Dalm. č. 18, str. 57); svatební žádosti vojenských invalidů (Rozh. m. f. ze dne 28. června 1860 č. 20.081, Příl. p. Hal. č. 22, str. 108); žádosti za vydání licence pro kupování hmot jedovin (jedovatín) (Rozh. m. f. ze dne 4. května 1883 č. 12.356. — Příl. p. Mor. č. 4, str. 16; p. Hor. Rak. č. 11, str. 34; p. Štyr. č. 3, str. 7; p. Kor. č. 15, str. 111; p. Kraj. č. 3, str. 7 z r. 1884); žádosti za vydání knížky lodnické na základě zák. ze dne 12. prosince 1893 (č. z. č. 5 z r. 1894) (Srov. rozh. m. f. ze dne 16. března 1894 č. 10.911. — Příl. k věst. m. f. č. 4, str. 18. — Příl. p. Hor. Rak. č. 3, str. 28; p. Slez. č. 4, str. 19); písemné neb protokolárně sepsané žádosti za udělení úlev neb za osvobození od návštěvy školní; (necht' by žádosti ty byly i doloženy vysvědčením chudoby. Přílohy takových žádostí vyjma vysvědčení chudoby od kolku osvobozené, podléhají kolku dle pravidla pol. saz. $\frac{1}{20}$ (§ 96.). Přednese-li se žádost za udělení úlev neb za osvobození ústně, aniž by se o tom sepsal protokol, není důvodu k požadování kolku (Rozh. m. f. ze dne 26. dubna 1881 č. 2125. Příl. p. Čechy č. 7, str. 21;

2. Nižší než pravidelný poplatek vyžadují:

a) Soudní podání ve sporech právních, — výjma ohlášení odvolání a ohlášení stížnosti dovolací a pak rekursy (v. násl. odst. 3. lit. g) — nepřevyšuje-li předmět sporu 50 zl., pak soudní písemná neb do protokolu daná podání, kterýmž dává

p. Tyr. č. 5, str. 9; pak rozh. mín. fin. ze dne 24. listopadu 1870 č. 33.092. — Příl. p. Hor. Rak. č. 16, str. 61; dle ze dne 26. dubna 1881 č. 2125. — Příl. p. Mor. č. 4, str. 17; p. Dol. Rak. č. 5, str. 9; p. Kraj. č. 4, str. 8; p. Příl. č. 8, str. 40; p. Štyr. č. 5, str. 17); písemně neb protokolárně sepsané žádosti jednotlivců za sprostění povinnosti pojistné na základě zák. ze dne 30. března 1888 (č. z. č. 33) o pojišťování dělníků pro případ nemoci (Rozh. m. f. ze dne 14. září 1889 č. 32.394. Příl. p. Kraj. č. 17, str. 66); žádosti žáků středních škol (státních, zemských neb obecních) za osvobození od povinnosti k tělocviku (Nář. m. f. ze dne 16. března 1894 č. 8310. — Příl. k věst. m. f. č. 4, str. 18; příl. p. Slez. čís. 4, str. 19.) Vysvědčení lékařská k takým žádostem přiložená v. § 197., lit. p). Dále podání farářů při úřadech politických za vymožení nezaplacených poplatků školových (Srov. nář. spr. soudu ze dne 21. března 1885 č. 714. Budw. X. č. 2469. Příl. p. Dol. Rak. čís. 3 z r. 1887); žádosti k politickým úřadům neb k představenstvům za vydání listků honebních a honebních a pak žádosti za vzetí do přísahy dozoreč honebních (Rozh. m. f. ze dne 20. června 1881 č. 17.584 a ze dne 31. října 1882 č. 30.069. V. Ges. v. 9. Feber 1850. Úř. vyd. 1886 str. 142 a příl. p. Mor. č. 7, str. 24 z r. 1882; p. Tyr. č. 10, str. 32 z r. 1882); žádosti za potvrzení neb vidování vysvědčení chudoby neb nemajetnosti (Rozh. m. f. ze dne 8. února 1893 č. 39.476. — Příl. p. Hor. Rak. č. 5, str. 30; p. Mor. č. 13, str. 53; p. Hal. č. 16, str. 132); žádosti prodavačů tabáku za povolení ku změně místa prodejevého v témž místě (Rozh. mín. fin. ze dne 13. září 1893 č. 20.049. — Příl. p. Hor. Rak. č. 10, str. 84; p. Mor. č. 17, str. 88 z r. 1894; p. Hal. č. 6, str. 73 z r. 1894).

V sazbě poplatkového zákona jest ještě celá řada podání uvedena (jako žádosti za prominutí prohlášek, za udělení místa služebního, za přeložení z jednoho služebního místa na jiné, za výpomoc, za odměnu, za propůjčení kulířat, podání k obcím atd. atd.) co pod odstavce tento řaděna býti mají, než by vůbec jaké o tom bylo pochybnosti, kdyby i v zákoně o podání těch nížejších zmínky nebylo učiněno.

Podobně uvádí sazba popl. zákona celou řadu podání, která spadají pod předcházející odst. 1. (podání soudní), o kterých platí totéž, co právě bylo uvedeno při podáních mimosoudních, při kterých totiž žádných nemůže býti pochybnosti o tom, jakému poplatku mají býti podrobeny, protože též při odstavci předchozím úplně byly pomínuty.

³⁾ Změn. pol. saz. $\frac{40}{43}$ a) 1.) 2.) z r. 1862.

se výpověď z bytu, nepřevyšuje-li lhůta výpovědní dobu jednoho měsíce, vyžadují poplatek z každého archu 12 kr.⁴⁾⁶⁾

Za hodnotu předmětu rozepře budiž vzata částka, za jejíž přírknutí se žádá v žalobě, aneb částka, kterou žalobník dle výslovného prohlášení v žalobě přijal by způsobem narovnání. K úrokům a útratám nepřiblíží se, nejsou-li samostatně předmětem žaloby.⁷⁾

Poněvadž při rozhodování o otáze, jaký poplatek má být placen z podání v řízení soudním, když tento se řídí — jak již podotknuto — dle hodnoty předmětu sporu, budiž povždy přihlíženo k hlavní věci sporu a její hodnotě a nikoliv pouze ke zbyvším snad sporným platům⁸⁾, k nákladům soudním⁹⁾ a pod. Zásada tato slává se důležitou a praktickou pro podání v řízení exekučním, pro jejichž poplatnost nerozhoduje

⁴⁾ Zák. ze dne 29. února 1864 § 19. a) (ř. z. č. 20); zák. ze dne 26. prosince 1893 (ř. z. č. 210).

⁵⁾ Výhodná tato výměra nevztahuje se pouze ke spisům soudním až k vynesení rozsudku, nýbrž i k řízení exekučnímu (Rozh. m. f. ze dne 8. června 1854 č. 9934. Přil. p. Štyr. č. 18, str. 66), pak k podáním soudním za prohlášení dražeb a k podáním za vydání ediktu. (Rozh. m. f. ze dne 18. března 1865 č. 2089. Přil. p. Kor. č. 9, str. 38; dlo. ze dne 26. února 1871 č. 5077. Přil. p. Čechy č. 8, str. 23). Viz též Právník VII. str. 846 a slđ.

Výhodnější výměry tyto mají povždy míti na zřeteli berní úřady při vedení reální exekuce a likvidování kolků, když nezaplacená daň nepřevyšuje 50 zl. (Rozh. m. f. ze dne 11. února 1893 č. 144. — Přil. p. Dol. Rak. č. 5, str. 9; p. Hor. Rak. č. 3, str. 17; p. Štyr. č. 2, str. 7; p. Kor. č. 3, str. 15; p. Kraj. č. 4, str. 17; p. Přím. č. 6, str. 30; p. Tyr. č. 3, str. 22; p. Čechy č. 19, str. 15; p. Mor. č. 9, str. 34; p. Hal. č. 19, str. 144; p. Buk. č. 3, str. 13; p. Dalm. č. 6, str. 15.)

⁶⁾ Výhodnější ustanovení toto nemá se tedy vztahovati k mimosoudním výpovědím ve smyslu § 9. cis. nař. ze dne 16. listopadu 1853 (ř. z. č. 213). Okolnost, že lhůta výpovědní nepřevyšuje dobu jednoho měsíce, musí býti patrna z podání, pokud se lýčo z protokolu. — Dále sluší výhody ty obmeziti na nájemní rozepře v přelíně výpovědi blíže naznačených a nikoliv na jiné nájemní rozepře, jmenovitě na rozepře z výpovědi mimosoudních, i kdyby se opíraly o nájemní smlouvu s výpovědní lhůtou nepřevyšující dobu jednoho měsíce.

Druhou stranou mají výhody naznačené míti též místa při podáních, kterým na základě soudní výpovědi právní moci nabyvší žádá se za vyklzení z bytu. (Nař. m. f. ze dne 31. prosince 1893 č. 53.404. — Věst. m. f. č. 2, str. 7 z r. 1894.)

⁷⁾ Co do hodnoty práv do veřejných knih vložených (v. násl. odst. 3., lit. h).

⁸⁾ Srv. nář. spr. s ze dne 21. března 1880 č. 1812. (Budv. IV. 858.)

⁹⁾ Srv. Jur. Bl. XII. z r. 1883 č. 6, str. 64.

e) Přivádí-li se v řízení bagatelním jednou žalobou více nároků k platnosti, platí suma hodnot veškerých nároků za hodnotu věci sporné, leda že by soudce uznal, dělití jednání o jednotlivých nárocích; pak má pro poplatek rozhodovati hodnota předmětu sporu jednání děleného.

Při dodatečně, soudcem připuštěné změně žalobní prosby (sc. v řízení bagatelním) může hodnota předmětu sporu býti zvýšena i snížena, tak že změna ta též sebou má pak v zá-pěti změnu v dřívější výměře poplatků. V případě prvém má vyšší výměra poplatku míti místo nejenom při všech dalších spisech po změně žalobní prosby v řízení sběhlých, nýbrž i při všech spisech a protokolech v tomto sporu sepsaných již před změnou prosby žalobní. Poplatek sluší zde dodatečně dle vyšší výměry doplniti. — V případě druhém přihlíží se ku zmenšené hodnotě při spisech *po* změně hodnoty věci sporné sepsaných. Za poplatky placené čili za kolky upotřebené až k době, kdy stala se změna žalobní prosby, neposkytuje se žádná náhrada.¹³⁾¹⁴⁾

d) Rekursy, stížnosti a pod. z rozhodnutí vydaných na podání učiněná proti pravosti a správnosti předepsaných poplatků, pak stížnosti na předepsané jiné veřejné daně a dávky vůbec a stížnosti na odepřené posečkání daní a poplatků zákonem odůvodněné.

Poplatek obnáší:

α) Nepřevyšuje-li dávka či poplatek, o něž jde, 50 zl. — z každého archu 15 kr.

β) převyšuje-li 50 zl. 36 kr.

Zde sluší povždy míti na zřeteli, že jde při poplatecích o rekursy, totiž o stížnosti na rozhodnutí I. stolice, které se podávají

m. f. ze dne 12. září 1888 č. 24.275. — Příl. p. Hal. č. 19, str. 54; p. Hor. Rak. č. 11, str. 46 z r. 1889; p. Přím. č. 1, str. 6 z r. 1889.)

¹³⁾ Změn. pol. saz. ^{49/33} i) z r. 1862. — Zák. ze dne 29. února 1864 § 19. a) (ř. z. č. 20). — Zák. ze dne 24. května 1873 §§ 1. b) 5. a 6. (ř. z. č. 95.); zák. ze dne 26. prosince 1893 (ř. z. č. 210).

¹⁴⁾ Intencí tohoto výhodnějšího ustanovení poplatkového jest, umožniti co nejvíce, by každý i pro nepatrné částky bez značného nákladu mohl hledati a hájiti své právo před soudem, a by intence ta neminula se s výsledkem, byla vyslovena celá řada ustanovení, která ve prospěchu poplatníka jeví se býti odchylkami od pravidel platných pro poplatky za různá podání k soudům a úřadům, za která má býti placen poplatek vyšší než-li obyčejný (36 kr. neb 50 kr. z archu), ku kterým odchylkám na příslušných místech bude poukázáno.

k stolicím vyšším, a nikoliv o stížnosti k I. stolicím, které v životě praktickém bývají poznamenávány nesprávně též jmenem rekursy, ač jimi ve skutečnosti a ve smyslu zákona nejsou. Podobné stížnosti (na poplatky) k I. stolicím jsou vůbec poplatku prosty (v. § 180. lit. q).^{14a)}

3. Vyšší než pravidelný poplatek vyžadují:

a) *Podání týkající se rozličených oprávnění živnostenských a to:*

1. Podání písemní neb ústní, kterýmž se při úradě opovídá samostatné provozování živnosti svobodně neb řemeslně aneb žádá se při úradě za náležitě povolení (koncesi) ku provozování živnosti aneb za povolení k soukromému jednatelství.

Poplatek obnáší:

a) ve Vídni a v místech s více než 50.000 obyvatelů; z prvního archu 4 zl.

b) v místech přes 10.000 až do 50.000 obyvatelů; z prvního archu 3 zl.

c) přes 5.000 až 10.000 obyvatelů; z prvního archu 2 zl.

d) všude jinde; z prvního archu 1 zl. 50 kr.¹⁵⁾

Jest-li že by 10% ročních daní příruých bez přírázky, jež z té které živnosti vychází, činilo více než-li uvedený poplatek stálý, jaký nutno zapravíli z prvního archu podání, budiz to, oč řečených 10% jest vyšší než-li zapravený poplatek stálý, předepsáno ku zapravení hotovými a částka ta budiz s první lihtou daní příruých sebou pojednou zaplácena.^{16) 17) 18)}

^{14a)} Změn. pol. saz. $5\frac{7}{44}$ lit. q) a) b) z r. 1862. — Slov. 162; rozh. m. f. ze dne 25. května 1890 č. 17.794. (Pril. p. Hor. Rak. č. 1, str. 2 z r. 1891; p. Hal. č. 13, str. 44; p. Buk. č. 5, str. 16.)

¹⁵⁾ Za „místa“ samostatná platěť místa dle výsledku posledního sečítání obyvatelstva v úplném úradním seznamu míst zemí Rakovských za místa (Ortschaft) zvlášť uvedená, a poplatek řídiz se proto dle počtu obyvatelstva takového „místa“, a nikoliv dle počtu obyvatelstva obce politické. (Rozh. m. f. ze dne 28. října 1892 č. 33.678. — Pril. p. Dol. Rak. č. 11, str. 21; p. Hor. Rak. č. 13, str. 61; p. Štyr. č. 8, str. 22; p. Korut. č. 9, str. 51; p. Prüm. č. 1, str. 5 z r. 1893; p. Tyr. č. 7, str. 27; p. Mor. č. 28, str. 109; p. Slez. č. 10, str. 25; p. Buk. č. 7, str. 38; p. Hal. č. 15, str. 123 z r. 1893.) Srv. též rozh. m. f. ze dne 2. července 1892 č. 18.206. (Pril. p. Hor. Rak. č. 12, str. 56.)

¹⁶⁾ Zákon ze dne 9. července 1891 § 3. (č. z. č. 97). Vyhl. mín. lu. ze dne 6. prosince 1891 č. 44.141. (Věst. m. f. č. 49, str. 415.)

¹⁷⁾ Během doby zdomácněl pro tuto dávku procentovou název: „živnostní taxa“ (Gewerbstaxe).

Dodatečné změny na daních přímých (dani výdělkové a dani z příjmů), buďsi že tyto byly sníženy na základě podané stížnosti, buďsi že byly na základě později leprv zjištěného stavu věci zvýšeny, mění též tento 10% poplatek a v případě dodatečného snížení daní těchto (t. j. za dobu, kdy oprávnění nastalo) má být 10% poplatek též poměrně snížen, i kdyby proti tomuto nebyla zvlášť neb zřejmě sebou podána stížnost.¹⁹⁾

Poplatek tento jak stálý tak procentový, visí na podmince, že opověď živnosti vůbec se stala aneb že žádost za koncesi vůbec byla podána, nechť se pak tak stalo písemně neb ústně, pročez má být v případech neopověděného či nepovoleného a proto neoprávněného provozování živnosti neoprávněný provozovatel živnosti úřadem živnostenským k tomu býti přidržen, by dodatečně opověď podal. Nemůže-li dodatečně opověď býti učiněna proto, že zatím bylo opět od provozování živnosti upuštěno, ušel eráru poplatek, který dodatečně nelze vybírat.²⁰⁾

Poplatek řečený má povždy býti placen, když pro provozování živnosti jest zapotřebi nové opovědi neb nové žádosti za koncesi, tedy také:

z) za opovědi vdov o dalším provozování svobodné živnosti po smrti manželově; pak za ohlášení či žádosti dědiců, odkazníků neb nových podnikatelů za koncesi pro další provozování živnosti buďsi v případě smrti, buďsi na základě smlouvy mezi živými převzaté, nejedná-li se o další provozování koncesní živnosti na základě staré koncese na účet a řád vdovin neb nezletilých dědiců až do zletilosti těchto aneb o další provozování živnosti na účet podstaty po dobu trvání konkursu aneb projednávání pozůstalosti;

β) za opovědi, po případě žádosti za koncesi v příčině zařízení odštěpných závodů neb skladů.

¹⁹⁾ Při ohlášeních resp. žádostech za koncesi skladů neb závodů odbočných lze vedle poplatku z podání žádati další dávku pouze, když ze zmíněných skladů neb závodů odbočných zvláštní daň živnostenská byla předepsána. (Rozh. m. f. ze dne 9. listopadu 1889 č. 30.381. Příl. p. Čechy č. 75, str. 57.)

²⁰⁾ Rozh. mín. fn. ze dne 3. října 1884 č. 18.744. (Příl. p. Hor. Rak. č. 12, str. 47; p. Kor. č. 15, str. 78; p. Hal. č. 29, str. 101; p. Příl. č. 16, str. 68.)

²¹⁾ Rozh. m. f. ze dne 2. října 1866 č. 39.567. (Příl. p. Dol. Rak. č. 6, str. 15; p. Štyr. č. 30, str. 125; p. Kraj. č. 17, str. 74; p. Kor. č. 2, str. 8 z r. 1867.)

Když o zřízení odstěpuného závodu neb skladisté ještě další oznámení má býti učiněno, buďž oznámení učiněné úřadu, v jehož rejstříky závod hlavní již jest zapsán, podrobena pouze obyčejnému poplatku z podání dle všeobecného pravidla. (V. předeh. odst. 1.)

γ) za opovědi a žádosti za koncesi v příčině rozšíření závodu již jsoucího.²¹⁾

Podání, jimž jedna osoba opovídá samostatně provozování dvou neb více živností svobodných, buďž za každou opovězenou živnost celý poplatek zvlášť zapraven;²²⁾ naproti tomu má býti tento poplatek placen pouze z prvního podání; pročez sluší pouze dle všeobecného pravidla kolkovati (50 kr. z archu) žádosti za obnovení neb doplnění koncese, oznámení o rozšíření provozovatech místností a pod.^{23) 24)}

Živnosti realně nevyžadují ani ohlášení ani koncese, pročez jsou podání učiněná při nastoupení takové živnosti podrobena pouze poplatku dle všeobecného pravidla (v. předeh. odst. 1.),²⁵⁾ kteréž má vůbec platnosti ve všech podobných případech, kde nejde o ohlášení živnosti svobodně neb o povolení živnosti koncesní. Tak bude na př. vyžadováni podání za povolení ku provozování živnosti plavební na vodách vnitrozemských, poplatek vyšší dle ustanovení právě uvedených, kdežto žádosti za vydání lodnické knížky ku řízení plachetných neb veslařských lodí na hornorakouských a solnohradských jezezech dle zákona ze dne 12. prosince 1893 (ř. z. č. 5 z r. 1894) jsou předmetem poplatku dle pravidla všeobecného.

²¹⁾ Zák. ze dne 15. března 1883 §§ 32., 40. a 50. (ř. z. č. 39.) — Nat. m. l. ze dne 27. listopadu 1860 (ř. z. č. 265) a ze dne 18. srpna 1862 (ř. z. č. 60).

²²⁾ Rozh. m. l. ze dne 25. prosince 1877 č. 29.920. (Přil. p. Hor. Rak. č. 2, str. 10 z r. 1878; p. Přim. č. 1, str. 6 z r. 1878; p. Tyr. č. 1, str. 2 z r. 1878.)

²³⁾ Rozh. m. l. ze dne 25. května a 16. listopadu 1861 č. 18.996 a 44.346. (Přil. p. Štyr. str. 55 a 107.)

²⁴⁾ Úřady živnostenské jsou poukázány ihned, jakmile vydán byl list živnostenský, jakmile byla udělena koncese a jakmile podnik zanesen byl do rejstříku živnostenského, sděliti dotyčné spisy úřadům pro vyměťování příjmých daní povolným, by tyto jednak příjmé dané a jednak živnostní taxu mohly vyměťiti. (Nat. m. vnit. a fin. ze dne 22. dubna 1860 odst. 2. (ř. z. č. 102).

²⁵⁾ Nat. m. l. ze dne 16. listopadu 1861 č. 56.620. (Věd. m. l. č. 51, str. 277.)

2. Žádosti písemné neb ústní

a) za propůjčení neb uznání nějakého oprávnění neb povolení ku podnikům neb živnostem výdělkovým pod předcházející odst. 1. nespadajícím, a pak

b) žádosti ku provádění jednotlivých výkonů výdělečných, k nimž zvláštního svolení je zapotřebí, jako :

α) k odbývání veřejné hudby taneční,

β) k tomu, by hostince a kavárna přes čas (hodinu policejní) směly býti otevřeny,²⁶⁾

γ) k výstavám, ke gymnastickým a divadelním představením, ku koncertům a t. p. *za úplatek (vstupné) přístupným*. — Poplatek obnáší z prvního archu 1 zl.²⁷⁾

Za předměty poplatku pod uvedený odst. 2. lit a) spadající byly zvlášť poznamenány :

Žádosti za udělení místa notářského;²⁸⁾ žádosti za zapsání do rejstříku lodí rybářských, resp. za vydání zápisného listu rybářského na základě § 30. nařiz. min. obchodu ze dne 5. pros. 1884 (o rybářství námořském) (ř. z. č. 188);²⁹⁾ žádosti za zapsání lodě do rejstříku lodního dle § 1., 2. a 13. zák. ze dne 7. května 1879 (ř. z. č. 65);³⁰⁾ oznámení výhradního práva kutacího, nechť bylo samostatně učiněno neb spojeno se žádostí za povolení kutací (§ 23. hor. zák.);³¹⁾ žádosti za udělení dolových měr denních,

²⁶⁾ Nař. m. f. ze dne 17. srpna 1894 č. 26.893. (Věst. m. f. č. 38, str. 291.)

²⁷⁾ Změna pol. saz. ^{49/43} b) 2.) z r. 1862.

²⁸⁾ Nař. m. f. ze dne 5. prosince 1867 č. 43.154. (Věst. m. f. č. 40, str. 246.)

²⁹⁾ Rozh. m. f. ze dne 2. května 1887 č. 11.349 (10.815). (Příl. p. Přílm. č. 4, str. 55; p. Dalm. č. 8, str. 17); dle ze dne 13. srpna 1887 č. 23.919. (Příl. p. Dalm. č. 16, str. 38.)

³⁰⁾ Žádosti za vydání knížky lodnické jsou podrobeny poplatku pouze 50 kr. z archu. (Nař. m. f. ze dne 16. března 1894 č. 10.911. — Příl. k věst. m. f. č. 4, str. 18; příl. p. Slez. č. 4, str. 19.)

³¹⁾ Rozh. m. f. ze dne 6. února 1881 č. 29.377. (Příl. p. Kor. č. 7, str. 41; p. Přílm. č. 4, str. 25.)

³²⁾ Nař. m. f. ze dne 18. dubna 1858 č. 10.981. (Věst. m. f. č. 18, str. 118. — Příl. p. Štyr. č. 28, str. 89 z r. 1860.) — V nařízení min. fin. ze dne 12. června 1863 č. 26.401 (Věst. m. f. č. 29, str. 199) jest sice vysloveno, že oznámení taková spadá pod ustanovení pol. saz. ^{49/43} a) 2), že sluší je tedy kolikovati 50 kr., avšak vůči znění pol. saz. ^{49/43} b) 2.) a vůči povaze řečených oznámení nebude lze výrok tento s výsledkem hájiti.

pak za povolení, aby volně mohlo býti uloženo s minerály kuláním nalezenými;³³⁾ žádosti za udělení neb prodloužení listu na obchod podomní;³⁴⁾ žádosti, by kdo přijat byl za oprávněného veřejného agenta; žádosti za vydání licenčních listů pro osoby, jež provozují živnost cestou, jako jsou cestující brusleři, pilníkari, kartáčníci, dráteníci, kotláři, pávníčkáři a p.;³⁵⁾ ³⁶⁾ žádosti živnostníků za povolení, by na základě § 60. al. 3. živnostenského novely ze dne 15. března 1883 (ř. z. č. 39) mohli prodávati výrobky své v mezích obce od domu k domu^{36a)} atd.

Pro odůvodnění poplatnosti žádosti za povolení odbývati taneční hudbu (dle tohoto odstavce; totiž 1 zl. z prvního archu) nevyžaduje se, by vybíráno bylo vstupné, neb by vůbec jaká byla dáována náhrada, vyžaduje se však, by hudba ta byla veřejná a za takovou bude jí lze míti, když jest odbývána v místnostech veřejných (hostinských a pod.) a když přístup není omezen na určité zvlášť zvané členy.

Při žádostech za licenci k odbývání veřejné hudby taneční jest lhospetjno, má-li hudba ta býti odbývána jenom jedním dnem nebo po více dnů, jen když jediným podáním bylo zažádáno.³⁷⁾ ³⁸⁾

³³⁾ Nař. m. f. ze dne 12. června 1863 č. 26.401. (Věst. m. f. č. 29, str. 199.)

³⁴⁾ Nař. m. f. ze dne 26. února 1877 č. 23.807. (Věst. m. f. č. 4, str. 24.)

³⁵⁾ Nař. m. f. ze dne 2. května 1882 č. 12.720. (Věst. m. f. č. 13, str. 85.)

³⁶⁾ Nařízením min. fin. ze dne 13. července 1858 č. 25.298 (Věst. m. f. č. 32, str. 226) bylo vysloveno, že povolení k výživě pomocí kolovrátku uděluje se pouze osobám neduživým a pro jiný výdělek nespůsobilým, že výživa tato jest poukázána pouze na milodary a že proto pod výjimkou není ustanovení tohoto odstavce nemají spadatí žádosti za udělení dotčených licencí. Tedy by žádosti podobné měly býti podrobovány poplatku dle všeobecného pravidla (50 kr. z archu). Avšak zákonem nelze odchylku tuto nijak odůvodniti a ospravedlniti. Má-li býti chudoba příčinou této vyslovené odchylky, musí dříve zákonem zvlášť tak býti vysloveno; a měli-li by chudoba vůbec býti rozhodující příčinou pro poskytnutí výhod podobných, slušelo by vysloviti osvobození úplně a nikoliv částečně. (O vyhotovení dotčených licencí v. § 200, lit. b).

^{36a)} Rozh. m. f. ze dne 7. května 1895 č. 3453. (Přil. k věst. min. fin. č. 7, str. 78.)

³⁷⁾ Rozh. m. f. ze dne 15. srpna 1874 č. 18.868. (Přil. p. Gechy č. 9, str. 41; p. Mor. č. 15, str. 62; p. Kor. č. 17, str. 44; p. Hal. č. 4, str. 24 z r. 1875 a příloha k rozh. m. f. ze dne 17. srpna 1894 č. 26.803. (Přil. k věst. m. f. č. 9, str. 54.)

Podání, v nichž kdo žádá za povolení veřejné hudby taneční a sebou za povolení, by přes hodinu poli-

³⁸⁾ Rozhodnutím m. f. ze dne 26. října 1864 č. 50.099 (Přil. p. Hal. č. 38 str. 238; p. Kraj. č. 33, str. 178) a ze dne 13. ledna 1880 č. 11.505 (Přil. p. Čechy č. 19, str. 67 z r. 1881) bylo prohlášeno, že kolku 50 kr. dle pol. saz. ^{49/43} a) 2) popl. zák. z r. 1862 podlehají ohlášení hostinských, k všeobecnému hudebnímu impotu přihlášených, že se u nich bude odbývatí jedna neb více tanečních zábav při svačbách, křtinách, posvíceních, veřejných hrách, májových slavnostech, obžinkách a vinobraních, pak v masopustě při hudebních nástrojích jakéhokoliv jména bez vstupného, a že dotyčné povolení dle pol. ⁹⁰ 7 i) téhož zákona kolku jest prosto.

U věci souhlasí s tímto též vyhlášení e. k. místodržitelství p. Čechy ze dne 9. září 1881 č. 58.967. (Z. z. č. 54, str. 83.)

Naučení min. fin. ze dne 17. srpna 1894 č. 96.893 (Věst. min. fin. č. 38, str. 291) však tyto výjimky od pravidla pol. tar. ^{49/43} b), 2.) nečiní, a příloha k témuž vynesení (Přil. k věst. m. f. č. 9, str. 53) výslovně praví, že žádost za povolení k odbývání veřejných tanečních hudeb stálému poplatku 1 zl. podléháji bez rozdílu zda-li se vstupné platit má čili nie.

Poplatkový zákon nečiní rozdílu mezi odbýváním taneční zábavy za vstupné neb bez vstupného a patrně rozcházení se ustanovení popl. zákona a uvedeného v soulase s ministeriem finanční učiněného, pro Čechy platného prohlášení e. k. místodržitelství může býti odůvodněno výhradně všeobecným hudebním, které v Čechách jest zavedeno v zájmech finanční zemských.

Hostinský v Čechách, který ku všeobecnému hudebnímu se přihlašuje či žádá za udělení listu dovolovacího, jest povinen, zapraviti poplatek 2 zl. (t. j. 1 zl. na žádost, by by i ústně byla přednesena a 1 zl. na vyhotovení).

Zmíněný list dovolovací, pokud se týče tentýž list schvalovací, který se vydá, vztahuje se vždy k určité době časové, obsahující nanejvýš 3 měsíce jednoho a téhož roku.

Tímto listem jest povolení k odbývání zábav tanečních v určité době vůbec již dáno a povinnost učiniti oznámení o tom, že v téže době ta která zábava taneční bude odbývána, odůvodňují pouze ohledy policejní a poněvadž při takovém oznámení nejde nijak o povolení, — které již jest dáno — měl by požadován býti poplatek dle všeobecných pravidel, totiž 50 kr. z archu, když by písemně bylo učiněno a žádný poplatek by neměl býti placen, když by oznámení stalo se ústně (obdobně jak v následujícím odst. lit. a) jest uvedeno a všeobecně za správné uznáno).

Dle uvedeného prohlášení Českého e. k. místodržitelství má na poplatku, býti placeno jednak dle toho, zda-li jest přihlášen ku všeobecnému hudebnímu a jednak dle toho, zda-li má býti vybráno vstupné nebo ne. Osoby, což jsou přihlášené ku všeobecnému hudebnímu, mají platiti za oznámení (písemně nebo ústně učiněné) když zábava jest bez vstupného 50 kr. a když není bez vstupného 2 zl.; a osoby ku všeobecnému hudebnímu nepřihlášené mají platiti bez rozdílu povždy 2 zl.

cejni smělo býti otevřeno, jest podrobena pouze jednou poplatku. (§ 94. odst. 7.)³⁹⁾

Poplatnost žádosti za povolení k výstavám, ku představením atd. dle tohoto odst. (1 zl. z 1 archu) předpokládá:

α) by vůbec za povolení bylo žádáno.

Osoby, kterým zemským úřadem politickým bylo již dáno povolení ku provozování koncertů, divadelních představení a pod. v obvodu té které země, a které z ohledů policejních jsou poukázány, by třeba ústně pouze žádaly za vidování licenční listiny zemským úřadem politickým vydané, nemohou dle tohoto odstavce býti poplatku podrobeny, nýbrž musí jimi naloženo býti dle všeobecného pravidla, dle kterého žádost ústní osob těchto vůbec není předmětem poplatku i kdyby vstupné bylo vybíráno.⁴⁰⁾

Podobně má se vece s podáními, která činí gruntovníci o provozování práva výčepného, které co do vlastní výroby ústavou jest jim zabezpečeno. Podání taková, byla-li písemně učiněna, jsou předmětem poplatku dle všeobecného pravidla (50 kr. z archu), byla-li vůbec ústně učiněna, aniž by protokolem byla sepsána, jsou poplatku prostá a poplatek 1 zl. by vyžadovala podobná podání pouze když by se teprv jednalo o vydobytí neb uznání řeceného oprávnění.⁴¹⁾

β) By vybíráno bylo vstupné.

By podmínka tato vůbec mohla býti splněna, musí býti výstava, představení a p. v prostore uzavřené a vstupné musí býti vysloveno částkou určitou a nestačí tedy provozování na místě každému přístupném a shírání

Ustanovení toto pro Čechy platné sluší vůči ustanovením poplatného zákona naznačiti ustanovením eminentně fiskálními.

³⁹⁾ Rozh. m. l. ze dne 4. února 1868 č. 48.182. (Pril. p. Štyr. č. 7, str. 21; p. Kor. č. 12, str. 31; p. Kraj. č. 16, str. 65.) — Nař. m. l. ze dne 17. srpna 1894 č. 26.893. (Pril. k věst. m. l. č. 9, str. 54.)

⁴⁰⁾ Rozh. m. l. ze dne 7. února 1881 č. 35.615. (Pril. p. Čechy č. 7, str. 21 z r. 1882; p. Mor. č. 3, str. 12; p. Štyr. č. 1, str. 2; p. Kor. č. 4, str. 23; p. Příh. č. 3, str. 20.)

⁴¹⁾ Rozh. m. l. ze dne 2. prosince 1869 č. 38.655. (Pril. p. Příh. č. 7, str. 31 z r. 1870.)

dobrovolných, z předu neurčitých příspěvků, které mají více povahu almužny než-li vstupného.⁴²⁾

Spolky a družstva divadelní, spolky zpěvácké, spolky sokolské a p. nejsou nijak vyjmuty od pravidla a žádosti jejich za povolení divadelního představení atd. za určité vstupné, neb oznámení, jehož účelem jest dosíci podobného povolení jsou tedy podrobeny poplatku 1 zl. z prvního archu, poněvadž oznámení a podání to nenáleží mezi oznámení §§ 12—15. zákona ze dne 15. listopadu 1867 (ř. z. č. 134).⁴³⁾

Poplatek odstavce tohoto (lit. b) má — jak již uvedeno — placen býti, necht žádost byla podána písemně nebo ústně a pak má tentýž poplatek povždy zvlášť a znovu býti placen za každé místní povolení, když takového potřebují osoby, jež provozují živnost cestou a při výdělkových výkonech, jichž provedení od případu k případu má býti oznamováno, budiž týž poplatek zapravován při každém oznámení zvlášť.⁴⁴⁾ Patrně jest, že jednoduché vidování daného již povolení úřadem zemským nejeví se býti povolením místním, nýbrž pouze potvrzením, že proti provozování uděleného již práva koncesního v tom kterém okresu neb místě z policejních neb jiných ohledů veřejných nelze co namítati. Nejedná-li se však o pouhé policejní ohlášení, nýbrž skutečně o udělení místního povolení, budiž jednáno dle ustanovení v tomto odstavci uvedených.⁴⁵⁾

b) *Žádosti za udělení následujících zvláštních práv neb významení a síce:*

⁴²⁾ Rozh. m. f. ze dne 26. ledna 1863 č. 3219. (Príl. p. Mor. č. 1, str. 2; p. Štyr. č. 14, str. 58; p. Krak. č. 9, str. 21; p. Dalm. č. 6, str. 47.) — dto. ze dne 5. ledna 1868 č. 48.667. (Príl. p. Dol. Rak. č. 7, str. 17; p. Hor. Rak. č. 1, str. 4; pro Kraj. č. 10, str. 43; pro Buk. č. 32, str. 139); — dto. ze dne 25. března 1863 č. 11.390. (Príl. pro Štyr. č. 17, str. 68); — dto. ze dne 21. června 1874 č. 11.739 a ze dne 23. února 1875 č. 3685. (Príl. p. Čechy č. 8, str. 36 z r. 1874 a č. 8, str. 33 z r. 1875.)

⁴³⁾ Rozh. m. f. ze dne 27. dubna 1877 č. 5997. (Príl. p. Čechy č. 13, str. 58; p. Mor. č. 6, str. 21 z r. 1878.)

⁴⁴⁾ Pozn. k odst. b) 1.) a 2.) změn. pol. saz. ^{40/43} b) z r. 1862.

⁴⁵⁾ Rozh. m. f. ze dne 26. ledna 1863 č. 3219. (Príl. p. Mor. č. 1, str. 2; p. Štyr. č. 14, str. 58; p. Krak. č. 9, str. 21; p. Dalm. č. 6, str. 47) a ze dne 25. března 1863 č. 11.390. (Príl. p. Štyr. č. 17, str. 68.)

1. za propůjčení, potvrzení, přenešení stupňů slechtických, za propůjčení rádu, za dovození ku přijetí a nošení rádů cizozemských, za sloučení neb obnovení erbů, za vydání listů erbovnic, za propůjčení hodností, čestných úradů, čestných titulů, čestných předností a vyznamenání, čítajíc k nim i vyznamenání v příčině průmyslu a živnosti, — z prvního archu 5 zl.⁴⁶⁾

2. Za povolení, uznání neb potvrzení privileji, čítajíc k nim též výhradně privileje průmyslové, — z prvního archu 3 zl.⁴⁷⁾

Žádosti za prodloužení doby trvání průmyslových privileji již propůjčených jsou podrobeny poplatku 50 kr. dle všeobecného pravidla.⁴⁸⁾

3. Za udělení neb uznání rakouského občanství, za udělení práva měšťanského neb za přijetí ve svazek obecní, — z prvního archu 2 zl.⁴⁹⁾⁵⁰⁾

c) Žádosti za prohlášení veřejných dražeb a podání k soudům civilním, v nichž se žádá za vydání ediktu aneb jejich řádné vyřízení nutně vyžaduje, by edikt byl vydán, — z prvního archu . . . 1 zl.⁵¹⁾

Žádosti za povolení veřejné dražby, které se podávají k jiným úřadům, než úřadům civilním, nejsou žádostmi za prohlášení a nejsou proto také předmětem tohoto vyššího poplatku, leda že v těchto žádostech se žádá za úřední prohlášení dražby bylo žádáno.⁵²⁾

⁴⁶⁾ Změna pol. saz. ^{40/43} c), 1.) z r. 1862.

⁴⁷⁾ Změn. pol. saz. ^{42/43} c), 2.) z r. 1862.

⁴⁸⁾ Nař. m. f. ze dne 24. prosince 1863 č. 61.024. (Věst. m. f. č. 60, str. 352.)

⁴⁹⁾ Změn. pol. saz. ^{40/43} c) 3.) z r. 1862.

⁵⁰⁾ O poplatnosti vyřízení lukových žádostí v. § 104, odst. 2., Bl. d.

⁵¹⁾ Změn. pol. saz. ^{40/43} d) z r. 1862.

⁵²⁾ Rozh. m. f. ze dne 6. listopadu 1874 č. 27.181. (Pril. p. Her. Rak. č. 15, str. 61.) — Rozhodnutím m. f. ze dne 8. října 1861 č. 43.863, (Pril. p. Hul. č. 3, str. 9; p. Krakov č. 3, str. 10; p. Dahu. č. 4, str. 27) bylo sice vysloveno, že nelze sobě mysliti veřejnou dražbu bez prohlášení a že tedy má býti placen poplatek 1 zl. z prvního archu i tenkrát, když podání zní pouze na dražbu a ne sehou na prohlášení. S názorem tímto nelze nám se spřádati z těchto důvodů: Zákon rozeznává podání k soudům civilním a žádosti k úřadům jiným a vyžaduje vyšší poplatek z podání, v kterémž nežádá se zřejmě

d) Žádosti za udělení průvodních listů pro přívoz, vývoz a průvoz soli, tabáku a prachu střelného, pak žádosti za povolení k přívozu a vývozu určitého zboží, když takového povolení vůbec jest zapotřebí, — z prvního archu 1 zl.⁵³⁾⁵⁴⁾

e) Žádosti za povolení ku zřízení neb rozšíření, za vyměnění, přetvoření neb zadlužení svěřenství — z prvního archu 1 zl.⁵⁵⁾

f) Ohlášení odvolání a ohlášení stížnosti dovolací z nálezů soudních v pol. saz. ^{78/103} (v. §§ 102., 103.)

za prohlášení, kteréž však nicméně mají v zápětí ediktální prohlášení pouze tenkrát, když

1. podání to bylo svědčilo soudu civilnímu a i zde pouze tenkrát, když
2. vydání ediktu či prohlášení jeví se býti nevyhnutelnou integrující částí povždy řádného vyřízení učiněného podání.

To jsou podmínky, které — jak netřeba zvlášť dokládati — nijak nemusí býti splněny, by veřejná dražba mohla býti odbyvána.

V souhlase s těmito vývody bylo též prohlášeno, že žádosti za zastavení veřejných dražeb, edikty prohlášených mají býti podrobeny vyššímu poplatku 1 zl. (z prvního archu) pouze tenkrát, když strana sama v podání žádá za ediktální prohlášení o tom, že dražba byla zastavena, poněvadž dle předpisů v platnosti jsoucích se strany soudů neučiní se podobná prohlášení z povinnosti úřední. (Naf. m. f. ze dne 9. listopadu 1867 č. 42.961. Věst. m. f. č. 37, str. 234.)

Taktéž v souhlase s těmito vývody byla vyslovena poplatnost 1 zl. z prvního archu; pro soudní podání dlužníka, kterým oznamuje neschopnost ku placení na základě § 14. uvoz. zák. k zák. obchodnímu (Rozh. m. f. ze dne 1. února 1870 č. 1289. Příl. pro Tyr. č. 2, str. 7; pro Štyr. č. 16, str. 44; p. Kraj. č. 11, str. 64; p. Dalm. č. 13, str. 48); pro žádosti za zápis výmazu firmy v rejstříku obchodním na základě art. 13. obch. zák. (Rozh. m. f. ze dne 11. září 1883 č. 19.207. Příl. p. Hor. Rak. č. 8, str. 28 z r. 1884; p. Kor. č. 8, str. 44; p. Kraj. č. 4, str. 11; p. Čechy č. 17, str. 74; p. Mor. č. 5, str. 17) a pod.

⁵³⁾ Změn. pol. saz. ^{40/43} e) z r. 1862.

⁵⁴⁾ Sem sluší též řaditi žádosti za povolení volného přívozu mořské vody k účelům léčebným. (Rozh. m. f. ze dne 10. ledna 1883 č. 37.104. Příl. p. Hor. Rak. č. 11, str. 33; p. Kor. č. 8, str. 72; p. Kraj. č. 9, str. 22.)

Žádosti za volný (ela prostý) přívoz věci, který též lze povolit pod jistými zákonem stanovenými podmínkami, nenáleží sem, nýbrž jsou předmětem poplatku dle všeobecného pravidla (50 kr.). (Rozh. m. f. ze dne 13. dubna 1864 č. 13.037. Příl. p. Štyr. č. 35, str. 169; p. Kor. č. 3, str. 12; p. Kraj. č. 14, str. 73 z r. 1865; p. Dalm. č. 11, str. 72.) (v. předch. pozn. 2.)

⁵⁵⁾ Změn. pol. saz. ^{40/43} f) z r. 1862; pol. saz. ^{94/64} lit. b) popl. zák.

uvedených bez rozdílu, zda-li v prvém obsažena jest stížnost odvolací čili nie, nebo zda-li nález, z něhož se odvolání bere, jest bezvýmínečný neb pod výminkou, prvý neb opětý a sice:

a) když ze soudního nálezu I. stolice jest výměren poplatek stálý, který nečiní více, nežli 5 zl. — budiž poplatek zapraven touž částkou, jakou mají zapraviti obě strany z nálezu I. stolice,⁵⁶⁾ a

b) ve všech ostatních případech z prvního archu 10 zl.⁵⁷⁾

Rekursy z nálezů soudních (taktéž v pol. saz. ^{78/100} uvedených) jsou podrobeny polovičné právě uvedeného poplatku pro ohlášení odvolací a dovolací.⁵⁸⁾

Za předmět vyššího poplatku bylo zákonem uvedeno ohlášení odvolání a ohlášení stížnosti dovolací; když by však ohlášení takové vůbec nebylo podáno, nýbrž hned stížnost odvolací neb dovolací, má tato povaha ohlášení ano jest mlčky ve stížnosti samé obsaženo, pročež jest v případech těchto stížnost odvolací a dovolací témuž poplatku podrobena, jak ohlášení samostatné.^{59) 60)}

Pro výměru poplatku za ohlášené odvolání a dovolání nerozhoduje — jak při nálezu I. stolice — hodnota předmětu sporu, nýbrž ad a) pouze a výhradně výměra poplatku vycházejícího z nálezu I. stolice, z kterého se bylo odvoláno či dovoláno, a ad b) jest výměra vůbec stála.^{61) 62)}

⁵⁶⁾ Změn. pol. saz. ^{49/43} g) aa) z r. 1862.

⁵⁷⁾ Změn. pol. saz. ^{49/43} g) bb) z r. 1862.

⁵⁸⁾ Změn. pol. saz. ^{49/43} g) al. 4.) z r. 1862.

⁵⁹⁾ Rozh. m. l. ze dne 24. března 1866 č. 3548, d'fil. p. Dol. Rak. č. 14, str. 32; p. Hor. Rak. č. 8, str. 41; p. Štyr. č. 11, str. 48; p. Kor. č. 7, str. 18; p. Krj. č. 10, str. 56.)

⁶⁰⁾ Stížnost odvolací neb dovolací, která vedle ohlášení byla podána, jest pak podrobena poplatku jak obyčejné podání k soudu.

⁶¹⁾ Srv. nář. spr. s. ze dne 15. března 1881 č. 479. (Budw. V. 1043.)

⁶²⁾ Se stížnostmi zmatečnými, kteréž se podají na rozsudky v řízení sumárním vynesené, aniž by s nimi spojena byla apelace, sluší naložiti jak s obyčejnými podáními soudními, resp. podrobiti je poplatku 36 kr. a po případě, že hodnota věci sporu nepřevyšuje 50 zl., 12 kr. z archu. (Srv. nář. spr. s. ze dne 16. ledna 1894 č. 233. — Budw. XXVIII. 7668.)

g) Rekursy, totiž všeliká odvolání z rozhodnutí nebo nařízení instance nižší k instanci vyšší, ježto nejsou obsaženy v předcházejícím odstavci (lit f) a ježto nejsou poplatku sprostěny (§ 180 lit. q) a pak mimořádné žádosti za milost v řízení pro přestupky důchodkové,^{62a)} — z prvního archu . . . 1 zl.⁶³⁾

Instanci rozumí se zde úřad soudní neb řídicí úřady administrativní, kterým přísluší rozhodovati eo l. stolicím; pročez nemají býti předmětem poplatku dle tohoto odstavce (nýbrž dle všeobecného pravidla uvedeného) stížnosti na činy neb opatření, úřadů vykonávacích neb osob úředních, kterým nepřisluší právo rozhodovati v l. stolici, když se nečiní odvolání k instanci vyšší.⁶⁴⁾

Podobně uespadají pod tento odstavec a jsou pouze dle všeobecného pravidla poplatku podrobeny rekursy z rozhodnutí advokátních, notariátních, obchodních a živnostenských komor a pod.^{65) 66)}

Podání, má-li vůbec spadati pod ustanovení tohoto odstavce (lit. g), musí též dle své povahy skutečně jeviti se co rekurs a nepostačuje, když podání jeví se pouze co do formy býti rekursen a nikoliv co do podstaty.⁶⁷⁾

^{62a)} Obvyčné žádosti za udělení milosti jsou podrobeny poplatku dle pravidla všeobecného (36 kr. neb 50 kr. z archu). Žádosti za udělení milosti v záležitostech trestních jsou poplatku prosty. (§ 180, lit. l.)

⁶³⁾ Pro záležitosti disciplinární nikde nebylo vysloveno pravidlo, že by byly osvobozeny od poplatku, ano popl. zák. v sazbě své poukazuje pod řadovým slovem „discipl. záležitosti“ zřejmě k položce ^{49/43} lit. a) a h); spadají proto rekursy v záležitostech disciplinárních pod ustanovení odstavce tohoto. Výjimečné osvobození podobných podání v. § 180, lit. m) n).

⁶⁴⁾ Změn. pol. saz. ^{40/43} h) z r. 1862.

⁶⁵⁾ Srov. rozh. m. t. ze dne 7. května 1873 č. 10.927. (Příl. p. Mor. č. 2, str. 6 z r. 1874; p. Hor. Rak. č. 3, str. 13; p. Solnoh. č. 3, str. 14; p. Dalm. č. 25, str. 103.)

⁶⁶⁾ Rekursy notářů v příčině nákladů za komise, výměrem prvního soudece jim přitknutých, jeví se býti stížnostmi či rekursy na rozhodnutí l. stolice ku stolici vyšší, pročez mají býti podrobeny poplatku vyššímu. (Srov. rozh. mín. fin. ze dne 2. června 1863 č. 3734. — Příl. p. Hal. č. 21, str. 82. — Rozh. spr. soudu ze dne 26. září 1885 č. 2275. (Budw. IX. 2689.)

⁶⁷⁾ V soulase s touto zásadou bylo vysloveno, že žádosti za osvobození od povinnosti vojenské, podané k ministeriu zemské obrany ve

O dchylka výhodná byla stanovena pro právní spory jichž předmět nepřevyšuje 50 zl., kde mají rekursy podléhati poplatku z prvního archu 50 kr.⁶⁸⁾ a pak v řízení bagatelním a upomínacím jsou mimo rekursy také stížitelnosti zmatečení, nepřevyšuje-li hodnota předmětu sporu 50 zl., a rekursy ve sporech o výpověď z bytu, když lhůtu výpovědní nepřevyšuje jeden měsíc, takéž podrobeny pouze poplatku z prvního archu 50 kr.^{69) 70)}

h) Všecké žádosti za vklad do veřejných knih gruntovních a do zápisů těchto knihám na roveň postavených bez rozdílu, zda-li vklad stane se k vůli nabytí práva bezvýmínečného, neb pod výminkou (zápis, záznam) neb k výmazu práv vřelých aneb k účelům jiným,

a) nečiní-li hodnota práva více než 50 zl. — z každého archu 36 kr.

b) nečiní-li více než 100 zl., — z prvního archu 75 kr.

c) činí-li více než 100 zl., — z prvního archu 1 zl. 50 kr.⁷¹⁾

formě rekursu, nespádají pod tento odstavce, nýbrž pod všeobecné pravidlo, a že jsou podrobeny poplatku 50 kr. z archu, poněvadž dle § 17. branného zák. ze dne 5. prosince 1868 z nálezů odvolnými komisemi procesních a politických úřady zeuskými potvrzených žádné další odvolání nemá míti místa a poněvadž proto podobná podání za rekursy vůbec ani považovati nelze. (Rozh. m. f. ze dne 1. února 1870 č. 36.470. Příl. p. Štyr. č. 12, str. 35; p. Kraj. č. 11, str. 64; p. Přímu. č. 5, str. 19; p. Dalm. č. 22, str. 54 z r. 1871.)

⁶⁸⁾ Zák. ze dne 29. února 1864, § 19. b) (č. z. č. 20).

⁶⁹⁾ Zák. ze dne 24. května 1873, §§ 1. a) a 15. (č. z. č. 97); zák. ze dne 26. prosince 1893, § 2. (č. z. č. 210).

⁷⁰⁾ Podání, kterým se popírá správnost vrácení rekursu proto, že tento byl podán po uplynutí lhůty rekursní zákonem ze dne 19. března 1876 (č. z. č. 28) stanovené, neb že podán byl k místu nepřiblíženému, má býti považováno za obnovení rekursu vráceného; pročť jest poplatnost tohoto podání totožná s poplatností rekursu vráceného (Rozh. m. f. ze dne 27. června 1878 č. 16.844. Příl. p. Hor. Rak. č. 3, str. 12 z r. 1879; p. Hal. č. 14, str. 61; p. Přímu. č. 13, str. 56; p. Kor. č. 18, str. 56; p. Buk. č. 6, str. 21 z r. 1879; p. Kraj. č. 1, str. 5 z r. 1879.)

⁷¹⁾ V příčině knihovnic výmazů živností reálních bylo rozumně následovně:

Živnosti reální jsou buď prodejně neb radikované. V příčině živností prodejních, neradikovaných bylo vysloveno (nař. m. f. ze dne 13. března 1858 č. 10.905. — Věst. m. f. č. 11, str. 67), že zápisy jejich převodů a dání v zástavu, kde vůbec ještě jsou předmětem knih veřejných, nejsou nija-

Poplatek na žádosti za vklad exekučního práva podzástavního, když vkladem tím nenabývá se teprv právo zástavní, nýbrž když vkladem tím vykonává se exekuce na platná již práva zástavní, jest ustanoven 12 kr. z každého archu, když cena práva, které se do knih vložití má, bez platů vedlejších nečiní více než 50 zl., a 36 kr., když cena činí více nežli 50 zl.⁷²⁾ 73)

Poplatek tento se platí z podání, jichž účelem jest, vkladem do knih veřejných nabytí, převéstí, obmezití neb zrušití práva věcná (intabulace, extabulace, prenotace), odůvodnití jisté účinky právní (poznámenání) atd.

Ze zásady této plyne, že řádně kolkované žádosti za vklad určitých práv do knih veřejných, které za příčinou formálních vad ku poopravení, doplnění a pod. byly vráceny, lze opět předložití, ovšem co přílohy zvláštního nového podání, které však jest předmětem poplatku co obyčejné podání v řízení soudním (36 kr., po případě 12 kr.);⁷⁴⁾ že v případech, kde na základě řádně kolkovaného podání pod výminkou bylo již dáno místa žádosti za určitý vklad do knih, jest pouze obyčejnému poplatku z podání soudních podrobena podání, kterým se dokládá průkaz, že výminka byla

kému podrobena poplatku procentovému. Žádosti za knihovní výmaz takových oprávnění jsou tedy podrobena poplatku jak obyčejná podání soudní.

Živnost radikovaná nemůže býti přenášena na nemovitosti jiné a žádá-li kdo za výmaz podobné živnosti v knize veřejné, dokládá tím, že živnost ta pro něho žádne nemá ceny, pročez mají býti žádosti za výmaz podobných práv živnostních podrobena poplatku (kolku) nejnižšímu. (Rozh. m. f. ze dne 3. února 1865 č. 75.759. — Příl. p. Štyr. č. 6, str. 19; p. Kor. č. 9, str. 37; p. Kraj. č. 14, str. 71; p. Hor. Rak. č. 1, str. 4 z r. 1866.)

⁷²⁾ Změn. tar. pol. ^{40/43} k) z r. 1862. — Zák. ze dne 29. února 1864 § 17. (č. z. č. 20). — Rozh. spr. soudu ze dne 13. listopadu 1888 č. 3375 (Budw. XII. 4340).

⁷³⁾ By se předešlo možným obstkám při revisích poplatkových, buď při žádostech za vklad exekučního práva zástavního na základě rozsudku neb narovnání soudního pro požadavky posud nevtěšené to pare, které vyšším kolkem podacím jest opatřeno, povždy použito pro soud tabulární. (Srov. Vyn. vreh. soudu p. Čechy ze dne 12. května 1873; vyn. zem. říd. sn. p. Čechy ze dne 6. června 1873 č. 21.947. — Příl. p. Čechy č. 6, str. 22.)

⁷⁴⁾ Rozh. m. f. ze dne 9. ledna 1865 č. 56.348. (Příl. p. Štyr. č. 28, str. 103; p. Kor. č. 24, str. 97; p. Kraj. č. 14, str. 74.)

splněna, čímž ovšem vklad stává se vkladem bezvýznamným;⁷⁵⁾ že z podání za výmaz adnotací výměrů, jimiž žádost byla odmrštěna, vždy platí se toliko poplatků za podání soudní vůbec předepsaný (36 kr.), byť by i žádáno bylo za výmaz v knihách rozlišených soudů⁷⁶⁾ atd.

Zda-li v podání samém zřejmě bylo žádáno za to, by v knihách veřejných co (na př. poznámka spornosti a pod.) bylo poznamenáno, aneb zda-li bez zřejmého žádání tak se stalo na základě podání a zákonů platných, jest lhostejno,⁷⁷⁾ a taktéž nerozhoduje, zda-li za poznamenání v knize veřejné bylo žádáno zvláštním podáním aneb sebou v žalobě. V případech posledních budíž však pouze jedno pare žaloby podrobena poplatku co podání tabulární a druhé co obyčejné podání soudní.⁷⁸⁾

Pro výměru poplatku nemá býti vzata za základ pouze hodnota pohledávky, nýbrž i číselci vyznačená hodnota všeho vedlejšího konání, když též pro toto zápisem do knih věcné právo má býti nabyto (když na př. při žádosti za vklad pohledávky i se zadrželým úrokem až do dne podání žádosti tabulární a s útratami a vedlejšími platy číselci naznačenými), poněvadž se vkladem nabyde právo věcné pro pohledávání povšechné.⁷⁹⁾

⁷⁵⁾ Rozh. m. f. ze dne 28. prosince 1872 č. 35,002. (Přil. p. Mor. č. 6, str. 15, p. Hor. Rak. č. 1, str. 7; p. Soloh. č. 1, str. 6, veskrz z r. 1873.)

⁷⁶⁾ Pozn. 2. k změně pol. saz. $\frac{40}{100}$ k) z r. 1862.

⁷⁷⁾ Tak jest na př. podání za zavedení řízení vyzývavého za příčinou oddělení pozemků předmětem poplatku co žádost tabulární, poněvadž dle § 3. zákona ze dne 6. února 1869 (č. z. č. 18) dotyčná žádost má býti v knize veřejné zaznamenána při statku, od kterého co odděleno býti má (Srov. nář. spr. s. ze dne 22. listopadu 1881 č. 1802. Budw. V. 1212) a podobně jest témuž poplatku podrobena podání za udělení hor či koncesí horní, poněvadž toto má býti z povinnosti úradní vloženo do knihy horní (Nář. m. f. ze dne 12. června 1863 č. 26,401. Vest. m. f. č. 29, str. 199); taktéž podání k soudu za sekvestraci reallit, když dle obsahu podání zamýšl se vtělení aneb když toto jeví se nutným následkem podání. (Nář. spr. s. ze dne 31. října 1893 č. 3606. — Budw. XVII. 7487.)

⁷⁸⁾ Rozh. m. f. ze dne 21. prosince 1873 č. 33,585. (Přil. p. Čerhy č. 14, str. 54; p. Mor. č. 7, str. 28 z r. 1874; p. Přim. č. 8, str. 40 z r. 1874. — Srv. též nář. spr. s. ze dne 23. října 1878 č. 1643 Budw. II. 340.)

⁷⁹⁾ Rozh. m. f. ze dne 2. ledna 1869 č. 40,069. (Přil. p. Tyr. č. 1, str. 1; p. Kraj. č. 7, str. 29; p. Štýr. č. 12, str. 33.) V. též Právník XIX, str. 241.

Žádá-li se jedním podáním za vklad více pohledávek do knih veřejných, řídí se poplatek dle sumy všech pohledávek.⁸⁰⁾

Pak-li by jedním podáním žádáno bylo za vklad do veřejných knih úřadů rozličných, budíž poplatek zapraven tolikráte, kolik jest úřadů těchto.⁸¹⁾ Zda-li druh a povaha činnosti těchto rozličných úřadů jest stejná neb různá, nijak nerozhoduje.⁸²⁾

Při žádostech za výmaz sluší přihlížeti též k tomu, zda-li žádost ta pochází od zavázaného neb od oprávněného. V případech prvých mají pravidla v tomto odstavci (lit. h) uvedená úplně platnosti; v případech druhých však pouze pokud, pokud a když doloženo jest podání obdržecím potvrzením (kvitancí) aneb vůbec listinou, kterou se prokáže, že závazek, o nějž jde, byl zrušen úplně. Když a pokud tak se nestalo, předpokládá se darování a podání za výmaz jest pak sebou předmětem poplatku z darování. (V. též: svolení k výmazu § 118.)⁸³⁾

i) Žádosti za níže tu položená zapsání do obchodních rejstříků (protokolů) vedených při soudech obchodních, totiž:

1. Žádosti za zapsání firmy neb změnění firmy již zapsané neb jejich majitelů, — z prvního archu 10 zl.

⁸⁰⁾ Rozh. m. f. ze dne 16. ledna 1878 č. 33.245. (Přil. p. Tyr. č. 3, str. 5.)

⁸¹⁾ Pozn. 1. k změn. pol. saz. $40/_{33}$ k) z r. 1862.

⁸²⁾ Tak jest odůvodněn poplatek úplně dvojn, když na př. při jednom úřadě určité pohledávka knihovně pojištěná má býti vymazána a při jiném úřadě na jiné nemovitosti opět vtělena, nechtě náleží pozemky, o něž jde, jednomu neb rozličným vlastníkům; aneb když při jednom úřadě oddělí se knihovně jednotlivé pozemky od knihovního tělesa a a připsí se při úřadě druhém na knih. těleso y, nechtě pak usdlosti a a y náleží jedné nebo různým osobám. (Srv. nář. spr. s. ze dne 6. května 1885 č. 1198. Budw. IX. 2541.)

Naproti tomu by nijak nebylo odůvodněno vybrání poplatku násobného, když na základě jednoho podání mají býti vklady učiněny ač při jednom a též úřadě, tak přede v rozličných knihách na př. v deskách neb knihách horních, a sebou v knihách gruntovních, poněvadž rozhodujícím momentem pro poplatek násobný jest „více úřadů“ a nikoliv „více knih veřejných“. (Pozh. m. f. ze dne 8. ledna 1856 č. 58.923. Přil. p. Tyr. č. 1, str. 1; dle ze dne 22. června 1865 č. 17.405. Přil. p. Štyr. č. 44, str. 165; p. Kor. č. 33, str. 132; p. Kraj. č. 25, str. 127.)

⁸³⁾ Pol. saz. $106/_{71}$ h) pop. zák.

Je-li však zapsanému podniku v době, kdy zapsání se stalo, na ročních daních přímých (bez přírůzků) předepsáno více, než 100 zl., má správou berní současně při předepsání daně z příjmů sebou býti předepsáno dalších 10⁰/₀ z toho, oě daně tyto více činí, a poplatek takto předepsaný budiž přímo zapraven.^{84) 85)}

Co o podobném poplatku procentovém, o tak zvané taxě živnostní v přecházejícím odstavci a) dále jest uvedeno, platí analogně též zde. —

Za změnění firmy považuje se též rozšíření firmy již protokolované na nové podniky téhož majitele firmy v témž obvodu soudu obchodního. Výměre 10⁰/₀ poplatku buďtež zde vzaty za základ přímě daně veškerých podniků majitele firmy.⁸⁶⁾

2. Žádosti za zapsání smlouvy společenské, — z prvního archu 10 zl.⁸⁷⁾

Žádosti za zapsání smlouvy společenské a sehou za zapsání firmy společnosti jsou podrobeny poplatku 10 zl. + 10 zl. dohromady tedy 20 zl. — Při společnostech akciových poji žádost za zapsání firmy povzdy sehou žádost za zapsání smlouvy společenské, poněvadž vzhledem k art. 209. a 210. obch. zák. nemůže jedno bez druhého býti zapsáno a proto musí býti placen zde poplatek 10 + 10 = 20 zl.^{88) 89)}

⁸⁴⁾ Změn. pol. saz. ^{49/43} l) 1.) z r. 1862.

⁸⁵⁾ Tato dávka procentová byla během doby pojmenována taxou za protokolování („Protokollirungstaxe“).

⁸⁶⁾ Rozh. m. f. ze dne 29. listopadu 1865 č. 44,545. (Pril. p. Dol. Rak. č. 14, str. 32 z r. 1866, p. Hor. Rak. č. 8, str. 40 z r. 1866; p. Čechy č. 15, strana 35.)

⁸⁷⁾ Změna pol. saz. ^{49/43} l) 2.) z r. 1862.

⁸⁸⁾ Rozh. m. f. ze dne 24. ledna 1876 č. 34,010. (Pril. p. Čechy č. 3, str. 22; p. Kráj. č. 6, str. 28.)

⁸⁹⁾ Zde může vyskytnouti se otázka, zda-li má býti placen poplatek 10 zl. z prvního archu též při podáních, kterými se žádá za vopsání změn ve společenské smlouvě již registrované? Zákon uvádí za předměl poplatku 10 zl. pouze žádosti za zapsání smlouvy společenské, aniž by činil zmínku o zapsání změny smlouvy, jak se stalo v odstavci předcházejícím, kde změnění firmy co do poplatku na roveň jest postaveno zapsání firmy a sluší proto za to míti, že pro žádost za zapsání změn smlouvy společenské má míti platnost pravidlo všeobecné, že totiž má býti požadován poplatek či kolek 1 zl. neb 36 kr. z prvního archu dle toho, zda-li žádost taková má v zápatí vydání odliktu nebo ne. (Srv. Právník VII, str. 644.)

3. Žádosti k obchodnímu soudu, by tento soud dal do svého rejstříku zapsati, že firma již protokolovaná vedle hlavního závodu v obvodu téhož soudu má závod odštěpný, — z prvního archu . . . 10 zl.⁹⁰⁾⁹¹⁾

4. Žádosti za zapsání prokury t. j. oprávněného k podpisování firmy, pro každého oprávněnce — z prvního archu 5 zl.⁹²⁾

Zapsání práva k firmování pro veřejné společnosti obchodní není předmětem zvláštního poplatku, poněvadž právo to nespočívá na prokuře neb nějakém podobném poměru mandátním.⁹³⁾

Naproti tomu při žádostech akciových společností za zapsání dočasných členů představenstva akciové společnosti, co oprávněni jsou k podpisování firmy, jakož i za zapsání změn členů tohoto představenstva sluší zapraviti při prvním archu za každého člena představenstva, jenž zapsán býti má, po 5 zl.⁹⁴⁾

5. Žádosti za zapsání likvidátorů, — z prvního archu 5 zl.⁹⁵⁾

6. Žádosti za zapsání práv majetkových, jichž kupci manželkám svým propůjčují smlouvami svaatebními, — z prvního archu 5 zl.⁹⁶⁾

Pro podání, jimiž se žádá současně za více výkonů úředních, v tomto odstavci (lit. i) uvedených, platí zásada, že má býti z prvního archu zapraven poplatek, který se rovná

⁹⁰⁾ Změn. pol. saz. ^{49/43} l) 3.) z r. 1862.

⁹¹⁾ Při ohlášení neb povolení závodů odštěpných může býti požadována tato dávka pouze tehdy, když ohlášený odštěpný závod neb skladiště sluší míti za závod samostatný, z něhož se též samostatná předejde daň živnostenská i s daní z příjmů a sebou taxa za protokolování. (Srv. rozh. m. l. ze dne 9. listopadu 1889 č. 30.381. Prhl. p. Čechy č. 75, str. 57.)

⁹²⁾ Změn. pol. saz. ^{49/43} l) 4.) z r. 1862.

⁹³⁾ Rozh. m. l. ze dne 26. června 1867 č. 24.609. (Prhl. p. Čechy č. 10, str. 37 z r. 1868; p. Kraj. č. 19, str. 78 z r. 1868 a p. Dalm. čís. 33, str. 162 z r. 1868.)

⁹⁴⁾ Rozh. m. l. ze dne 8. února 1893 č. 45.304. (Prhl. p. Dol. Rak. č. 2, str. 3; p. Hor. Rak. č. 2, str. 9; p. Štyr. č. 1, str. 3; p. Kor. č. 2, str. 11; p. Kraj. č. 2, str. 5; p. Přim. č. 5, str. 24; p. Tyr. č. 2, str. 12; p. Čechy č. 17, str. 15; p. Mor. č. 6, str. 24; p. Slez. č. 2, str. 5; p. Hal. č. 16, str. 134; p. Buk. č. 2, str. 8; p. Dalm. č. 3, str. 7.)

⁹⁵⁾ Změn. pol. saz. ^{49/43} l) 5.) z r. 1862.

⁹⁶⁾ Změn. pol. saz. ^{49/43} l) 6.) z r. 1862.

sumě jednotlivých poplatků za žádané výkony sečtené.⁹⁷⁾ Za duplikáty, triplikáty atd. budíž placen pouze poplatek dle všeobecného pravidla (36 kr. z archu).⁹⁸⁾

Žádosti společenstev výdělkových a hospodářských, záložen a spolků na zásadě svépomoci spočívajících (zák. ze dne 9. dubna 1873 ř. z. č. 70; zák. ze dne 27. prosince 1880 ř. z. č. 1 z r. 1881; zák. ze dne 14. dubna 1885 ř. z. č. 43) za rozličná zapsání do rejstříků společenstev nejsou podrobeny zvláštnímu poplatku dle tohoto odstavce (lit. i), nýbrž dle předcházejícího odstavce lit. c) aneb dle všeobecného pravidla, podle toho totiž, zda-li na základě podobného podání musí se státi jaké veřejné prohlášení čili nic.⁹⁹⁾

Žádosti za výmaz firmy nejsou zde uvedeny a nespádají též pod tento odstavec (lit. i), nýbrž pod odstavec lit. c) co podání veřejnou vyhlášku vyžadující.

Zde sluší též poukázat k poplatkům, které platiti jest rakouským námořským lodím za jich registrování.

Poplatek (rejstříkovně) obnáší při prvním a každém novém vydání listu rejstříkového za každou loď a to za loď daleké plavby a za loďky pouze pro zábavu (yachty) 20 kr., za loď velké plavby pobřežní 10 kr. a za loď malé plavby pobřežní 5 kr. z tuny. — Loď malé plavby pobřežní až do 25 tun jsou rejstříkovně sprostěny. Za zvýšení obsahu tunního, k němuž netřeba listu rejstříkového, nýbrž které se jenom poznamená na již vydaném listu rejstříkovém, platí se rejstříkovně pouze potud, pokud toho jest zapotřebí, aby veškerý plat, jež loď zapravuje, srovnával se s měřítkem uvedeným.¹⁰⁰⁾

k) Podání, kteráž jsou sebou listinami právními o právním jednání, jsou podrobená *vedle*

⁹⁷⁾ Nař. m. f. ze dne 4. května 1861 č. 12.097. (Věst. m. f. č. 23, str. 129.)

⁹⁸⁾ Rozl. m. f. ze dne 17. prosince 1861 č. 50.523. (Pril. p. Štyr. č. 7, str. 13 z r. 1862.)

⁹⁹⁾ Zák. ze dne 21. května 1873 § 6. (ř. z. č. 87.)

¹⁰⁰⁾ Jaké se vedou rejstříky loďní, které loď do kterého rejstříku mají býti zapsány, či které jsou oprávněny a sebou povinny, užívají vlajky atd. v. zák. ze dne 7. května 1879 §§ 1., 2., 10., 11., 17.—19., 27. (ř. z. č. 65) a nař. m. obch. ze dne 5. prosince 1884 odděl. V. (ř. z. č. 188.)

poplatku z podání sebou poplatku z právního jednání, pokud se neprokáže, nebo nemůže-li se pomocí toho, co strana o tom udá, úředně vyhledati, že již jest zapraven poplatek z právního jednání v podání obsaženého.¹⁰¹⁾

Za lakové právní listiny o právním jednání sluší též míti prohlášení vztahující se k právnímu jednání již uzavřenému a žádosti oprávněného za výmaz z kněh, neprokáže-li tento listiny, kterými by i povinnovaný mohl dáti výmaz provésti.¹⁰²⁾

Dle téhož ustanovení má býti naloženo s ústními smlouvami o společnosti obchodní, jakmile za příčinou zapsání do rejstříku obchodního učiní se opověď při soudě obchodním, poněvadž dle pozn. 2. ku změn. pol. ^{91/55} z r. 1862 má býti považována opověď ta soudu učiněná za smlouvu.¹⁰³⁾

Dle uvedené zásady má býti též naloženo s tabulárními žádostmi, v kterých vyznačí dlužník určitou sumu pro závazky vedlejší, aniž by v dlužním úpise tak bylo se stalo; zde má totiž býti zapraven poplatek za podání a sebou za upsání hypotéky.¹⁰⁴⁾

l) Při spisech, dvoj- nebo vícenásobně (duplikáty, triplikáty atd.) podaných jest druhé a každé další sepsání podrobeno poplatku dle vysloveného pravidla všeobecného (36 kr. neb 50 kr. z archu) nevychází-li za podání hlavní poplatek nižší.¹⁰⁵⁾

¹⁰¹⁾ Na př. podání, v kterém osoba, na jejíž jméno zní listina o kusu horním, svoluje k tomu, by na jméno jiného byla přepsána; zde jakož i v podobných jiných případech budiž poplatek z právního jednání (v tomto případě dle kupní ceny a škály III. aneb při bezplatném převodu poplatků procentový, totiž poplatek z darování) zvlášť zapraven vedle stálého poplatku z podání, ač nebyla-li o převodu vlastnictví zvláštní listina sepsána a poplatku podrobena, což ovšem sluší prokázati.

¹⁰²⁾ Změn. pol. saz. ^{49/43} m) z r. 1862.

¹⁰³⁾ Ustanovení toto bylo opětně vysloveno a soudům sebou připomenuty povinnosti, jaké jim vůči tomuto ustanovení jsou uloženy. (Nař. mín. spr. a fin. ze dne 18. května 1874 ř. z. č. 67) (V. § 146. lit. n.)

¹⁰⁴⁾ Rozh. m. f. ze dne 9. listopadu 1876 č. 26.258. (Pril. p. Čechy č. 22, str. 99; p. Mor. č. 5, str. 16 z r. 1877; p. Slezs. č. 2 z r. 1877; p. Kor. č. 6, str. 14 z r. 1877; p. Pfm. č. 7, str. 26 z r. 1877; p. Bukov. č. 6, str. 24 z r. 1877.)

¹⁰⁵⁾ Změn. pol. saz. ^{49/43} n) z r. 1862.

Poplatnost podání při setkání se osoby od poplatku osvobozené s osobou od poplatku neosvobozenou v § 204. ---

Podání od poplatku osvobozená v § 180.

Jakým způsobem lze učiniti za dost povinnosti vůbec a při poplatných ústních žádostech zvlášť v. §§ 138., 139.

Co do poplatku z podání ze zemí rakouských do zemí uherských a naopak v. § 15., odst. 6.

II. Přílohy.

§ 96.

Předměty poplatku stálého jsou: přílohy přiložené stranami k podáním neb protokolům poplatným.

Za předměty takové byly zvlášť uvedeny:

a) listiny a spisy, které jinak nežli co přílohy nejsou nijak předmětem poplatku nechť jsou na papíře neb na látce jej zastupující bezprostředně psány neb na hmoty ty jakýmkoli způsobem přeneseny.¹⁾

b) Listiny a spisy vyhotovené v době, kde nyní platného zákona o poplatcích a kolecích nebylo.

c) Listiny a spisy, které na základě osobního osvobození jsou poplatku prosty, kterých se však co příloh užije od osob nepožívajících osvobození od poplatku.²⁾

d) Oproti tomu musí právní listiny a vysvědčení, v cizozemsku vydaná, pak právní listiny, vysvědčení a spisy pod výminkou osvobozené vůbec, podrobeny býti poplatku, jaký z těchž právních listin, vysvědčení a spisů byl by musil býti zapraven, kdyby jejich osvobození pod výminkou nemělo místa.³⁾

¹⁾ Každá příloha má pro sebe býti kolkována a nelze mítí proto dvě samostatné a pouze mechanicky v jedno spojené listiny za přílohu jednu na př. koncept dopisu, na němž upevněn jest podací lístek (recepis) poštovní. Zde nemáme jednu, nýbrž dvě přílohy, z nichž každá svůj zvláštní vyžaduje poplatek. (Srv. Jur. Bl. XIII. r. 1884 č. 11, str. 125.)

²⁾ Pol. saz. ^{01/20} a) — c) popl. zák.

³⁾ Pol. saz. ^{01/20} d) popl. zák.

pokud jich přiložení lze považovati za upotřebení poplatnosti odůvodňující a pokud pro takový případ není jiná výměra poplatku zřejmě stanovena⁴⁾

Právní listiny a spisy, které dle nynějšího aneb dle dřívějších zákonů poplatkových a kolkových byly již správně podrobeny poplatku, nepodléhají co přílohy poplatku dalšímu,⁵⁾ necht' pak poplatek z listiny neb spisu správně zapravený dosáhne výměru poplatku pro přílohy čili nic.⁶⁾ Zdáli poplatek zapraven byl kolkem aneb hoto- vými, jest taktéž lhostejno. Výjimku z tohoto pravidla čini účty, které co takové byly snad již poplatku podrobeny, z kterých však při jich upotřebení co podání neb co příloh má zvlášť býti placen poplatek za podání neb za přílohy⁷⁾ (v. § 124.). Podobně nelze při upotřebení novin co příloh poplatných podání přihlížeti při poplatku za přílohu k již zapra- venému kolkou novinářskému.⁸⁾

Výměra poplatku obnáší z každého archu . . . 15 kr.⁹⁾

Kdyby však *v právní rozepři* nepřevyšovala hodnota předmětu sporu 50 zl., a pak ve sporu o výpověď z bytu, když lhůta výpovědní nepřevyšuje jeden měsíc — z každého archu 10 kr.¹⁰⁾

Povždy sluší však míti na zřeteli ustanovení sub c) právě uvedená.

Upotřebení příloh kolkem 10 kr. opatřených k účelům jiným, kde vyžaduje se z příloh poplatků 15 kr. z archu, budiž poplatek doplněn na míru řádnou (15. kr. z archu).¹¹⁾

⁴⁾ Na př. v případě sporu o účty, které kdo složití má dle svého posta- vení služebního neb co účetvedoucí, kde účty ty a jejich doklady — jinak pod výminkou osvozeny — jsou podrobeny poplatku 50 kr. z každého archu (v. § 121.).

⁵⁾ Pozn. k pol. saz. ^{61/70} popl. zák.

⁶⁾ Vým. m. f. ze dne 28. července 1883 č. 23.016. (Přil. p. Kor. č. 13, str. 102.)

⁷⁾ Zák. ze dne 29. února 1864 § 10. al. 3. (ř. z. č. 20.)

⁸⁾ Rozh. m. f. ze dne 30. července 1853 č. 11.451. (Felsenbrunn II. č. 438.)

⁹⁾ Pol. saz. ^{61/20} popl. zák.

¹⁰⁾ Zák. ze dne 29. února 1864 § 19, c) (ř. z. č. 20.) — V řízení бага- telním a upomínacím budiž se spisy ku porovnání (Schriftprobe, zák. ze dne 27. dubna 1873 § 51. ř. z. č. 66.) naloženo jak s přílohami. (Zák. ze dne 24. května 1873 I, d) a § 15. ř. z. č. 97. — Zák. ze dne 26. prosince 1893 § 2. ř. z. č. 210.)

¹¹⁾ Zák. ze dne 29. února 1864 § 19. předposl. al. (ř. z. č. 20.)

Exempláry stanov, které dle cis. pat. ze dne 26. listopadu 1852 (ř. z. č. 253), pak dle § 4. spolkového zákona ze dne 15. listopadu 1867 (ř. z. č. 134) mají býti přiloženy k oznámení tam předepsanému, jeví se býti pouhými přílohami a jsou též co takové podrobeny poplatku (15 kr. z archu), leda že by bylo žádáno za potvrzení schválení na jednom exempláru, který pak jest co vysvědčení státem dané podroben poplatku 1 zl. z prvního a 50 kr. z každého dalšího archu. — V. dekrety spůsobivosti (§ 104.).

Totéž platí při změnách stanov, ač není-li spolek takový od poplatku osvobozen, v kterémž případě jsou ovšem též řečené exempláry stanov vůbec sprostěny poplatku, tedy i poplatku za přílohy.^{12) 13)}

Přílohy od poplatku osvobozené (v. § 181.). Co do ohvodu zemí rakouských a uherských v. § 15., odst. 6.

III. Přepisy rubrik.

§ 96. a)

Za předmět poplatku byly prohlášeny přepisy rubrik podání, které dle nařízení soudního řádu s podáním musí býti odevzdány soudu. Sepišou-li se na místo podání protokoly, buď k přepisům rubrik protokolu dodáno tolik náležitých kolků, kolik by jich bylo zapotřebi pro

¹²⁾ Rozh. m. f. ze dne 12. července 1868 č. 21.715. (Přil. p. Čechy č. 13, str. 52; p. Mor. č. 7, str. 16; p. Slez. č. 10, str. 27; p. Dol. Rak. č. 6, str. 13; p. Hor. Rak. č. 8, str. 41; p. Štyr. č. 19, str. 47; p. Kor. č. 19, str. 56; p. Přim. č. 17, str. 53; p. Hal. č. 21, str. 104; p. Buk. č. 24, str. 106; p. Dalm. č. 25, str. 129); dto. ze dne 13. května 1893 č. 44.204. (Přil. p. Hor. Rak. č. 9, str. 71; p. Přim. č. 18, str. 141; p. Mor. č. 22, str. 106; p. Hal. č. 5, str. 52 z r. 1894.)

¹³⁾ Přepisy stížností (ku správnému soudu) podle § 20. zákona ze dne 21. října 1875 (ř. z. č. 36 z r. 1876) sdělané jsou podrobeny poplatku 50 kr. z archu a nikoli poplatku pro přílohy předepsanému. (Rozh. m. f. ze dne 7. května a 15. září 1878 č. 9041 a 21.453. Přil. p. Čechy č. 11, str. 62; p. Kor. č. 19, str. 61; p. Mor. č. 1, str. 1 z r. 1879; p. Hor. Rak. č. 1, str. 4 z r. 1879; p. Kraj. č. 1, str. 4 z r. 1879; p. Dalm. č. 2, str. 6 z r. 1879.)

přepisy rubrik podání, jehož místo protokol zaujímá.¹⁾

Výměra poplatku obnáší z každého archu . . . 15 kr.²⁾

Nepřevyšuje-li předmět sporu 50 zl., z každého archu 10 kr.

Zmíněnému poplatku 10 kr. z archu jsou přepisy rubrik podobně jak přílohy (v. předcház. § 96.) podrobeny jen potud, pokud se jich užije ve sporu právním, jehož předmět nemá větší hodnotu jak 50 zl. Při upotřebení jiném budiž po případě to, co chybí do výše řádného poplatku (15 kr. z archu) dodatečně zapraveno.³⁾

Nepřiložení přepisů rubrik v tom počtu, v jakém dle předpisů mají býti přiloženy, má míti za následek predepsání náležitého poplatku s trojnásobkem, jak v § 151., odst. 5. a 6. blíže jest naznačeno.^{4) 5)}

O obálce, zda-li mají býti předloženy neb připojeny přepisy rubrik, rozhodují ustanovení o řízení soudním.⁶⁾

Že přiložené přepisy žádosti mohou nahraditi rubriky rozumí se samo sebou.

Osvobození přepisů rubrik od poplatku v. § 182.

Co do obvodu rakouského a uherského v. § 15., odst. 6.

IV. Následující úřední vyhotovení :

§ 97.

I. Přepisy.

a) Přepisy úřední prosté t. j. nevidimované.¹⁾

¹⁾ Pozn. 2. k pol. saz. ^{100/100} popl. zák.

²⁾ Popl. saz. ^{100/100} popl. zák.

³⁾ Zák. ze dne 29. února 1864 § 19. c) (ř. z. č. 20). Zák. ze dne 24. května 1873, § 1. c) a § 15. (ř. z. č. 97).

⁴⁾ Pozn. 1. k pol. saz. ^{100/100} a § 67. pop. zák.

⁵⁾ Zásadou bylo též vystoveno, že při povolení vyplacení z hromadné pokladny sirotčí neb ze všeobecných deposit veškeré rubriky musí býti poplatku podrobeny. Bez poplatku takové vyhotoví ex offio není dovoleno. (Výn. min. spr. ze dne 1. května 1870 č. 4920. Výn. zem. říd. fin. p. Čechy ze dne 28. dubna 1873 č. 27.459. — Příl. p. Čechy č. 4, str. 14.)

⁶⁾ Rozh. m. f. ze dne 22. ledna 1855 č. 56.437. (Příl. p. Štyr. č. 11, str. 47 z r. 1860; p. Kor. č. 7, str. 17 z r. 1866; p. Hul. č. 10, str. 74. — Srv. též: Rozh. spr. s. ze dne 10. listopadu 1888 č. 3594. Budv. XII, 4352.)

⁷⁾ Změn. pol. saz. ^{100/100} a) z r. 1862.

Poplatnost přepisů těchto předpokládá povždy, že zhotoveny byly v zájmu aneb k žádosti jednotlivce, a nikoliv pouze v zájmu jedné úředního, řízení soudního aneb z povinnosti úřední zákonem stanovené.

V souhlase s touto zásadou nemají býti předmětem poplatku: přepisy, jež vydávají soudy stranám, aniž by tyto za ně byly žádaly, když řízení bylo předsevzato z povinnosti úřední, aneb když osoby, pro něž přepisy byly zhotoveny, požívají osobního osvobození od poplatku, neb pro něž se poplatky zaznamenávají;²⁾ ³⁾ jednoduché neb i vidinované úřední přepisy vydané z povinnosti úřední a k účelům úředním;⁴⁾ přepisy závětí a listin jim na rovné postavených, když nejsou určeny pro strany, nýbrž když mají tvořiti část úředních spisů pojednávacích;⁵⁾ přepisy hromadných úpisů dlužných, nesvědčících pokladně sirotčí, když vyhotoví se z povinnosti úřední na důkaz vlast-

²⁾ Pozn. 2., al. 2. k pol. saz. ⁵⁹/₁₀₀, popl. zák.

³⁾ Podmínkou vydání úředních přepisů stranám bez poplatku není pouhá povinnost úřadu zákonem uložená, vydati úřední přepisy stranám, aniž by tyto za ně žádaly, nýbrž řízení, o něž vůbec jde a běhuu kterého zmíněné přepisy úřadem se vydávají, musí býti předsevzato z povinnosti úřední. Ve smyslu tom byl výnosem mín. spr. ze dne 2. srpna 1874 č. 3556 (Jur. Bl. III. r. 1874 č. 35, str. 437) ve srozumění s ministeriem finanč. vysloven náhled, že přepisy a výtahy, které dle § 125. konk. řádu ze dne 2. prosince 1868 konkursní komisař má vydati v ověřené formě jednotlivým věřitelům, mají býti předmětem poplatku za přepisy úřední, ac současně týmž výnosem bylo nařizeno, by řečené přepisy a výtahy vůči jejich důležitosti vzhledem k ustanovení § 130. konk. řádu vydávány byly z povinnosti úřední a že může to býti pominuto pouze v případech, kde lze za to míti, že strana zřká se podobného vyhotovení. (V. též Právník XIII. str. 574.)

Podobně bude se zachováti při potvrzeních, jaká dle §§ 120. a 121. konk. řádu mají býti dána na prvopisy listin neb úředních výtahů z protokolů o tom, že — jakou částkou a v kterém pořadí — byla v řízení konkursním uznána ta která pohledávka za správnou.

Přepisy ohlášení pohledávek v řízení konkursním, o kterých se zmiňuje § 110. řádu konk., sluší míti za druhé vyhotovené podání a co takové za předmět poplatku dle pol. saz. ⁴⁹/₁₀₀ jako podání (V. Jur. Bl. XIII. 1884 č. 29, str. 345. a XIV. 1885 č. 14, str. 163.)

⁴⁾ Pozn. 4. k pol. saz. ⁵⁹/₁₀₀, popl. zák.

⁵⁾ Rozh. mín. lha. ze dne 5. května 1855 č. 18.614. (Pról. p. Štyr. čís. 26, str. 127.)

nictví v záležitostech pozůstalostních, poručenských neb opatrovnických⁶⁾ a pod.

Podobně mohou být považovány za předmět poplatku rozhodovací důvody (důvody rozsudku) pouze tenkrát, když dle § 144. pat. ze dne 3. května 1853 zvlášť se zhotovují a stranám k jich žádosti vydávají, a nikoliv, když při rozhodnutích nemajících formu rozsudku, za dobré uznáno, spojití s rozhodnutím též důvody rozhodovací,⁷⁾ aneb když sporným stranám mají býti sděleny řečené důvody rozhodovací z povinnosti úřední a nikoliv leprve k jejich žádosti na př. v řízení summárním,⁸⁾ v řízení pro rušenou držbu, v řízení soudů bagatelních⁹⁾ a pak dle § 23. zákona ze dne 16. května 1874 (ř. z. č. 69), též v řádném soudním řízení písemném i ústním, pokud jednotlivým sporným stranám (totiž straně při ztrativší aneb oběma stranám, když by ve věci hlavní žádná strana nebyla zcela zvítězila) mají býti vydávány důvody rozhodovací sebou s rozsudkem z povinnosti úřední.¹⁰⁾

Přepisy výpovědi svědků a znaleců, které dle §§ 41. a 42. ustanovení o řízení summárním mají býti stranám doručeny z povinnosti úřední, jeví se býti částí a doplněním důvodů rozhodovacích a nemohou tedy býti považovány za předmět poplatku.¹¹⁾

V příčině vyhotovení rozhodovacích důvodů od poplatku osvobozeného v. též § 200., lit. ce).

Přepisy a výtahy, které sobě berou strany neb jich zástupcové ze soudních spisů jejich záležitosti se týkajících, mají jim dle § 238. pat. ze

⁶⁾ Rozh. m. f. ze dne 27. června 1870 č. 19.147. (Přil. p. Štyr. čis. 20, str. 54.)

⁷⁾ Nař. min. spr. ze dne 27. listopadu 1855 (ř. z. č. 203, odst. 2. a 3.).

⁸⁾ Zák. ze dne 29. února 1864 § 16. (ř. z. č. 20).

⁹⁾ Zák. ze dne 24. května 1873 § 4. (ř. z. č. 97). V zák. tomto bylo sebou dále vysloveno, že písemně zhotovení rozhodovacích důvodů, jaké připojeno býti má k protokolu projednávacímu, není předmětem poplatku, ač to již plyne ze zásady všeobecné.

¹⁰⁾ Nař. m. f. ze dne 21. července 1874 č. 19.830. (Věst. m. f. č. 24. str. 130.) V. též: Jur. Bl. III. r. 1874 č. 31, str. 389.)

¹¹⁾ Rozh. min. fin. ze dne 5. října 1864 č. 46.839. (Přil. p. Mor. č. 12, str. 46; nař. m. f. ze dne 15. března 1866 č. 61.505. (Věst. m. f. č. 14, str. 85.)

dne 3. května 1853 (ř. z. č. 81) vydávány býti co úřední přepisy a úřední výtahy. — Nesetření tohoto ustanovení má v zápětí poškozování eráru a povinnosti soudů jest, k tomu přihlížeti, by ustanovení toto povždy a řádně bylo zachovááno.

b) Úřední přepisy vidimované,¹²⁾ kterým na roveň byla postavena úřední vyhotovení, v jejichž obsah ku vyrozumění neb ku zachování se dle nich pojal jest přepis neb výtah nějaké právní listiny, vysvědčení neb spisu, jejichž úřední přepis vzíti straně jest volno, na př. vydání smíru, smlouvy, výroku rozhodčího,¹³⁾ pak výkazy o protokolovaných a vymazaných firmách obchodních, jaké sdělují obchodní soudy jednotlivým ústavům a podnikům¹⁴⁾ a pod.

Tak jak za přepisy úřadem neb soudem vidimované má býti placen poplatek za přepisy, které kdo má přiložiti, ale nepřiložil ku žádostem tabulárním pro úřady poplatky vyměřující a pro sbírky listin knih pozemkových. Poplatek tento (1 zl. z každého archu a nikoliv za každou jednotlivou listinu) má býti ve způsobě kolku sebou ku žádosti tabulární přiložen. Nestalo-li se tak a nebyly-li řečené přepisy stranou vůbec přiloženy aneb byly-li sice přiloženy, nikoliv ale v patřičném počtu (když na př. žádá se za vtělení při více soudech) aneb jeví-li se přiloženě přepisy býti k účelům naznačeným nepotřebnými, mají tyto býti úřadem vyhotoveny a má za to býti vybíráno dvojnásobné tolio, co za úřední přepisy vidimované jest stanoveno (tedy 2 zl. z každého archu).¹⁵⁾

¹²⁾ Změn. pol. saz. ¹⁸⁾/₂ b) z r. 1862.

¹³⁾ Pozn. 2., al. 1. k pol. saz. ⁶⁸⁾/₂ popl. zák. — Rozh. m. f. ze dne 20. února 1867 č. 3337. (Prfl. p. Dol. Rak. č. 7, str. 19; p. Hor. Rak. č. 7, str. 34; p. Kraj. č. 6, str. 21; p. Dalm. č. 14, str. 62 z r. 1868.)

¹⁴⁾ Nař. m. f. ze dne 18. prosince 1860 al. 1. (ř. z. č. 271). — Sdělování podobných zpráv se strany obchodních soudů obchodním a živnostenským komorám jest poplatku prosto, poněvadž se takové sdělování děje na základě zákonného ustanovení a poněvadž sluší považovati obchodní a živn. komory za ústavy veřejné. (Sprav. rozh. m. f. ze dne 9. října 1861 č. 53.233. Prfl. p. Čechy č. 14, str. 44.)

¹⁵⁾ Zák. ze dne 25. července 1871 §§ 90. a 91. (ř. z. č. 95). — Nař. m. f. a spr. s. ze dne 11. listopadu 1882 §§ 2.—4. (ř. z. č. 159). — Zák. ze dne 23. května 1883 § 2., al. 3. (ř. z. č. 82). — Rozh. m. f. ze dne 1. června 1860 č. 15.062. — (Prfl. p. Štyr. č. 34, str. 108.)

Zvýšený poplatek tento nemá povahu pokuty, nýbrž jeví se býti zvláštním poplatkem či odškodněním za práci, jakou strana nešetřením předpisů spůsobila soudům, pročež nemá býti z něho ničehož prominuto, leda při zvlášť závažných událostech a i zde nemá prominuti nikdy jíti pod polovici poplatku zvýšeného.¹⁶⁾

e) Přepisy neúřední, t. j. stranami sepsané, vidimují-li je úřady neb notáři.¹⁷⁾

Přepisy neúředními jsou vůbec veškeré přepisy, které nebyly shotoveny úřadem neb soudem, byť by i šlo o přepisy ze spisů úředních neb soudních; přepisy poslední stanou se předmětem poplatku teprv, když byly úředně vidimovány.¹⁸⁾

Za předmět poplatku sem spadající byly prohlášeny soudní neb notářské klausule ověřovací (dle nař. mín. zem. ob. ze dne 12. července 1872 ř. z. č. 98) dané na přílohy žádostí vysloužilých poddůstojníků za propůjčení vyhrazených jim míst civilních.¹⁹⁾

Do klausule vidimovací má povždy býti sebou — souhlasně se skutečností — položeno, jakým kolkem opatřena jest listina neb spis prvotní a po případě, že by prvopis byl pedroben poplatku přímo splatnému, budiž uvedena částka, jaká dle úředního potvrzení na listině na takový poplatek byla zapravena, aneb že prvopis kolkem opatřen není, neb že za něj poplatek nebyl zapraven přímo.

Byly-li listiny neb spisy, jejichž přepisy se vidimují, z prvopočátku předmětem poplatku, aniž by povinnosti té zadost bylo učiněno, budiž dále uvedeno, že o přestupku tom nález byl sepsán a pak kam byl zaslán.²⁰⁾

Přepisy úřední i neúřední, když vidimovány jsou tím, na něhož listina svědčí, budte co do povinnosti

¹⁶⁾ Srov. rozh. m. f. ze dne 3. srpna 1894 č. 10.214. — (Příl. k věst. m. f. č. 8, str. 48.)

¹⁷⁾ Pol. saz. ⁵⁸/₂ c.)

¹⁸⁾ Rozh. m. f. ze dne 26. května 1863 č. 23.845. (Příl. p. Hal. č. 18, str. 68; p. Kraj. č. 13, str. 35) a ze dne 20. června 1865 č. 18.617. (Příl. p. Štyr. č. 26, str. 96; p. Kor. č. 24, str. 93; p. Kraj. č. 25, str. 126.)

¹⁹⁾ Rozh. m. f. ze dne 17. srpna 1884 č. 21.264. (Příl. p. Čechy č. 13, str. 27; p. Mor. č. 7, str. 24; p. Štyr. č. 4, str. 10; p. Kor. č. 17, str. 88; p. Hor. Rak. č. 12, str. 63 z r. 1885; p. Kraj. č. 7, str. 28 z r. 1885.)

²⁰⁾ Pozn. 5. k pol. saz. ⁵⁸/₂ popl. zák.

poplatkové považovány za listiny originály a co takové poplatku podrobeny.²¹⁾

Přepisy vidimované jinými osobami soukromými jeví se býti v podstatě vysvěděčeními a má nimi co takovými býti naloženo.²²⁾

d) Přepisy a výtahy z vyměřovacích protokolů a katastrálních operátů vůbec, které vydávají se úřady a za jejichž správnost bylo také ručí.²³⁾

Poplatnost těchto přepisů předpokládá, že — vedle hlavní zásady, že totiž přepisy úřední mohou býti přednětem poplatku pouze, když se neshotovují z povinnosti úřední, nýbrž k žádosti stran — ještě dále musí býti splněna podmínka, že souhlas *úředně* shotoveného přepisu s originálem musí býti *úřadem* potvrzen.

Z toho plyne, že toto ustanovení poplatkového zákona v nijakém nestojí odporu s ustanovením, že přepisy individuálních katastrálních archů pozemkových, archů výnosových a pod. mají býti každému vydávány za nepatrnou náhradu nákladu s vyhotovením spojeného, nákladu určitou tarifou stanoveného — bez veškerého dalšího poplatku, poněvadž poplatnost podobných přepisů dle poplatkového zákona má místa teprv, když k žádosti strany souhlas takového přepisu s originálem byl úřadem berním potvrzen.²⁴⁾ — Proto nemůže býti řečí o zapravení téhož poplatku za podobné přepisy, kterých bylo použito co příloh žádostí k politickým úřadům podaných, když těmito úřady byly úředně dodány berním úřadům ku verifikování. K vůli odvarování nepřislušností, by totiž nebylo potvrzení souhlasu přepisu s originálem vydáno straně bez poplatku aneb by od strany byl požadován poplatek za něco, za co nežádala, bylo nařizeno, že v podobných případech o správnosti dotčených přepisů z operátů katastrálních

²¹⁾ Pol. saz. ^{58/2} d) popl. zák.

²²⁾ Pol. saz. ^{58/2} e) popl. zák.

²³⁾ Změn. pol. saz. ^{58/2} f) z r. 1862.

²⁴⁾ Rozh. m. f. ze dne 30. června 1863 č. 30.218. (Pril. p. Čechy č. 11, str. 44); — pak ze dne 17. června 1866 č. 16.683. (Pril. p. Hul. č. 16, str. 76. Srv. též: Vyhl. zem. řed. lín. p. Mor. ze dne 1. října 1878 č. 15.958. (Pril. p. Mor. č. 13, str. 49.)

berníu úřadem, místo vidimování přepisu, zvláštní má býti podána zpráva.²⁵⁾

Poplatek obnáší:

a) při jednoduchých t. j. nevidimovaných prepisech úředních:

aa) když vydá je soud, z každého archu . . . 36 kr.²⁶⁾ a ve sporech právních, jejichž předmět nepřevyšuje hodnotu 50 zl., neb jejichž předmětem jest výpověď z bytu, když nepřevyšuje lhůta výpovědní jeden měsíc, z každého archu 25 kr.²⁷⁾

bb) když vydá je jiný úřad, z každého archu 50 kr.²⁸⁾
 b) Při prepisech vidimovaných, nechť je vydá soud neb úřad jiný, z každého archu 1 zl.²⁹⁾ a ve sporech právních, jejichž předmět nepřevyšuje hodnotu 50 zl., neb jde-li o výpověď z bytu, když lhůta výpovědní nepřevyšuje jeden měsíc, z každého archu 50 kr.^{30) 31)}

Sem náleží též rozhodovací důvody rozsudků v rozepřích, jejichž předmět nepřevyšoval 50 zl.³¹⁾, výtahy z protokolů likvidačních v řízení konkursním a vydání smíru v řízení bagatelním, nepřevyšuje-li hodnota rozepře 50 zl.³²⁾

Udání strany, že dotčených prepisů bude použito pro právní rozepři s hodnotou nejvýše 50 zl., musí při shotovení přepisu na tomto samém vedle známky kolkové býti poznamenáno. K tomu konci budiž udán odpůrce, předmět pohledávání a soud, při kterém spor právní má býti veden.

Při použití podobných prepisů k účelům a potřebám jiným budiž poplatek na obnos řádného poplatku dodatečně dovršen.³³⁾

²⁵⁾ Rozh. m. č. ze dne 29. září 1863 č. 48.195 a ze dne 16. září 1864 č. 44.035. (Pril. p. Štyr. č. 36, str. 172.)

²⁶⁾ Změn. pol. saz. $\frac{58}{2}$ a), aa) z r. 1862.

²⁷⁾ Zák. ze dne 29. února 1864 § 19. d) (ř. z. č. 20); — zák. ze dne 26. prosince 1893 §. 1., al. 2. (ř. z. č. 210).

²⁸⁾ Změn. pol. saz. $\frac{58}{2}$ a), bb) z r. 1862.

²⁹⁾ Změn. pol. saz. $\frac{58}{2}$ b) z r. 1862.

³⁰⁾ Zák. ze dne 29. února 1864 § 19. e) (ř. z. č. 20); zák. ze dne 26. prosince 1893 § 2. (ř. z. č. 210).

³¹⁾ Zák. ze dne 29. února 1864 § 19. g) (ř. z. č. 20).

³²⁾ Zák. ze dne 24. května 1873 § 2., al. 2. (ř. z. č. 97).

³³⁾ Zák. ze dne 29. února 1864 § 19., al. 2—3. (ř. z. č. 20).

Přepisy žalob protokolem sepsaných, jaké dle § 14. zák. o řízení bagatelním ze dne 27. dubna 1873 (ř. z. č. 66) mají býti doručovány žalovaným, jsou podrobeny poplatku 25 kr. neb 36 kr. z každého archu dle toho, zda-li předmět sporu obnáší až 50 zl. neb více,³⁴⁾ kdežto podobné přepisy žalob v řízení upomínacím³⁵⁾ mají dle § 15. al. 2. zák. ze dne 24. května 1873 (ř. z. č. 97) podrobeny býti témuž poplatku jak žaloby, tedy dle § 1. b) téhož zákona poplatku 12 kr. neb 36 kr., dle toho, zda-li hodnota předmětu sporu obnáší až 50 zl. neb více.

c) Při přepisech stranami sdělaných a soudem neb notářem vidimovaných, při přepisech spisů notářských, necht' byly sdělaný notářem jednotlivcem neb archivy notářskými, pak při úředních přepisech z operátů katastrálních, jichž správnost zvláště byla potvrzena, z každého archu 50 kr.³⁶⁾ 37)

Při stanovení poplatku z každého archu poplatných přepisů předpokládá se, že na jednom archu nenalezají se přepisy dvou neb více listin. Když by tak bylo, budiž poplatek z tohoto jednoho archu zapraven částkou, která se rovná sumě poplatků, které by musely býti zapraveny, kdyby řečené přepisy na jednom a též archu nebyly bývaly spojeny. Výklad popl. zákona o otáze, co má za jednu neb za více listin býti považováno, jest dosti liberální, nemá totiž za více listin považováno býti, pouze co poplatkový zákon za části listiny neb spisu prohlásil (v. § 6.), nýbrž

³⁴⁾ Zák. ze dne 24. května 1873 § 1. f) (ř. z. č. 97).

³⁵⁾ Zák. ze dne 27. dubna 1873 § 17. (ř. z. č. 66).

³⁶⁾ Změn. pol. saz. $\frac{2}{3}$ c), f) z r. 1862. — Nat. m. spr. a fin. ze dne 27. listopadu 1858 odst. 5., lit. d), e), odst. 6. (ř. z. č. 223).

³⁷⁾ Dle zákona ze dne 28. června 1872 (ř. z. č. 94) má každé druhé a další vyhotovení spisů notářských podrobeno býti poplatku 50 kr. z každého archu, leda že by prvopis spisu notářského podroben byl poplatku nižšímu 50 kr., mají řečená vyhotovení další podrobená býti témuž poplatku nižšímu.

Zde mohla by namanouti se otázka, zda-li notářem vidimované přepisy takovýchto listin mají podléhati poplatku 20 kr. neb poplatku nižšímu, jakému podroben jest original listiny. Při odpovědi na otázku tuto sluší míti na zřeteli, že předpisy o kolkování originálů a dalších vyhotovení spisů notářských zní neméně jasně jak předpisy o kolkování přepisů notářem vidimovaných a že nelze ustanovení pro originály upotřebiti pro přepisy vidimované a naopak.

též přílohy listiny, které s touto celek tvoří, jako na př. přílohy listiny notářské.³⁸⁾

Přepisy, co právě za předměty poplatku byly naznačeny, jsou uvedeny taxativně, pročež mají býti a jsou veškeré jiné přepisy bezvýjimečně poplatku prosty a mohou býti předmětem poplatku pouze, když se jich užije co příloh podání neb protokolů poplatných, kde z nich co z příloh má poplatek býti placen.

Úřední užití jednoduchých, stranami sshotovených přepisů listin od poplatku pod výminkou osvobozených aneb v cizozemsku vydaných, co příloh podání neb protokolů poplatných, vyžaduje poplatek pro přílohy předepsaný pouze tenkrát, když originály řečených listin dodatečně byly poplatku podrobeny a když na základě nahlédnutí do originálu na příložených přepisech podacím protokolem neb expeditem úředně bylo potvrzeno, že tak se stalo. Nemůže-li strana original předložiti aneb nepostará-li se o to, by řečené potvrzení na přepis bylo dáno, budíž za přepis předepsán poplatek, jakému podroben jest prvopis.³⁹⁾

Přepisy účtů v. § 124., odst. 3.; přepisy směnek v. § 29., odst. 3.

Přepisy, pro které zvláštní bylo vysloveno osvobození od poplatku v. § 202.

§ 98.

2. *Ověřování či legalisace podpisů.*

Předmětem poplatku stálého jest ověřování t. j. potvrzování pravosti podpisů stran na listinách, a co do povinnosti poplatkové bylo legalisací podpisů na roveň postaveno potvrzování firem obchodních a podpisů na smlouvách společenských.

Slova „Goram me“ neb „viděl jsem“ a pod. listině připojená nebudte pokládána za ověřování.

Výměra poplatku jest rozdílná dle osoby ověřující a sice:

³⁸⁾ Pozn. 3. k pol. suz. $\frac{58}{2}$ popl. zák.

³⁹⁾ Pozn. 1. k pol. suz. $\frac{58}{2}$ popl. zák.

a) Ověřuje-li veřejný úřad, obnáší poplatek

aa) za potvrzení pravosti jednoho podpisu stran . . . 1 zl.

bb) za současné potvrzení dalších podpisů stran, z každého dalšího podpisu 50 kr.

b) Ověřuje-li notář, obnáší poplatek v případech aa) 50 kr. a v případech bb) 25 kr.¹⁾

Na otázku, zda-li lze míti po případě více podpisů pouze za jeden podpis stran, bylo vysloveno, že protivon „podpisu stran“ jest pouze „podpis úřední“ t. j. podpis, který kdo dá mocí svého úřadu, vyjma případy, v který úřad sám jeví se býti stranou a že co do poplatnosti ověřování podpisů nelze dalších činiti rozdílu. — Poněvadž ale při protokolovaných firmách společenských a při osobách právnických osoby přirozené, které řečené osoby právnické zastupují, nejví se býti jednotlivy co strany, nýbrž teprv když dva neb více jich se setká, jejich souborný podpis tvoří teprv podpis strany, možno míti ověření takového podpisu souborného pouze za potvrzení jednoho podpisu stran.

Kde však podpisy zavazují podepsané bezprostředně co strany, tvoří podpis jednoho každého pro sebe zvláštní podpis strany a sebou zvláštní předmět poplatku.²⁾

Odchyłka od uvedené výměry poplatku byla vyslovena pro ověřování podpisů stran na listinách tabulárních, které do knih pozemkových (desk, rejstříků hypotečních „Notifkenbücher“, „Verfachsbücher“) mají býti vloženy. Poplatek obnáší zde 36 kr., když ověřuje úřad, a 10 kr. když ověřuje notář, dle které výjimečné výměry menší má býti pouze jednou placeno, i když když by současně na tétož listině více podpisů stran bylo ověřováno.³⁾

Ověřování podpisů stran na více stejnopisech jedné listiny vyžaduje každé pro sebe poplatek zvláštní.⁴⁾

¹⁾ Změn. pol. saz. 17/m z r. 1862.

²⁾ Nař. m. f. ze dne 16. března 1865 č. 8052. (Věst. m. f. č. 13, str. 64.)

³⁾ Soudní potvrzení podpisů stran a nejsou proto předmětem poplatku. (Rozh. m. f. ze dne 24. dubna 1864 č. 2125. Příl. p. Krak. č. 14, str. 63.)

⁴⁾ Zák. ze dne 25. července 1871 §§ 1., 2. (ř. z. č. 1 z r. 1872). — Nař. m. f. ze dne 7. května 1872 č. 13.555. (Věst. m. f. č. 17, str. 147.)

⁵⁾ Rozh. m. f. ze dne 4. ledna 1864 č. 61.220. (Příl. p. Tyr. č. 2, str. 2.)

(co zvlášť se týče potvrzení firmy obchodní a podpisů na smlouvách společenských, nejví se potvrzení ta co pouhá potvrzení pravosti podpisů, nýbrž jsou sebou potvrzením trvání firmy neb smlouvy společenské, které vyslovují soudy. Notáři nejsou povoláni podobná potvrzení udíleti a poněvadž jimi potvrzuje se pouze pravost podpisů firmy obchodní, spadá potvrzení prvé, co potvrzení úřadem pod výměru sub a) uvedenou a potvrzení druhé pod výměru pro ověřování notářů stanovené.⁶⁾)

Zvlášť byla vyslovena poplatnost ověřování rukopisů na dlužních úpisech jednotného dluhu státního za příčinou jich výměny, složení, přepsání neb rozepsání, pak ověřování kvitancí na úroky ze státních dlužních úpisů na jméno znějících a konečně ověřování za příčinou zanesení dotyčných poznamenání v knize úvěrní.⁷⁾)

Taktéž byla zvlášť vyslovena poplatnost ověřování podpisů na reversech (od poplatku prostých), na jichž základě nezletilé, v poručenství jsoucí osoby se svolením úřadu poručenského zavazují se ku vstoupení k c. k. vojsku neb k c. k. válečnému námornictví⁸⁾ a pak ověřování podpisů na podobných reversech, které vydati mají žadatelé za udělení celého neb polovičního vojenského nadání pro ústavy vychovávací a vzdělávací.⁹⁾)

Pak-li by se stalo, že klausule legalisační dána byla na zvláštní k listině připojený arch, nemůže za plochu, kterou klausule ta zaujímá, požadován býti ještě zvláštní poplatek z listiny.¹⁰⁾)

⁶⁾ Rozh. m. f. ze dne 11. března 1868 č. 44.413. (Příl. Čechy č. 10, str. 37; p. Kraj. č. 19, str. 78; p. Dalm. č. 33, str. 162) a ze dne 18. srpna 1875 č. 19.755. (Příl. p. Mor. č. 15, str. 56; p. Hor. Rak. č. 2, str. 7; p. Kor. č. 16, str. 34; p. Dalm. č. 1, str. 2 z r. 1876.)

⁷⁾ Vyhl. m. f. ze dne 6. března 1869 § 1., al. 4. a § 4. al. 3. (ř. z. č. 29).

⁸⁾ Rozh. m. f. ze dne 27. srpna 1879 č. 20.788. (Příl. p. Čechy č. 15, str. 47; p. Mor. č. 11, str. 46; p. Hor. Rak. č. 7, str. 28; p. Kor. č. 1, str. 2 z r. 1880.)

⁹⁾ Nař. m. f. ze dne 7. října 1871 č. 30.266. (Věst. m. f. č. 36, str. 186.)

¹⁰⁾ Sev. rozh. m. f. ze dne 17. března 1873 č. 6424. (Příl. p. Mor. č. 9, str. 26; p. Hor. Rak. č. 2, str. 11; p. Solnoh. č. 2, str. 10.)

Současně ověřování podpisů svědků vedle ověření podpisů stran není vůbec předmětem poplatku.¹⁾

Ověřování od poplatku osvobozená v. § 196.

§ 99.

3. Listiny cestovní a legitimace či průkazné.

Sem náleží veškeré listiny, které vydávají úřady neb osoby ustanovené ku provádění předpisů policejních v zemích zdejších cestujícím co osobní průkazy či legitimace. Doba, které listiny ty svědčí, místo, kam, a příčina, za kterou kdo cestuje, jakož i jméno listiny (pas, list průchodní, průkaz či certifikát cestovní, list průvodní, knížky služební, cestovní či vandrovní a pod.) nemá na poplatnost žádného vlivu.¹⁾

Taktéž jest lhostejno, zda-li vyhotovená listina cestovní svědčí jedné nebo více osobám.²⁾

Naproti tomu sluší považovati každé prodloužení doby platnosti listiny cestovní za vyhotovení nové a tedy za zvláštní předmět poplatku (výjimku od ustanovení tohoto pro knížky služební a cestovní v. násl. ustanovení o knížkách pracovních).³⁾

Za listiny sem spadající byly zvlášť uvedeny: živnostenské legitimace listky obchodních cestujících, které se vydávají na základě závěrečného protokolu k art. 19. obchodní smlouvy uzavřené s říší německou ze dne 23. května 1891 (ř. z. č. 64)⁴⁾; tak zvané „Livrets d'identité“, na jakých v Lissaboně dne 21. března 1885 12 stálů bylo se usneslo a jejichž účelem jest, sloužiti jednotlivcům co průkazný doklad pro totožnost osoby při přijímání peněžných záস্যek v cizině, když

¹⁾ Změn. pol. saz. ¹⁷/₀₀ z r. 1862.

²⁾ Pol. saz. ²/₈₆ popl. zák. Čís. nař. ze dne 9. února 1857; § 16. al. 2., 3. (ř. z. č. 31). Srv. též: Nař. m. m. ze dne 30. října 1859 (ř. z. č. 199).

³⁾ Rozh. m. f. ze dne 27. listopadu 1869 č. 36.252. (Pril. p. Kraj. č. 11, str. 67 z r. 1870; pro Buk. č. 2, str. 11 z r. 1870; pro Dalm. č. 23, str. 64 z r. 1871.)

⁴⁾ Pozn. 2. k pol. saz. ²/₈₆ popl. zák.

⁵⁾ Nař. m. f. ze dne 14. listopadu 1882 (ř. z. č. 161).

podobné listy vydají se v zemích zdejších.⁵⁾ a pak certifikáty o dovolené a stravování (Urlaubs- u. Verpflegs- Certificate) pro aktivní důstojníky a strany vojenské, byla-li dovolená dána k cestě dovolence a jeví-li se listiny ty býti potřebnými vojensko-policijními listinami legitimáčními.⁶⁾

Výměra poplatku se liší dle osob, pro které se listiny řečené vydávají; obnáší totiž:

a) pro čeledíny, tovaryše, učně, nádeníky, dělníky a vůbec osoby, jež žijí z výdělku nepřevyšujícího obyčejnou denní mzdu a pak cestovní knížky vůbec, za každé vyhotovení 15 kr.

b) pro osoby jiné, za každé vyhotovení 1 zl.⁷⁾

Knižky pracovní jsou na základě § 80. zák. ze dne 8. března 1885 (ř. z. č. 22) od poplatku osvobozeny. Mají-li však sloužiti sebou za listiny cestovní a jsou-li od příslušného úřadu politického neb policejního opatřeny doložkou legitimace cestovní, jsou podrobeny poplatku (15 kr.)⁸⁾

Opatří-li se pracovní knížka doložkou legitimace cestovní později, stávají se tímto teprv předmětem poplatku. Další zapisování doložek, jež se jeví co prodloužení cestovních legitimací již zanesených, není podrobeno poplatku bez ohledu na délku doby prodloužené, poněvadž sluší je míti za prodloužení cestovního povolení zapsaného v knížku cestovní, která dle pozn. k pol. 1. sez. $\frac{3}{86}$ jsou poplatku prosta.⁹⁾

⁵⁾ Rozh. m. f. ze dne 4. prosince 1887 č. 39.729. (Přil. p. Čechy č. 24, str. 110; p. Kor. č. 14, str. 53; p. Kraj. č. 22, str. 136; p. Hor. Rak. č. 6, str. 29 z r. 1888; p. Přim. č. 1, str. 7 z r. 1888; p. Buk. č. 1, str. 4 z r. 1888.)

⁶⁾ Nař. m. f. ze dne 17. listopadu 1857 č. 43.719. (Věst. m. f. čís. 52, str. 510.)

⁷⁾ Pol. saz. $\frac{2}{85}$ a) b) popl. zák.

⁸⁾ Rozh. m. f. ze dne 23. května 1885 č. 15.681. (Přil. p. Čechy č. 11, str. 57; p. Mor. č. 5, str. 15; p. Slez. č. 4, str. 14; p. Hor. Rak. č. 11, str. 57; p. Štyr. č. 4, str. 11; p. Kor. č. 9, str. 55; p. Kraj. č. 11, str. 39; p. Přim. č. 14, str. 203; p. Hal. č. 23, str. 93.)

⁹⁾ Rozh. m. f. ze dne 26. srpna 1885 č. 25.749. (Přil. p. Hor. Rak. č. 1, str. 2 z r. 1886.) — dto ze dne 4. listopadu 1885 č. 31.675. (Přil. p. Čechy čís. 24, str. 114; p. Mor. č. 8, str. 25; p. Štyr. č. 7, str. 20; p. Kor. č. 14, str. 78; p. Kraj. č. 14, str. 47; p. Přim. č. 19, str. 249; p. Tyr. č. 14, str. 41; p. Hal. č. 37, str. 136.)

Listy pobytné (Aufenthalts - Certificate) nelze považovati za listy cestovní¹⁰⁾ a také nelze míti listy domovské dle čís. nař. ze dne 9. února 1857 a dle provozovacího nařízení ze dne 15. února 1857 (ř. z. č. 31 a 32) za průkazy cestovní, nýbrž za listiny ku prokázání příslušnosti, které se jeví býti vysvědčeními a mají co takové podrobeny býti poplatku.¹¹⁾

Listiny cestovní od poplatku osvobozené v. § 198.

§ 100.

A. Protokoly.

Ustanovení obecná.

Za protokoly ve smyslu poplatkového zákona buďtež považovány veškeré spisy, sespané soudy neb úřady veřejnými¹⁾ o jejich činnosti v soukromých zájmech jednotlivců.

Výměra poplatku řídí se jednak dle povahy a obsahu protokolu a jednak dle úřadu, kterým protokol byl sepsán.

Ve směru prvním mohou totiž protokoly zaujímati:

1. místo podání a mají pak co takové býti podrobeny poplatku dle zásad §§ 94. a 95. pro podání uvedených; aneb mohou obsahovati
2. právní listinu, v kterých případech má býti zapraven poplatek vycházející za první arch listiny právní a sebou mimo to obyčejný poplatek z protokolu co takového.

¹⁰⁾ Rozh. m. f. ze dne 22. června 1859 č. 22.951. (Přil. p. Štyr. č. 23, str. 93.)

¹¹⁾ Nař. m. f. ze dne 17. července 1857 č. 20.542 (ř. z. č. 133). Srov. též: Vým. čes. zem. říd. fin. ze dne 5. července 1863 č. 22.096. (Přil. p. Čechy č. 10, str. 42.)

¹⁾ Biskupské ordinariáty a konsistore nelze míti za úřady veřejné a proto na př. nejsou předmětem poplatku protokoly sepsané při biskupských ordinariátech s přivedenými svědky na základě žádosti za vydání dosvědčení o svobodném stavu žadatelů. (Srov. rozh. m. f. ze dne 2. dubna 1889 č. 9153. — Přil. p. Slez. č. 7, str. 16; p. Přim. č. 8, str. 60; p. Hor. Rak. č. 9, str. 31 z r. 1891.)

3. Zastupuje-li protokol obsahující právní listinu současně místo podání, buďž podroben poplatku co právní listina a současně sebou co podání.^{2) 3) 4)}

Mimo tyto případy obnáší poplatek:

a) z protokolů sepsaných soudy v řízení sporném i nesporném, — z každého archu 36 kr.⁵⁾
a nepřevyšuje-li hodnota předmětu sporu 50 zl.;
— vyjmouc protokoly sepané o ohlášení odvolání a dovolání se pak o rekursech, — z každého archu 12 kr.⁶⁾

b) Z protokolů sepsaných jinými úřady:

aa) Ve sporech mezi dvěma stranami:

1. nepřevyšuje-li hodnota věci sporné 50 zl. z každého archu 15 kr.

2. ve všech jiných případech z každého archu 36 kr.^{7) 8)}

²⁾ Odchylku od pravidla tohoto tvoří protokoly, sepsané při úřadech politických ve sporech vzniklých z poměrů služebních neb smluv námezdných mezi čeledíny a službu poskytujícími aneb mezi živnostníky, průmyslníky atd. a jejich tovaryši, dělníky a pod., které protokoly mají zůstatí předmětem poplatku pouze co takové i když zaujímají místo podání neb obsahují listiny právn. (Srov. rozh. m. f. ze dne 16. prosince 1857 č. 32.302. Příl. p. Rak. č. 1, str. 1 z r. 1858; a ze dne 13. prosince 1860 č. 61.801. — Příl. p. Štyr. str. 8 z r. 1861.)

³⁾ Změn. pol. saz. ^{00/70} a) 1.) 2.) z r. 1862. — Zák. ze dne 24. května 1873 § 1. e), § 11., posl. al. (ř. z. č. 97). — Rozh. m. f. ze dne 10. července 1865 č. 20.284. (Příl. p. Tyr. č. 19, str. 42.)

⁴⁾ Zda-li obsahuje protokol právní listinu čili nie, buďž v každém jednotlivém případě rozhodnuto. Tak bylo na př. vysloveno, že dosti často vyskytující se protokoly sepsané o projednání pozůstatostí a obsahující sebou prohlášení těch kterých dědiců, které jeví se býti přihlášením se k dědictví neb opětováním učiněného již podobného přihlášení, nemají proto považovány býti za protokoly právní listinu obsahující. (Rozh. m. f. ze dne 5. prosince 1858 č. 63.467. Příl. p. Čechy č. 2, str. 4; a ze dne 7. listopadu 1866 čís. 46.354. — Příl. p. Dol. Rak. č. 2, str. 7 z r. 1867; p. Hor. Rak. č. 7, str. 34 z r. 1867; p. Kruj. č. 5, str. 11 z r. 1867; p. Štyr. č. 26, str. 104.)

⁵⁾ Změn. pol. saz. ^{00/70} b) z r. 1862.

⁶⁾ Zák. ze dne 29. února 1864 § 19. a) (ř. z. č. 20).

⁷⁾ Změn. pol. saz. ^{00/70} c) aa) z r. 1862.

⁸⁾ Sem náleží jmenovitě protokoly sepsané ve sporech projednávaných při úřadech politických, na př. spory vzniklé z poměrů služebních neb smluv námezdných mezi čeledíny a službu poskytujícími aneb mezi živnostníky, průmyslníky atd. a jejich tovaryši, dělníky a pod.; dále protokoly sepsané o vyměření sporných hranic při dolech, stalo-li se tak v dorozumění stran mimo pořad práva, které jeví se však býti mimo to listinami oddělovacími, a z kterých proto co z listin

bb) Nálezy, výslechy svědků a jiná vyslechnutí pro vyhledávání skutkových okolností neb příběhů, v jejichž příčině některá osoba soukromá žádala za vysvědčení úřední nebo za úřední povolení, z každého archu 50 kr.⁹⁾

Pod tento odstavec (lit. *bb*) spadají též: protokoly, které za příčinou žádosti za udělení povolení k sňatku manželskému pro osoby ku zbraním povinné ve stáří k odvodu povinném z rozkazu politického úřadu zemského sepisují se s představenými obce a s lékaři za tím účelem, by zjištěny byly poměry hospodářské a spůsobilost členů rodiny ku práci;¹⁰⁾ pak protokoly separační, které ostatně co do poplatnosti na rovně jsou postaveny listinám oddělovačím; dále protokoly podle §§ 2. a 3. zák. ze dne 25. května 1868 (ř. z. č. 47) a podle §§ 4., 11. a 12. výu. mín. ze dne 1. července 1868 (ř. z. č. 80) sepsané o výpovědích dvou svědků o tom, že se důchovní správce zdráhá, vykonati oddavky neb ohlášky, a pak protokoly sepsané o přísežném slibu učiněném za tím účelem, aby se ohlášky prominuly, dále protokoly, obsahující žádost za ohlášky a slavnostní ohlášení o svolení ku sňatku, pak protokoly sepsané o vykonaném sňatku civilním;^{11) 12)}

právních má býti placen další (stálý) poplatek 50 kr. z archu (v. § 110.). (Rozh. m. f. ze dne 16. dubna 1873 č. 2056, al. 2. — V. Ges. v. 9. Feber 1850, Úř. vyd. z r. 1886, str. 229); podobně protokoly sepsané v příčině sazení stávidel, neobsahují-li právní listinu, kde sluší jimi naložiti dle pravidla shora uvedeného.

Ve sporu právním jsou podobně protokoly předmětem poplatku dle uvedené zásady všeobecné. (Nař. m. f. ze dne 12. června 1863 č. 26401. — Věst. m. f. č. 29, str. 199.)

⁹⁾ Změn. pol. saz. ^{60/70} c) *bb*) z r. 1862.

¹⁰⁾ Rozh. m. f. ze dne 10. června 1872 č. 15447. (Přil. p. Mor. č. 6, str. 14 z r. 1873; p. Hor. Rak. č. 1, str. 3 z r. 1873; p. Přim. č. 7, str. 32 z r. 1873; p. Hal. č. 13, str. 47.)

¹¹⁾ Nař. m. f. ze dne 28. prosince 1868 č. 37.375, odst. 3.—6. (Věst. m. f. č. 1, str. 1 z r. 1869.)

¹²⁾ Protokol sepsaný o vykonaném sňatku obsahuje vlastně právní listinu a měl by tedy dle pravidla všeobecného podroben býti poplatku co právní listina (50 kr. z každého archu) a sebou co protokol. Správa finanční prohlásila však nařízením právě uvedeným, že má se býti spokojeno zde s poplatkem z listiny právní.

vyšetřovací a kolaudační protokoly stavební, nevylínají podobné protokoly, sepsané za příčinou stavby obecných škol veřejných, hřbitovů a pod.;¹³⁾ protokoly sepsané o výchozu k dolům;¹⁴⁾ a protokoly notářů sepsané na základě §§ 82., 83., 87. a 88. not. řádu ze dne 25. července 1875 (ř. z. č. 75), nejví-li se býti sebou právními listinami, kterým se převádí jmění, neb utvrzuje to které právo a nejde-li o pouhou legalisaci podpisů.¹⁵⁾

§ 101.

Ustanovení zvláštní.

Zvláštní ustanovení byla vyslovena a ustanovení všeobecná blíže objasněna :

1. Pro řízení bagatelní a upomínací.

V řízení tomto pokládá se jednací protokol (§ 77. zák. o říz. bag.) za celek a jest podroben poplatku dle hodnoty věci sporné vycházející toliko dle počtu archů k němu upotřebených, i když přelíčení trvá více dnů aneb po vyřknutém již ukončení opět se zahájí. Za hodnotu věci sporné pokládá se zdesuma všech nároků a protinároků ve společné jednání vzatých. Poplatek z protokolu dle této veškeré hodnoty vycházející buďž zapraven dle počtu upotřebených archů jednoduše i když je více žalobníků neb žalovaných, které dle popl. zákona nebylo by lze pokládati za osobu jednu (§ 94., odst. 6.). — Pak-li by dle § 15. zák. o říz. bag. do jednacího protokolu zapsána byla žalobní prosba přišedších více osob k jednání *neobestlaných*, jež ve smyslu popl. zák. (v § 94., odst. 6.) nelze považovati za osobu jednu, má každá z těchto osob zapraviti poplatek za protokol z archu, jenž obsahuje její prosbu žalobní a jehož výměra se řídí dle hodnoty nároku každého takového jednotlivce.¹⁾

Výhodnější tato ustanovení mají se vztahovati ku protokolům sepsaným o líčení při řízení bagatelním neb upomínacím a nikoli

¹³⁾ Rozh. m. f. ze dne 17. května 1892 č. 13.568. — Příl. p. Hor. Rak. č. 11, str. 53; p. Příl. č. 9, str. 98.

¹⁴⁾ Nař. m. f. ze dne 12. června 1863 č. 26.401 odst. 6. (Věst. m. f. č. 29, str. 199.)

¹⁵⁾ Nař. m. spr. a f. ze dne 27. listopadu 1858 odst. 5., lit. c) (ř. z. č. 223).

¹⁾ Zák. ze dne 24. května 1873 §§ 9. a 11. posl. al. (ř. z. č. 97).

ke spisům a úřadním vyhotovením dalším; jmenovitě nemá se vztahovati k poplatku z narovnání, z rozsudků, z rekursů, stížností zmatečených neb jiných spisů od některého soupeře podaných, pro které případy přijdou — nebyly-li veřejně vysloveny odchylky — k úplné platnosti zásady popl. zákona.

2. V řízení ústním.

Zde sluší míti na zřeteli, že popl. zák. žádné nezná ustanovení, dle kterého by v řízení ústním tolik poplatků musilo býti placeno, jak v řízení písemném a že taktéž nenařizuje, by v řízení ústním za příčinou poplatků těchto formálnosti mělo býti šetřeno, jak při řízení písemném. — Pro to, co vše lze do protokolu psáti pod jednoduchým poplatkem, jest zde měřítkem ustanovení § 32. popl. zák., dle kterého úřadni protokoly mají býti považovány za jednu listinu — pokud k jedné a téže záležitosti přihlíží — i kdyby s přestávkami na různých dnech bylo pokračováno, z čehož plyne, že (v. § 6.) v řízení ústním na jednom a témž archu — pokud ovšem prostor vystačuje — lze sepsati více spisů sporných, třeba s i s přestávkami na rozličných dnech projednaných, tedy také žádosti za odročení, námítky proti tomu činěné a pod. Obmezení ve směru tomto vyslovuje uvedený § 32. al. 3. popl. zák. sám, který ustanovuje totiž, že v ústním řízení o stání nařízeném k žádosti za odročení povždy má býti sepsán nový protokol, který jest poplatku zvlášť podroben, necht pak se při stání takovém pokračuje v projednávání věci hlavní aneb necht se žádá opět pouze za odročení nově.²⁾

3. V řízení exekucním.

V řízení exekucním považují se seznamy zástavní co do poplatku za část protokolu soudem neb úřadem veřejným sepsaného.³⁾

Při právu podzástavním odpadá sice zvláštní shotovení seznamu zástavního, poněvadž se právo podzástavní vyznačí na prvním seznamu zástavním poznámkou, poplatek však má býti zapraven tak, jako by za příčinou práva podzástavního zvláštní seznam zástavní byl sepsán a to připevněním patričního kolku na do-

²⁾ Srv. též rozhl. m. l. ze dne 22. ledna 1855 č. 56,437. (Pril. p. Štyr. č. 11, str. 47 ex 1866; p. Korut. č. 7, str. 17 z r. 1866 a p. Hal. č. 10, str. 74); výn. zem. řed. f. pro Hal. ze dne 3. května 1857 č. 13,060. (Pril. p. Hal. č. 16, str. 101.)

³⁾ Pol. saz. 114/77 popl. zák.

tyěnou zprávu (relaci) soudního sluhy, která jinak co úradní vyhotovení jest poplatku prosta.⁴⁾ ⁵⁾

4. V řízení konkursním.

Protokoly sepsané podle konkursního řádu ze dne 25. prosince 1868 jsou pouze tenkrát a potud prosty poplatku;

a) když a pokud se sepisují o vyjádření zastupitelstev (správce a zástupce) podstaty v mezích příslušícího jim osobního osvobození (v. § 203. lit. l),

b) aniž by se sebou podepsal protokol neb část jeho osobou od poplatku neosvobozenou a

c) aniž by tento obsahoval vyjádření osob neosvobozených.⁶⁾

Ve všech jiných případech jsou podobné protokoly podrobeny poplatku (kolku) 36 kr. za každý arch; protokoly likvidace budtež vedle tohoto poplatku 36 kr. za každý arch (bez ohledu na počet likvidovaných pohledávek a bez ohledu na počet hlásících se věřitelů) co listiny právní ještě dalšímu poplatku podrobeny podle rozdílu:

a) zda-li se jedná o uznání (likviditu) pohledávek prokázaných právním jednáním neb právními listinami poplatku již podrobenými, aneb

b) zda-li jde o pohledávky spočívající na právním důvodu poplatku posud nepodrobeném.

V případech oných (ad a) budiž zapraven za každého věřitele ještě stálý poplatek 50 kr., byť by i jedním věřitelem více pohledávek na př. více směnek avšak rádně kolkovaných bylo přihlášeno;⁷⁾ vycházel-li by však poplatek škálový menším obnosem jak 50 kr., tedy poplatek škálový a v případech těchto

4) Pozn. k pol. suz. ^{114/77} popl. zák.

5) Zákon stanoví všeobecně pravidlo, že má býti poplatek zapraven, jako kdyby o právu podzástavním seznam zástavní skutečně byl sepsán; z čehož plyne, že má býti zapraven tentýž poplatek, jaký byl nebo měl býti zapraven z prvotního seznamu zástavního a pozůstává-li seznam tento z více archů, obnášíž tedy poplatek při vyznačení práva podzástavního v novém seznamu zástavním tolik, kolik dle počtu těchto archů vychází.

6) Zda-li protokol obsahující vyjádření osoby od poplatku neosvobozené sebou jest podepsán osobou touto čili nic, jest úplně lhostejno. (Srv. rozh. m. f. ze dne 20. dubna 1875 č. 7786. Příl. p. Čechy č. 3, str. 23 z r. 1876.)

7) Srv. rozh. m. f. ze dne 6. července 1873 č. 15.161. (Příl. p. Mor. č. 11, str. 45; p. Kor. č. 18, str. 56; p. Tyr. č. 10, str. 41.)

(ad b) veskrz poplatek škálový, při čemž buďtež pro vyměření poplatku za základ vzaty sumy prokázaných pohledávek každého jednotlivého věřitele.⁸⁾

5. Protokoly dražebné.

Při vyměřování poplatku z protokolů o veřejné dražbě⁹⁾ sepsaných sluší uvážiti, že při podobné dražbě každé největší podání, jakmile opatřeno jest podpisem podavatelovým, činí protokol právní listinou, kterou se zavazuje osoba nejvíce podavši, že nevezme více zpět učiněné své nejvyšší podání (§ 861. o. z. o.). Podání takové jest zvláštním předmětem poplatku (v. § 117.) Pisemným přijmutím nabídky máme právní jednání obě strany zavazující (§ 864 o. z. o.), které pak dle své povahy má býti podrobeno poplatku.¹⁰⁾

Vzhledem k tomuto budiž rozeznáváno, zda-li jde:

a) o věci nemovitě, neb

b) o věci movité.

ad a) Dražební protokol o věcech nemovitých jest podroben:

1. stálému poplatku (dle uvedeného pravidla) jednak co protokol (36 kr. neb 50 kr., po případě 12 kr. neb 15 kr. z každého archu dle toho, zda-li byl sepsán při soudě neb při úřadě jiném o sporech neb záležitostech jiné, a zda-li hodnota věci převyšuje 50 zl. nebo ne); a pak

⁸⁾ Rozh. m. f. ze dne 24. června 1879 č. 17.673 odst. 3. (Príl. p. Slez. č. 4; p. Tyr. č. 6, str. 11; p. Hor. Rak. č. 1, str. 3 z r. 1880, p. Korut. č. 2, str. 13 z r. 1880); ze dne 7. července 1869 č. 21.776 a ze dne 6. března 1870 č. 3859. (Príl. p. Čechy č. 5, str. 20 z r. 1874); ze dne 21. prosince 1875 č. 25.739. (Príl. p. Čechy č. 3, str. 22 z r. 1876) a ze dne 13. července 1877 č. 6290. (Príl. p. Hor. Rak. č. 9, str. 41; p. Mor. č. 7, str. 25 z r. 1878; p. Buk. č. 12, str. 50.) Srv. též výn. zem. řed. fin. v Praze ze dne 15. května 1876 č. 11.154. (Príl. p. Čechy č. 11, str. 55.)

⁹⁾ Spisy sepsané ve formě protokolu o dražbě soukromé t. j. o dražbě, která nebyla ani soudem provedena ani úřadem politickým povolena, buďtež vůbec považovány za soukromé listiny právní, o jejichž poplatnosti rozhodují všeobecná pravidla poplatkového zákona, týkající se právního jednání a listin právních. (Rozh. m. f. ze dne 5. prosince 1864 č. 45.801. Príl. p. Štyr. č. 47., str. 209.) Srv. též: nář. spr. s. ze dne 7. května 1880 č. 862. Budw. IV. 766.

¹⁰⁾ Pol. saz. $2\frac{1}{10}$; $1\frac{1}{10}$ al. 1.) popl. zák.

2. taktéž stálému poplatku 50 kr. z prvního archu co poplatku za nabídku dle počtu vydražitelů, jejichž nabídky zůstaly právoplatnými¹¹⁾ a

3. z každého dalšího archu protokolu jednoduchý poplatek z právní listiny (50 kr.) bez ohledu na počet vydražitelů.¹²⁾ ¹³⁾

Poplatek z právního jednání, jímž převádí se právo k nemovitosti na jiného, a jenž tvoří obsah protokolu, jde svou zvláštní cestou.

a) Dražební protokol o věcech movitých považuje se za právní listinu a jest podroben:

1. stálému poplatku z protokolu co takového, 36 kr. neb 50 kr. po případě 12 neb 15 kr. z archu a pak

2. poplatku škálovému dle nejvyšších podání jednotlivých, podepsaných vydražitelů.

Jde-li o nájem pozemků na dobu delší jednoho roku, o opětující se dodávky a pod. budiž základ pro vyměření

¹¹⁾ Vydražila-li jedna osoba více věcí nemovitých, zůstane proto přede osobou jednou, pročez může zde býti požadován stálý poplatek z listiny právní (50 kr. z prvního archu) povždy pouze jedenkrát. Jinak ovšem by se měla věc s vyměření poplatku procentového, jehož základem by pak byla suma učiněných podání právoplatných. (Rozh. m. f. ze dne 1. a 11. srpna 1877 č. 13.046. Příl. p. Tyr. č. 6 a 7., str. 13 a 15; p. Buk. č. 9, str. 37.)

¹²⁾ Srv. nař. m. f. ze dne 19. dubna 1879 č. 5031. (Věst. m. f. č. 28 str. 213; pak rozh. m. f. ze dne 29. března 1867 č. 5356. (Příl. p. Tyr. č. 10, str. 27; p. Štyr. č. 33, str. 146.)

¹³⁾ Protokoly, které podle dv. dek. ze dne 19. listopadu 1839 (č. 388 sb. just. zák.) sepsují se při exekucích dražbách nemovitostí o prokázanosti pohledávek a jejich přednosti, jsou podrobeny poplatku pouze 36 kr. z archu, poněvadž zjištění a stanovení prokázanosti a přednosti přihlášených (listinných, hypotekárních) pohledávek nenáleží věřitelům, jichž se dotýče, nýbrž výhradně soudci z povinnosti úřední. Protokoly tyto nezastupují také místo podání. — Další poplatek stálý nebo škálový by měl po případě tenkrátě místa, když by protokol takový obsahoval nějaké narovnání neb nějakou kvitanci. (Rozh. m. f. ze dne 24. června 1879 č. 17.673 odst. 4. Příl. p. Slez. č. 4; p. Tyr. č. 6, str. 11; p. Hor. Ruk. čís. 1, str. 3 z r. 1880; p. Kor. čís. 2, str. 13 z r. 1880.) Co do narovnání sluší pak rozeznávat, zda-li takové opírá se již o určité právní jednání a zda-li o tomto právním jednání byla již sepsána a poplatek podrobena listina čili nie. Když ano, o čemž strana podejž doklady, jest protokol předmětem poplatku pouze co takový, když ne, budiž placen poplatek škálový (dle škály II.) dle hodnoty, na kterou se bylo vyrovnáno. (Rozh. m. f. ze dne 22. března 1860 č. 4358. — Příl. p. Mor. č. 8, str. 59; p. Štyr. č. 34, str. 108.)

poplatku škálového vyšetřen pro každého jednotlivého vydražitele zvlášť¹⁴⁾ dle zásad platných pro vyšetřování hodnoty konání se opětujícího (v. §§ 21., 22.)^{15) 16)}

Rádné smlouvy, které vyhotoveny byly na z ákladě protokolů dražebních, budtež považovány za pouhá další vyhotovení, kterými sluší naložiti dle zásad uvedených při shotovení více stejných exemplářů o jednom a témž jednání právním.¹⁷⁾ (v. § 9.)

K podáním nenabyvším právního účinku na př. za příčinou vyhrazeného a pak odeprného schválení učiněného podání nebudiž přihlíženo ku poplatku škálovému neb procentovému, i kdyby dotyční jednotlivci protokol dražební byli sebou podepsali, poněvadž osoby takové vůbec práv nenabýly a podpisy jeví se zde pak býti pouhou formalitou.¹⁸⁾

6. *Dražební podmínky* jsou buď samostatně sepsány, neb jsou sebou pojaty do protokolu dražebního. Sluší-li

¹⁴⁾ Srv. rozh. m. f. ze dne 10. ledna 1876 č. 31.657. (Pril. p. Mor. č. 2, str. 7; p. Kor. č. 3, str. 6.)

¹⁵⁾ Rozh. m. f. ze dne 6. července 1880 č. 19.228. (Pril. p. Mor. č. 8, str. 32; p. Kor. č. 14, str. 88; p. Kraj. č. 8, str. 17 z r. 1881) a ze dne 1. srpna 1877 čís. 15.075. (Pril. p. Mor. čís. 7, str. 27 z r. 1878; p. Kraj. čís. 5, str. 21 z r. 1878; p. Hor. Rak. č. 10, str. 49; p. Příh. č. 18, str. 78.)

¹⁶⁾ Nařízením min. fin. ze dne 22. září 1853 (ř. z. č. 186) bylo v příčině ustanovení dražebních protokolů subarrendačních vysloveno souhlasně s ustanoveními popl. zák., že každý vydražitel má zapraviti stálý poplatek 50 kr. za učiněnou nejvyšší nabídku a že v případě přijetí učiněné nabídky, čímž dán jest předmět poplatku škálového, od tohoto poplatku odpočítán býti má stálý poplatek 50 kr. za nabídku zapravený. Ač by se mohlo za to míti, že tohoto ovšem pro protokoly při jednání subarrendačním vysloveného ustanovení bude všeobecně užíváno při dražebních protokolech o věcech movitých, neděje se tak a během doby vžila se praxe se strany správy finanční schválená i správním soudem nepopíraná, dle kterých vybírají se z podobných protokolů pouze poplatky dva, totiž poplatek z protokolu co takového a popl. škálový z jednání právního. Poplatek stálý za nabídku odpadnul, ač poplatnost učiněné právoplatné nabídky sotva bylo by lze popřítí. Ovšem odpadá sebou pak — podobně jak při poplatku subarrendačním — srážení toho poplatku stálého od poplatku škálového. Ostatně jeví se uvedené ustanovení o odpočítávání jednoho poplatku od druhého v zřejmém býti odporu s platnými ustanoveními zákona popl. (Srv. § 4. předb. pozn. k sazbě z r. 1862.)

¹⁷⁾ Pol. saz. ¹⁵/₁₀₈ odst. 1. popl. zák.

¹⁸⁾ Rozh. m. f. ze dne 3. září 1864 č. 42.621. (Pril. p. Štyr. č. 46, str. 207; p. Hal. č. 33, str. 178.)

považovati protokol dražební za listinu právní, mají zvlášť vyhotovené podmínky dražební považovány býti za integrující část listiny právní a mají tedy dle toho též býti podrobena poplatku (50 kr. z každého archu). Jsou-li pojaty sebou do protokolu dražebního a tvoří tak jeho část, budiž co taková podrobena poplatku dle zásad uvedených.¹⁹⁾

Zda-li dražební podmínky samostatně sepsané byly podepsány jedním neb více vydražiteli, aneb zda-li vůbec kým byly podepsány, nemá žádného vlivu na jejich poplatnost právě blíže naznačenou.^{20) 21)}

¹⁹⁾ Pol. saz. ^{15/108} al. 3. a 4. popl. zák. — Rozh. m. f. ze dne 20. června 1865 č. 28.023. (Pril. p. Hor. Rak. č. 2, str. 9 z r. 1866; p. Štyr. č. 35, str. 129; p. Kor. č. 29, str. 112; p. Kraj. č. 25, str. 125; p. Tyr. č. 17, str. 38.)

²⁰⁾ Srv. Nař. m. f. ze dne 25. listopadu 1867 č. 45.437. (Věst. m. f. č. 39, str. 241.) Srv. též nář. spr. s. ze dne 11. února 1879 č. 226. (Budw. III. 420.)

²¹⁾ Náhledy o kolkování podmínek dražebních v dobách dřívějších rozcházely se značně, až konečně dosti ustálená praxe nalezla v rozhodnutích ministeria fin. ze dne 4. února 1867 č. 3467 (Pril. p. Mor. č. 14, str. 54 z r. 1875; p. Čechy č. 14, str. 56 z r. 1875 a p. Dalm. č. 8, str. 26 z r. 1876) a ze dne 22. července 1875 č. 14.401 (Pril. p. Mor. č. 10, str. 43 z r. 1876) atd. určitý ustálenější útvar, dle kterého měly býti podrobena dražební podmínky zvlášť vyhotovené poplatku 50 kr. dle počtu archů a vydražitelů, co je podepsali, a podmínky pojaté v kontext protokolu více jak jeden arch obsahujícího měly — nehledíc k poplatku z protokolu co takového a nehledíc k poplatku (50 kr.) z právní listiny — podrobena býti za každé vydražení čili za každého vydražitele, jehož podpis se nacházel na archu dražební podmínky obsahujícím, z každého takového archu ještě 50 kr. — Fiskální praxe tato byla (snad následkem nář. spr. s. ze 11. února 1879 č. 226. Budw. III. 420) na pravou míru uvedena rozhodnutím min. fin. ze dne 6. července 1880 č. 19.228 (Pril. p. Mor. č. 8, str. 32; p. Kor. č. 14, str. 88 a pro Kraj. č. 8, str. 17 z r. 1881), dle kterého dávání poplatků stálých z podmínek dražebních dle počtu vydražitelů nemá dále více míti místa, nechť podmínky ty byly zvlášť sepsány neb do protokolu dražebního přijaty a kterým ač ne zřejmým, tak přec nađe všechnu pochybnost sebou činěny jsou zákonem odůvodněné rozdily jednak mezi poplatky z protokolů sepsaných o dražbě věcí nemovitých a protokoly, jejichž předmětem jest dražba věcí movitých, a jednak mezi dražebními podmínkami zvlášť sepsanými a podmínkami v dražební protokol pojatými.

Zde sluší též poukázati k tomu, že postrádá se zřejmým poukázání k podmínce poplatnosti dražebních podmínek v zákoně stanovené, dle které mají dražební podmínky zvlášť vyhotovené býti předmětem poplatku co část listiny právní pouze tenkrát, když má býti považován dražební protokol za listinu právní. Není-li podmínka tato splněna, nemůže býti o poplatnosti dražebních podmínek zvlášť vy-

Na poplatnosti jednání úředního ničehož nemění, zda-li o něm byl zvláštní sepsán protokol aneb zda-li hlavní výsledek jednání pouze zanesen byl ve knihu úřední.²²⁾

Kdo jest povinen platiti poplatek z protokolů vůbec a ze dražebních protokolů zvlášť v. § 151., odst. 5. a § 152., odst. 1.

Jakým způsobem učiní se za dost povinnosti poplatkové v. § 142. odst. 12.

O poplatnosti kupních smluv na základě dražebních protokolů vyhotovených, v. předcház. odst. 5.

Protokoly poplatku prosté v § 183.

§ 102.

5. Rozsudky a nálezy soudní.

Ustanovení všeobecná.

1. Pro poplatnost rozsudků a nálezů soudních, v nichž sebou obsaženy jsou soudní příkazy platební a nálezy o vykonatelnosti nálezů soudů jiných, mají místa hlavní zásady:

a) výměra poplatku řídí se jednak dle povahy a důležitosti rozsudku, jednak dle hodnoty přirknutého předmětu a jednak dle právního důvodu, v jehož základě právo bylo přirknuto.

b) lhostejno jest, na základě kterého řízení soudního, zda-li řádného, mimořádného; konkursního atd. rozsudek neb výměr soudní byl vynesena a zda-li dle soudního řádu civilního rozhodnouti se má jednoduchým výměrem (Bescheid) aneb řádným rozsudkem.¹⁾

2. Za předměty poplatku byly uvedeny:

A) Rozsudky a nálezy první stolice:

a) o žalobách vyzývacích (by uloženo bylo věčné mlčení)²⁾ a pak o námitkách učiněných věřitelem neb

hotovených ani řeči. Podobně nelze považovati dražební podmínky do kontextu protokolu pojaté za samostatnou listinu a lze je považovati pouze co část protokolu — ovšem poplatného.

²²⁾ Pozn. ku změn. pol. saz. ⁶⁹/₇₀ z r. 1862.

¹⁾ Úvod a pozn. 4. k změn. pol. saz. ⁷⁸/₁₀₃ z r. 1862.

²⁾ Změn. pol. saz. ⁷⁸/₁₀₃ A) a) z r. 1862.

věřiteli proti obmyšlené směně pozemků hospodářství věnovaných;³⁾

b) o žalobách pro rušenou držbu⁴⁾ a

c) ve sporech o platnost výpovědi smlouvy pachtovní neb nájemní.^{5) 6)}

Poplatek obnáší zde za každý nález 2 zl. 50 kr., ač jest-li dle dalšího ustanovení sub. lit. C) nevychází poplatek nižší.⁷⁾

B) Rozsudky a nálezy první stolice:

a) V rozepřích vedlejších;

b) o navrácení v předešlý stav;

c) o ospravedlnění pro nedostavení se;

d) přísudky⁸⁾ a

e) nálezy ve sporech o pořadí v řízení konkursním.⁹⁾

Poplatek obnáší za každý rozsudek neb nález:

α) nepřevyšuje-li hodnota věci rozepře hlavní — nehledíc k poplatkům vedlejším — částku 50 zl. neb byla-li předmětem sporu výpověď z bytu, když lhůta výpovědní nepřevyšuje jeden měsíc 1 zl.¹⁰⁾

β) ve všech jiných případech 2 zl. 50 kr.¹¹⁾

³⁾ Zák. ze dne 6. února 1869 § 12. al. 2. (ř. z. č. 18).

⁴⁾ Změn. pol. saz. ^{78/103} A) b) z r. 1862.

⁵⁾ Změn. pol. saz. ^{78/103} A) d) z r. 1862.

⁶⁾ Sem budou z pravidla náležeti nálezy ve sporech o vystěhování, poněvadž se obyčejně jedná v podstatě pouze o platnost neb neplatnost výpovědi smlouvy nájemní, — ač nečelí-li žaloba sebou na zaplacení nájemného a nevyžaduje-li pak částka tohoto zaplacení poplatku ve výměře následujícího odstavce lit. C) c) aneb odstavce D) a). (Rozh. m. f. ze dne 20. prosince 1861 č. 61.069. Příl. pro Štyr. č. 2, str. 4 z r. 1862.)

⁷⁾ Výhodnější ustanovení co do výměry poplatku — jak zde všeobecně jest vysloveno, — může se vztahovati pouze k výhodnějšímu všeobecnému ustanovení sub lit. C) a) uvedenému a nikoliv ku zvláštním výhodám, které poskytnuty byly rozsudkům a nálezům resp. příkazům soudním v řízení bagatelním a upomínacím, a které taktéž spadají pod odst. lit. C).

⁸⁾ Změn. pol. saz. ^{78/103} B) z r. 1862.

⁹⁾ Zák. ze dne 9. ledna 1869 odst. 2. c) (ř. z. č. 7).

¹⁰⁾ Zák. ze dne 29. února 1864 § 19. f) (ř. z. č. 20); zák. ze dne 26. prosince 1893 § 2. (ř. z. č. 210).

¹¹⁾ Změn. pol. saz. ^{78/103} B) b) z r. 1862.

C) Rozsudky a nálezy první stolice ve věci hlavní, když věc, o kterou jde, jest cenitelná.¹²⁾

Poplatek obnáší:

a) když přiřknutá hodnota věci, nehledíc ku dávkám vedlejším — nepřevyšuje 50 zl., neb byla-li předmětem sporu výpověď z bytu, když lhůta výpovědní nepřevyšuje jeden měsíc, za každý výrok 1 zl.¹³⁾

b) nepřevyšuje-li 200 zl. 2 zl. 50 kr.

c) nepřevyšuje-li 800 zl. 5 zl.¹⁴⁾

Zvláštní výhody, odchylnující se od pravidla stanoveného, byly vysloveny pro rozsudky a nálezy resp. platební příkazy v řízení bagatelním a upomínacím, kde má býti placeno, a sice:

V řízení bagatelním:

Nepřevyšuje-li hodnota věci, o kterou jde pře, 25 zl., 50 kr. při hodnotě přes 25 zl. až do 50 zl. 1 zl.
při hodnotě přes 50 zl. až do 200 zl. 2 zl. 50 kr.
při hodnotě přes 200 zl. 5 zl.¹⁵⁾

V řízení upomínacím:

Nepřevyšuje-li hodnota věci, o kterou jde pře, 25 zl., 25 kr. při hodnotě přes 25 zl. do 50 zl. 50 kr.
a při hodnotě přes 50 zl. 1 zl.¹⁶⁾

D) Konečně rozsudky pravoplatné:

a) Převyšuje-li hodnota věci *přiřknuté* 800 zl., obnáší poplatek $\frac{1}{2}\%$ hodnoty přiřknuté (mimo 25% přírážku).¹⁷⁾

Při úplném zamitnutí nemá poplatek $\frac{1}{2}\%$ is přírážkou obnášeti nikdy méně než-li 5 zl. a nikdy více

¹²⁾ Pod odstavec tento a po případě, — že by hodnota předmětu sporu převyšovala sumu 800 zl. pod následující odstavec lit. D) a) — náleží nálezy vynesené v řízení konkursním o sporné likviditě pohledávek, o nárocích na vrácení a o nárocích věřitelů podstaty a věřitelů realních. (Zák. ze dne 9. ledna 1869 odst. 2. a, b) — ř. z. č. 7.) Vyměňování $\frac{1}{2}\%$ poplatku z návrhů o rozdělení podstaty konkursní není oddůvodněno proto, že zcela odpadnul náleží klasifikační.

¹³⁾ Zák. ze dne 29. února 1864 § 19. f) (ř. z. č. 20); — zák. ze dne 26. prosince 1893 § 2. (ř. z. č. 210).

¹⁴⁾ Změn. pol. saz. $\frac{78}{103}$ C) z r. 1862.

¹⁵⁾ Zák. ze dne 24. května 1873 § 3., al. 1. (ř. z. č. 97).

¹⁶⁾ § 14., al. 1. tamtéž.

¹⁷⁾ Změn. pol. saz. $\frac{78}{113}$ D) a) z r. 1862.

nežli 15 zl. a při zamítnutí částečném nemá býti vyměřeno méně, než-li při zamítnutí úplném.¹⁸⁾

b) Přiřkne-li se právo vlastnické k věci nemovité, požívání neb právo užívání věci takové na základě *vydržení*, převyšuje-li hodnota věci té 50 zl. Poplatek obnáší zde $3\frac{1}{2}\%$ s 25% přírážkou.¹⁹⁾ (V. § 80.)

c) Jde-li o věc necenitelnou.. . . . 12 zl.²⁰⁾

d) Nálezy, že se má vymazati nějaké právo v knihách veřejných zapsané, aneb zrušiti nějaký závazek žalobníkův ze smlouvy vzešlý, jsou sice předmětem poplatku, dle již uvedených ustanovení všeobecných, avšak co do výměry poplatku byla vyslovena zásada, že nemá poplatek z takových nálezů soudních nikdy činiti méně, než-li poplatek ustanovený za listinu právní, kterou se tento závazek zrušuje, leč by nález zakládal se na listině takové a prokázalo by se, že předepsaný poplatek z ní byl již zapraven.^{21) 22)}

¹⁸⁾ Pozn. ku změn. pol. saz. $\frac{78}{103}$ D) a), b) z r. 1862.

¹⁹⁾ Změn. pol. saz. $\frac{78}{103}$ D) b) z r. 1862.

²⁰⁾ Změn. pol. saz. $\frac{78}{103}$ D) d) z r. 1862.

²¹⁾ Pozn. 2. k změn. pol. saz. $\frac{78}{103}$ z r. 1862.

²²⁾ Případy tyto nelze nijak stotožňovati s případy, v kterých se zakládá právní rozepře o právní jednání, kteréž jest dle poplatkového zákona předmětem poplatku. V těchto případech druhých má strana prokázati úřadu, který poplatek vyměřuje, že zákonu za dost bylo učiněno, pokud toho nelze vyhledati pomocí udání, kteráž strana činiti jest povinna. Nebylo-li by toho neb onoho, jest strana povinna, zapraviti poplatek za dotyčná jednání právní dle zákona vycházející, nehledíc k poplatku za rozsudek — V případech těchto jdou poplatky z listiny právní a z rozsudku úplně podle sebe nemajíce na výměru pražádný vliv vzájemný. Zde se řídí výměra poplatku z rozsudku úplně a výhradně dle uvedených ustanovení všeobecných. (Pozn. 7. k pol. saz. $\frac{78}{103}$.)

Úřadu poplatky vyměřujícímu jest uloženo, by na aktu týkajícím se poplatku z rozsudku poznamenány byly kroky, jaké ve směru naznačeném předsevzaty a po případě jaké průkazy stranou byly dodány. (Srv. rozh. m. f. ze dne 24. září 1889 č. 34.097. — Příl. p. Čechy č. 64, str. 49; p. Kraj. č. 18, str. 70; p. Přím. č. 11, str. 99; p. Hal. č. 19, str. 53; p. Buk. č. 5, str. 27; p. Hor. Rak. č. 1, str. 3 z r. 1890.)

§ 103.

Ustanovení zvláštní.

1. Rozsudky a nálezy soudní v předch. § 102. uvedené jsou zákonem taxativně uvedeny a nelze proto poplatnost rozšiřovati na nálezy soudní, které nemohou býti pojaty pod odstavce tyto. Proto nelze na př. míti za předmět poplatku nález soudní, kterým se nařizuje v řízení sumárním neb směnečným slyšení svědků neb znaleců, poněvadž sluší nálezy takové považovati za pouhá nařízení soudní poplatku prostá a nikoliv za přísudky, poněvadž dalšímu soudnímu řízení a rozhodnutí nijak neprejudikují a poněvadž proti nim nelze užiti prostředků právních.¹⁾

Podobně nebude lze míti za předmět poplatku rozsudky a nálezy o navrácení ku předešlému stavu či právu, nechť tak se stane ob noviter reperta neb ob malam defensionem advocati aneb z příčin jiných, když jest předmětem sporu věc necenitelná, poněvadž v tomto případě předpokládá poplatnost konečný rozsudek či nález právoplatný, čímž řešený nález není.²⁾

2. Poplatek budiž placen z každého z uvedených rozsudků a nálezů soudních. Protož má býti placen poplatek z rozsudků vynesných v řízení bagatelním za každý rozsudek, který vnesen byl v rozličných sporech společně projednávaných a když by o více podobných sporech bylo rozhodnuto jediným společným rozsudkem, má býti zapraven poplatek částkou, která se rovná sumě poplatků vycházejících z nálezů vynesných o každé jednotlivé z rozepří kumulovaných.³⁾

¹⁾ Vým. m. f. ze dne 8. září 1863 čís. 32.439 (Príl. p. Čechy čís. 1, str. 2 z r. 1872, p. Krak. č. 18, str. 52 a p. Solnohr. čís. 5, str. 42 z r. 1872); — ze dne 11. března 1865 čís. 798. (Príl. p. Mor. čís. 19, str. 73 z r. 1874; p. Štyr. čís. 28, str. 102; p. Kraj. č. 15, str. 83; p. Kor. č. 24, str. 96 z r. 1865 a č. 2, z r. 1875; p. Příh. č. 4, str. 30 z r. 1875); ze dne 15. května 1871 č. 13.643 (Príl. p. Štyr. č. 7, str. 20); dto ze dne 30. května 1873 č. 13.404 (Príl. p. Kraj. č. 6, str. 50); a ze dne 24. září 1875 č. 23.898 (Príl. p. Mor. č. 16, str. 59).

²⁾ Srv. rozh. m. f. ze dne 4. února 1856 č. 2185. (Príl. p. Štyr. čís. 10, strana 42.)

³⁾ Zák. ze dne 24. května 1873 § 11. al. 5. (ř. z. č. 97).

Zdali více rozsudků neb nálezů opírá se o listinu jedinou neb o více jich, nerozhoduje. Protož budiž při rozsudcích opírajících se o společný a nerozdilný závazek více dlužníků, o smlouvu rukojemskou a pod. za každý rozsudek zvlášť placen poplatek dle celé hodnoty předmětu sporu, jakmile na každého dlužníka, rukojmě atd. zvláštní byla podána žaloba. Podobně budou ve sporech směnečných rozsudky vynesené ku zvláštním žalobám jednak na zaplacení a jednak na zjištění zvláštními předměty poplatku, ač se zakládají v jediné listině (směnce).⁴⁾

3. Zákon nečiní žádný rozdíl mezi rozsudkem na výmince závislým a mezi rozsudky bezvýmínečnými, pročež budiž placen poplatek za konečný rozsudek na rozhodovací přísaze závislý, i kdyby narovnáním s přísahy bylo sešlo.⁵⁾

Výkon soudní, jakým se jeví býti rozsudek soudní, může býti zrušen neb změněn opět pouze výkonem soudním a nikoliv soukromoprávními, byť i u soudu sjednanými úmluvami, pročež vynesený již rozsudek soudní nepřestane býti předmětem poplatku proto, že pozdějším narovnáním soudním byl změněn.

Takovéto narovnání jest co zvláštní právní jednání opět zvláštním předmětem poplatku pro sebe.⁶⁾ (V. § 63.)

4. Podobně nečiní zákon poplatnost přísudků nijak závislou na vynesení rozsudků konečných, pročež sluší míti poplatek z přísudků za úplně samostatný, který musí býti zapraven, i kdyby ku vynesení konečného rozsudku ani nedošlo.⁷⁾

⁴⁾ Rozh. m. f. ze dne 28. listopadu 1866 čís. 48.353. (Příl. p. Dol. Rak. č. 15, str. 35; p. Hor. Rak. č. 1, str. 6 z r. 1867; p. Štyr. čís. 15, str. 75 z r. 1867; p. Kraj. č. 5, str. 13 z r. 1867; p. Příl. č. 12, str. 38 z r. 1868.)

⁵⁾ Srv. násl. spr. s. ze dne 5. dubna 1878 č. 545; ze dne 28. listopadu 1882 č. 2230 a ze dne 17. listopadu 1885 č. 2805 (Budw. II. 246; III. 1571; IX. 2777).

⁶⁾ Srv. násl. spr. s. ze dne 7. prosince 1877 č. 1656 (Budw. I. 173).

⁷⁾ Rozh. m. f. ze dne 11. března 1868 č. 6878. (Příl. p. Dol. Rak. č. 9, str. 23; p. Štyr. č. 30, str. 73; p. Kor. č. 22, str. 64; p. Kraj. č. 16, str. 66; p. Hal. č. 10, str. 51; p. Buk. č. 14, str. 61; p. Dalm. č. 30, str. 146); a ze dne 14. března 1873 č. 3709. (Příl. p. Čechy č. 3, str. 12; p. Buk. č. 16, str. 85; p. Solnoh. č. 3, str. 13; p. Dalm. č. 29, str. 120.)

5. Dle pojmu o rozepři vedlejší lze považovati za rozsudky v rozepřích vedlejších rozsudky vztahující se pouze k vedlejším částem záležitosti, o níž právní spor byl již zahájen.

Proto nebude lze míti za rozsudek a rozepři vedlejší rozsudek či nález, by na př. v základě směnečného práva zjištění bylo dáno, když za to zvláštní žalobou bylo žádáno, poněvadž sluší za věc hlavní přec povždy míti, zač v žalobě bylo žádáno a když obsahem prosby žalobní jest zjištění pohledávky, musí právě toto zjištění považováno býti za věc hlavní. Naproti tomu sluší míti nález o žalobní jistotě ve smyslu § 408. soudn. řádu za nález v rozepři vedlejší.

Zda-li ve skutečnosti pak jeví se býti rozsudek v rozepři vedlejší aneb hlavní, budiž od případu k případu uvažováno.⁸⁾

6. Zákon rozeznává rozsudky právoplatné a sice rozsudky přisuzující, pak rozsudky zcela neb částečně zamítající.

Do těchto kategorií musí dle náhledu zákona býti možno vřaditi veškeré druhy nálezů, z čehož plyne, že za rozsudky a nálezy přisuzující lze míti veškeré rozsudky a nálezy, kterými se vyhovuje prosbě žalobní a úplně jest lhostejno, zda-li žalobní prosba čelí k určitému konání neb ku zrušení práva neb povinnosti. Nelze popříti, že k rozsudkům přisuzujícím náleží proto též takové nálezy, kterými se povoluje výmaz nějakého práva v knihách veřejných zaneseného neb zrušení nějakého závazku žalobníkovy ze smlouvy vzešlého.

Čelí-li prosba žalobní k tomu, že žalovaný má býti povinen předsevzítí nějaký čin, který by zrušení práva umožnil, na př. by uzavřel smlouvu o zrušení společnosti, by zjednal listinu pro výmaz knihovni spůsobitou a pod., musí cenitelnost neb necenitelnost konání, jež jest předmětem rozsudku přisuzujícího, uvažována býti dle povahy každého jednotlivého případu. Z tohoto lze též seznati praktický dosah ustanovení v předch. § 102 sub lit. D) d) uvedených. Ustanovení tam naznačená by mohla totiž míti místa,

⁸⁾ Rozh. m. f. ze dne 28. listopadu 1866 č. 48.353. (Přil. p. Dol. Rak. č. 15, str. 35; p. Hor. Rak. č. 1, str. 6 z r. 1867; p. Štyr. č. 15, str. 75 z r. 1867; p. Kraj. č. 5, str. 13 z r. 1867; p. Přím. č. 12, str. 38 z r. 1868.) Srov. též nář. spr. s. ze dne 9. května 1882 č. 930. (Budw. VI. 1400).

když by v příkladech svrchu naznačených poplatků za zmíněné smlouvy o zrušení společnosti, neb z listiny pro výmaz knihovni spůsobilé byl větší, nežli $\frac{1}{2}\%$ poplatků z rozsudku, což by ovšem mohlo býti pouze tenkrát, když by listiny ty podrobeny byly poplatku dle škály III.⁹⁾

7. Zda-li předmět konečného rozsudku pravoplatného jest věci cenitelnou neb necenitelnou, budiž — jak již podotknuto — v každém případě zvlášť uvažováno a o věci po případě finančními úřady zvlášť rozhodováno.¹⁰⁾

Přírkne-li se rozsudkem věc necenitelná a sebou věc cenitelná, budiž poplatek z rozsudku zapraven dle hodnoty přírknuté věci cenitelné, převyšuje-li poplatek takto vypočtený poplatek z rozsudku, jehož předmětem jest pouze věc necenitelná;

⁹⁾ Rozh. m. f. ze dne 29. srpna 1866 č. 17.985. (Příl. p. Hor. Rak. č. 1, str. 4 z r. 1867; p. Štyr. č. 25, str. 100; p. Kor. č. 10, str. 24; p. Kraj. č. 17, str. 70; p. Hal. č. 17, str. 70; p. Buk. č. 44, str. 44 z r. 1871.)

¹⁰⁾ Tak bylo rozhodnuto, že soudní nálezy, kterými přírkne se pouze právo ku pojištění pohledávky a nikoliv pojištění samo, mají býti podrobeny poplatku co rozsudky vynesené ve sporu o věc necenitelnou (vým. m. f. ze dne 12. července 1864 č. 26.867) a rovněž tak má býti naloženo s rozsudkem o vydrženém právu k nemovitosti v knize gruntovní nezanesené, poněvadž se zde nevyřkne vydržení práva vlastnického oproti knihovnímu majiteli, nýbrž zjišťuje se pouze rozsudkem, že proti dání zvláštního listu knihy pozemkové a proti zapsání osoby žalobcovy žádné nebyly činěny námítky. Rozhodnutím ministeria financí ze dne 2. března 1868 č. 6851 (Příl. p. Štyr. č. 7, str. 16 z r. 1869; p. Dol. Rak. č. 9, str. 22; p. Kor. č. 22, str. 63; p. Kraj. č. 12, str. 51; p. Buk. č. 33, str. 143) byla zásada tato vyslovena a odůvodněna, avšak současně sebou doloženo, že předmět sporu nemůže převyšovati hodnotu pozemku, o který v daném případě právě šlo a která v témž speciálním případě obnášela pouze 180 zl., a že — ač vlastně jde o věc necenitelnou — přec mělo podobným rozsudkem naloženo býti dle příznivějšího ustanovení sub lit. C) b) uvedeného a placeno pouze 2 zl. 50 kr. a to prý „tím více, proto že po případě dání zvláštního listu knihy pozemkové pro nemovitost v knize posud nezanesenou bylo by lze dosíci bez žaloby a rozsudku cestou edikální citace neznámých interesentů.“ — Rozumování toto musí býti prohláshlášeno za velmi nešťastné, nedůsledné a poplatkovému zákonu odporující. Bud' jde o věc necenitelnou, pak musí z rozsudku placeno býti dle ustanovení sub D) c) (12 zl.), aneb jde o věc cenitelnou a pak necht' se jedná dle odst. C) a po případě dle odst. D). Chce-li se dosíci to, co docleno bylo rozsudkem, jinou cestou — bez rozsudku neb nálezu soudního —, necht' touto cestou se kráčí; jakmile ale byla volena cesta vedoucí k rozsudku, budiž z tohoto, když byl vynesen, též placen poplatek zákonem stanovený.

jinak budiž zapraven poplatek dle věci necenitelné. Časté případy podobné nalézáme při sporech o uznání otcovství, kde se může jednat o přirknutí necenitelného práva osobního a sebou o cenitelnou náhradu nákladu alimentálního.¹¹⁾ — Podobné nalézáme při rozsudcích ve sporech manželských, kde vedle necenitelného rozvodu může býti současně rozhodnuto na př. o cenitelné výživě manželky, o cenitelném vypořádání majetkových záležitostí obou manželů atd.

8. Kde řídí se výměra poplatku dle hodnoty předmětu sporu, tvoříž povždy základ poplatku částka, o které rozsudek byl vynesen, proto budiž tenkrát, když před vynesením rozsudku žalobní prosba byla obmezena, pro výměření poplatku z rozsudku za základ vzata částka obmezená;¹²⁾ a proto budiž opět na druhé straně za základ poplatku vzat předmět a částka přirknutá, i když by v míře přirknuté nebyl býval předmětem sporu.¹³⁾

Při sporech, jejichž předmětem jest pohledávka, jest částka její též hodnotou předmětu sporu, na kterou podobná ustanovení, jako přísluší dlužníkovi právo ku srážce dané z příjmů při vyplácení úroků žádného nemají vlivu;¹⁴⁾ při sporech, jejichž předmětem jest splnění převzaté povinnosti, svedení břemen s usedlosti odprodané sluší dle všeobecných zásad o vyšetřování hodnoty věci v případě přirknutí téhož práva míti za hodnotu předmětu toho částky (pohledávky), které vymazány býti mají, byť by i bylo lze převzatou povinnost, jejíž splnění rozsudkem bylo uloženo — splniti za cenu menší a třeba i za cenu nepatrnou;¹⁵⁾ při žalobě na vymazání starých položek částka, na kterou tyto položky zni¹⁶⁾ atd.

¹¹⁾ Předb. příp. ku změn. pol. saz. z r. 1862 § 4., posl. al. z r. 1862. — Rozh. m. f. ze dne 21. ledna 1856 č. 40.915. (Příl. p. Štyr. č. 6, str. 21) a nař. m. f. ze dne 25. ledna 1860 č. 51.656. (Věst. m. f. č. 6, str. 40.)

¹²⁾ Rozh. m. f. ze 30. března 1870 č. 7539. (Příl. p. Čechy č. 11, str. 58; p. Hor. Rak. č. 6, str. 36 z r. 1871; p. Štyr. č. 22, str. 64; p. Kraj. č. 12, str. 76; p. Buk. č. 4, str. 16 z r. 1871; p. Dalm. č. 33, str. 123.)

¹³⁾ Srov. nář. spr. s. ze dne 8. července 1884 č. 1490 (Budw. VIII. 2200).

¹⁴⁾ Srv. nář. spr. s. ze dne 7. září 1880 č. 1739. (Budw. IV. 849.)

¹⁵⁾ Srv. nář. spr. s. ze dne 3. dubna 1883 č. 704. (Budw. VII. 1718.)

^{16a)} Při event. výměření poplatku z rozsudku nepřislouší úřadu finančnímu právo, zkoušeti a probíratí otázku, zda-li předmětem sporu též skutečně bylo to, co v konečném rozsudku soudcem bylo přirknuto. (Nář. spr. s. ze dne 8. čer-

Při sporech o vyloučení není v první řadě předmětem sporu vlastnické právo k věcem zabaveným, nýbrž zrušení práva zástavního, jaké žalovaný nabyt, pročež při vyměření poplatku má rozhodovati hodnota tohoto práva zástavního, která — ač nebyla-li snad hodnota předmětů zabavených nižší — dána jest hodnotou požadavku zástavou pojištěného.¹⁶⁾

Není-li hodnota věci sporné určitě udána, budiž prozatím vyhledána. Nemohlo-li by se tak státi hned, budiž dodán přepis nálezu úřadu, který poplatky vyměřuje, aby potřebné v tom směru zařídil, poplatek vyměřil a vybral.¹⁷⁾

Zvláštnost řízení bagatelního vyžadovala zde též ustanovení zvláštní. Bylo-li totiž v řízení bagatelním zvláštními (částečnými) rozsudky rozhodnuto o jednotlivé části žaloby neb o jednotlivých ve společné žalobě položených požadavcích (§ 76. zák. o řízení bagatel.), budiž před vynesemím prvního částečného rozsudku zapraven poplatek z rozsudku podlé celé hodnoty žalobního nároku resp. dle sumy všech nároků žalobních. Naproti tomu nemá býti placen žádný poplatek více za další částečné rozsudky, vynesené toutéž instancí o zbytku nároku žalobního neb o zbylých nárocích žalobních.¹⁸⁾

9. Při nálezech soudních o pořádku, v jakém zapláceno býti má věřitelům konkursní podstaty (při nálezech klasifikačních) tvoří základ poplatku aktivní jmění podstaty.^{19) 20)}

vence 1884 č. 1490. — Budw. VIII. 2200. — a ze dne 11. října 1887 č. 2561. — Budw. XI. 3693.)

¹⁶⁾ Rozh. m. f. ze dne 17. dubna 1885 č. 39.180. (Příl. p. Dol. Rak. č. 4, str. 7; p. Hor. Rak. č. 16, str. 83; p. Mor. č. 7, str. 20.)

¹⁷⁾ Pozn. 1., al. 4. ku změn. pol. saz. ^{78/103} z r. 1862.

¹⁸⁾ Zák. ze dne 24. května 1873 § 10., al. 1. a 2. (ř. z. č. 97).

¹⁹⁾ Náhrada, jež byla dána z peněz podstaty během řízení konkursního za náklad spojený se zastupováním a spravováním podstaty, nelze míti za převod majetnosti, pročež náhrady takové nejsou v řízení konkursním předmětem poplatku z rozsudku klasifikačního. (Rozh. m. f. ze dne 15. září 1875 č. 22.067. — Příl. p. Mor. č. 15, str. 57; p. Kor. č. 16, str. 34 p. Dalm. č. 1, str. 2 z r. 1876.)

²⁰⁾ Základem pro vyměrování poplatku má býti aktivní stav jmění podstaty. Poněvadž však inventář a skutečný aktivní stav jmění podstaty mohou se rozcházet, jest pro vyměření poplatku z rozsudku klasifikačního zapotřebí zvláštního výkazu

10. K tak zvaným platům vedlejší, jako jsou útraty, úrok běžící a pod. nemá býti hleděno při vyhledávání částky co základu pro vyměření poplatku z rozsudku.²¹⁾

11. Za vyhotovení nálezů žalobci a žalovanému neplatí se ničeho, bylo-li ale potřebí, aby se nález neb výpis z něho vyhotovil vícekrát než dvakrát, budiž za každé další vyhotovení (triplikáty atd.) zapraven poplatek, jaký jest poplatkovým zákonem předepsán za vyhotovení duplikátů (1 zl. z archu).²²⁾

V řízení bagatelním budiž za každý třetí a další stejnopis rozsudků placeno 50 kr. neb 1 zl. z archu dle toho, zda-li obnáší hodnota předmětu sporu 50 zl. neb více²³⁾ a

v řízení upomínacím budiž za každý třetí a další stejnopis platebního příkazu placeno, co za platební příkaz samý zapraviti jest předepsáno, totiž 25 kr., 50 kr. neb 1 zl. dle toho, zda-li hodnota předmětu sporu obnáší až 25 zl., až 50 zl. aneb více než 50 zl.²⁴⁾

12. Poplatek z konečných rozsudků má v každé rozepři jenom jednou býti placen a sice z toho rozsudku, který nabyl právní moci aneb který vyšší stolicí byl potvrzen.

který má správce konkursní podstaty shotoviti a výbor věřitelů potvrditi. Výbor též jest zodpovědným za jeho pravost. — (Rozh. m. f. ze dne 14. prosince 1853 č. 23.459. Sb. norm. p. Čechy II. č. 470, p. Mor. a Slez. č. 277; p. Rak. č. 198; p. Štyr., Kor. a Kraj. II. str. 17; p. Tyr. II. čís. 152; pak příl. p. Hal. čís. 2, str. 11 z r. 1854.)

²¹⁾ Zřejmě jest zásada tato vyslovena zákonem pro rozsudky a nálezy první stolice ve věci hlavní (změn. pol. saz. ^{78/103} C) z r. 1862), ale ač nestalo se sebou tak při poplatku z konečných rozsudků pravoplatných, nelze jinak, nežli i zde míti ji za platnou, poněvadž se má poplatek vůbec řídit dle hodnoty příknutého předmětu, za který nelze míti útraty a pod., o něž nebyl spor veden, nýbrž které se jeví býti teprv následkem sporu. (Srv. rozh. m. f. ze dne 29. července 1879 č. 19.077 v. Právník XVIII. str. 705.)

Výklad tento nelze však vztahovati též k poplatkům ze žádosti za vklad do knih veřejných a za vklady samé (v. § 95. lit. h). (Srv. Právník XIX. str. 241.)

²²⁾ Pozn. 5. ku změn. pol. saz. ^{78/103} z r. 1862.

²³⁾ Zák. ze dne 24. května 1873 § 3. al. 4. (ř. z. č. 97).

²⁴⁾ Rozh. m. f. ze dne 4. října 1873 č. 26.032 (Příl. p. Hor. Rak. č. 9, str. 33); ze dne 21. prosince 1873 č. 33.585 (Příl. p. Čechy č. 14, str. 54; p. Mor. č. 7, str. 28 z r. 1874; p. Příl. č. 8, str. 40 z r. 1874); ze dne 10. června 1875 č. 15.149 (Příl. p. Dol. Rak. č. 2, str. 5; p. Kor. č. 14, str. 30.) a ze dne 30. září 1876 č. 22.010. (Příl. p. Mor. č. 13, str. 53.)

Tímto nemá však býti tvrzeno, že by pouze a výhradně teprv z konečných právoplatných rozsudků poplatků mohl býti vybírán. Zásadou vyslovenou jest stanoveno pouze pravidlo, že má býti placeno jenom jednou a to dle obsahu rozsudku konečného a nijak není ani vyloučeno ani zakázáno vybírati poplatků hned při rozsudku prvním dle obsahu téhož rozsudku, ano poslednějši jest po různu přímo nařízeno.²⁵⁾

Nebyl-li potomně vynesena náleží soudní, z něhož poplatek napřed již byl zapraven anebo byl-li stížností zmateční zrušen tak, že soud, u něhož žaloba byla podána, další rozsudek o ní vynésti by nemohl, budiž poplatek zapravený vrácen a k tomu konci budiž soudem uvedeno ve vyřízení k tomu se vztahujícím, mnoho-li činil poplatek za náleží zapravený. Nevydá-li soud platební příkaz, buďtež žalobci vráceny neupotřebené známky kolkovní. Vynese-li též soud na místě náleží zrušeného náleží jiný, z něhož se platí poplatek stálý, neplatí se zaň poplatek další. Byl-li však rozsudek zrušen nebo změněn následkem dále vedeného řízení a byl-li poplatek stálý neb procentový za něj již zapraven, budiž poplatek ten odražen od poplatku, jaký se má platiti za pozdější konečný rozsudek o dále vedeném neb zapraveném řízení vyneseny, a pak-li by poplatek tento byl menší onoho, budiž zpět vráceno, oč bylo více zapraveno.²⁶⁾

Má-li návrh na větání neb navrácení poplatku dle zákona míti místo, musí tedy rozsudek neb rozkaz platební změněn neb zrušen býti náleží soudním, a nárok ten nijak nebyl by odůvodněn, když by na př. oprávněný od vzdání platebního rozkazu dobrovolně upustil.²⁷⁾

²⁵⁾ Tak bylo zřejmě nařízeno, že z platebního příkazu vydaného v řízení směněčném má býti zapraven poplatek hned, aniž by se vyčkávalo, zda-li v téže záležitosti další řízení bude vedeno čili nic. Když ano a když prvotně vydaný příkaz platební konečným rozsudkem právoplatným byl změněn, budiž poplatek dle obsahu tohoto konečného rozsudku dodatečně poopraven. (Nař. m. f. ze dne 4. srpna 1851 ř. z. č. 198.)

²⁶⁾ § 63. popl. zák., — pozn. 6. k změně pol. saz. ^{78/103} z r. 1862.

²⁷⁾ Srv. rozh. min. fin. ze dne 2. září 1869 č. 28,504. (Příl. p. Dol. Rak. č. 7, str. 13 z r. 1870; p. Hal. č. 7, str. 13; p. Kraj. č. 5, str. 26 z r. 1870.) (Srv. též Jur. (Bl. XIII. z r. 1884 č. 12, str. 137.)

Podobná ustanovení mají platnosti pro rozsudky vynesené v řízení bagatelním.²⁸⁾

V řízení upomínacím má poplatek z platebního příkazu zapravený věitán býti do poplatku z rozsudku v téže záležitosti později vyneseného pouze tenkrát, když věitel žádal za vydání platebního příkazu v žalobě, kterou podal v přičině vymáhání pohledávky (§ 19. zák. v řízení upomín.), když rozsudek, při kterém dříve (za platební příkaz) zapravený poplatek má býti věitán, o této žalobě byl vynesen, aneb když v jiných případech týmž soudem, kterým vydán byl platební příkaz odporem vyvrácený, nejdéle do dvou let ode dne vydání příkazu platebního v téže právní záležitosti rozsudek byl vynesen.²⁹⁾

Pak-li dle zásad uvedených má býti zapravený již poplatek vrácen, náleží povolování podobných výplat do oboru působení řídicích úřadů finančních I. stolice a pouze, když by v dovyčleněném vyřízení soudem udána byla částka, jaká za rozsudek či nález byla zapravena, budíž vyplaceno bez zvláštního nařízení řídicích úřadů finančních. Částka v uvedeném vyřízení soudním naznačená budíž totiž straně v témž vyřízení jmenované na obdržecí potvrzení — kolku prosté — hned vyplaceno úřadem, kterému přísluší vyměrování poplatku z úředních výkonů téhož soudu aneb když by vybírání peněz od úřadu toho bylo odděleno, tedy pokladnou, která vybírá má poplatky týmž úřadem vyměřené. Dotčené vyřízení soudní budíž straně odňato úřadem neb pokladnou vyplácející.³⁰⁾

13. Soudní intimáty o smíru v rozepři právní jsou podrobeny poplatku eo vidimované přepisy úřední (50 kr. z archu, nepřevyšuje-li hodnota věci sporu 50 zl.; neb je-li předmětem sporu výpověď z bytu, když lháta výpovědu nepřevyšuje jeden měsíc — jinak 1 zl. z archu).³¹⁾

O otázce, kdo má poplatek z rozsudku zapravovati v. § 151. odst. 6.; jakým způsobem a kdy poplatek ten zapravován býti

²⁸⁾ Zák. ze dne 24. května 1873 § 3., al. 3. (ř. z. č. 97).

²⁹⁾ Zák. ze dne 24. května 1873 § 14., al. 3. (ř. z. č. 97).

³⁰⁾ Nař. m. f. ze dne 22. dubna 1868 č. 17.637. (Věst. m. f. č. 19. str. 145.)
— Naučení o form. jed. ze dne 17. ledna 1885 č. 1728 § 20.

³¹⁾ Změn. pol. saz. ⁵⁹/₂ lit. b) z r. 1862. — Zák. ze dne 29. února 1864 § 19. lit. e) (ř. z. č. 20). Srv. též rozh. m. f. ze dne 13. května 1866 č. 22.236. (Príl. p. Dol. Rak. č. 14, str. 32; p. Hor. Rak. č. 8, str. 41; p. Kraj. č. 8, str. 48.) — Zák. ze dne 26. prosince 1893 § 2. (ř. z. č. 210).

má v. § 142., odst. 1.; pak o povinnosti soudí co do sdělování rozsudků úřadům poplatky vyměřujícím v. § 146., lit. a) odst. 4.; konečně rozsudky od poplatku osvobozené v. § 202.

§ 104.

6. Dekrety spůsobilosti.

1. Dekrety spůsobilosti a takové listiny, které mimo zhotovení, jimžto se oznamuje rozhodnutí ve příčině podané žádosti, zvlášť vydávají veřejné úřady nebo obce o daném povolení neb oprávnění, ježto se nezakládá na žádném důvodu práva občanského aneb o propůjčené výsadě (privileji) neb uznání spůsobilosti nějaké.

Dle uvedeného nelze sem řaditi dekrety ustanovovací, obsahující smlouvu o službu (co do poplatnosti těchto v. §§ 37., 38. a 53.), dekrety pensijní, diplomy vydané o právech společnostních (které podléhají poplatku co smlouvy společenské) a pod.

Poplatek obnáší:

a) když listiny ty vydány byly úřady veřejnými neb obcemi, z prvního archu 1 zl.)
nehledie k poplatku pro dotýčená předcházející podání předepsanému;

b) když vydány byly osobami jinými z každého archu 50 kr.)

2. Nejcástějšími předměty poplatku tohoto jsou:

a) Oprávnovací listiny (dekrety), které se vydávají k žádostim za provozování živností koncesních na základě a ve smyslu živ. řádu.)¹⁾

¹⁾ Pol. saz. ¹⁰⁰/₇ g) popl. zák.

²⁾ Pol. saz. ⁹/₃₁ b) popl. zák.

³⁾ Při živnostech svobodných a řemeslných není vůbec zapotřebi, by vyhotovena byla podobná zvláštní listina oprávnující a poněvadž vyřízení žádosti, kterou bylo oznámeno provozování živnosti svobodné neb řemeslné, vyhotovení listu živnostenského totiž, nelze považovati za zvláštní listinu oprávnující, nespádají vyřízení tato pod odstavec tento a jsou poplatku prosta. (Srov. rozh. m. f. ze dne 1. října 1867 č. 37.597. Příl. p. Dol. Rak. č. 13, str. 31; p. Kor. č. 12, str. 34 z r. 1868; p. Kraj. č. 8, str. 33 z r. 1868; p. Hal. č. 10, str. 38 z r. 1872; — dto ze dne 13. dubna 1868 č. 11.131. Příl. p. Mor.

b) Povolení (licence) ku provádění jednotlivých výkonů vydělečných (taneční zábavy, otevření hostince přes čas, představení a výstavy rozličné).

Pro spojení více žádostí za podobná povolení pod poplatkem jednoduchým rozhoduje, jak v pojednání o podáních (§ 95., odst., 3. lit. a), 2.) jest uvedeno, ustanovení § 33. popl. zák. Pro poplatnost licencí vydaných na základě podobných žádostí, v nichž dvě neb více proseb jest obsaženo, rozhoduje výhradně, zda-li jedna neb více licencí o sobě bylo vydáno.⁶⁾

Protož má každá z více licencí — třeba na základě jediné žádosti vydaných — tvořiti zvláštní předmět poplatku, na př. vydání dvou neb více licencí pro odbyvání hudby na různých místech, byť se i tak stalo na základě jediné žádosti. Taktéž nijak nerozhoduje ohjem povoleného oprávnění, nýbrž pouze moment, že o povoleném oprávnění listina povolovací (licence) byla vydána; pročež mají býti podrobeny poplatné licence hudební pouze jednoduchému poplatku (1 zl.), byť by i pro delší dobu povolení bylo dáno. Když by však žádost za povolení k zábavám tanečním na delší dobu byla vyřizena jednoduchým výměrem poplatku prostým, ve kterém dané povolení učiněno jest závislým na podmínce, že každé jednotlivé provozování (zábava taneční) od případu k případu má býti oznámeno, musí podobně jak za každé takové jednotlivé oznámení či podání (v. § 95., odst. 3. lit. a) též za každou dovolovací listinu v každém

Rak. č. 4, str. 21; p. Dalm. č. 25, str. 129; — dlo ze dne 20. února 1884 č. 2700. Příl. p. Hor. Rak. č. 5, str. 16; p. Štyr. č. 1, str. 2; p. Kor. č. 6, str. 35; p. Kraj. č. 6, str. 15; p. Tyr. č. 2, str. 5; p. Mor. č. 5, str. 17; p. Slez. č. 1, str. 1 z r. 1885 a nař. mín. fin. ze dne 4. června 1886 č. 17.338. Věst. mín. fin. č. 23, str. 123.)

⁴⁾ Jaké živnosti sluší pokládati za koncesní, lze seznati z obsahu § 15. zákona ze dne 15. května 1883 (č. z. č. 39), avšak, ač lze za to míti, že živnosti tam pojmenované byly uvedeny laxativně, nebude jistě žádné pochybnosti o tom, že ustanovení poplatkového zákona musí se též vztahovati ku všem živnostem koncesním, které pozdějšími nařízeními za takové budou prohlášeny.

⁵⁾ Srov. rozh. m. f. ze dne 18. ledna 1866 č. 14.950. (Příl. p. Dol. Rak. č. 14, str. 30; p. Hor. Rak. č. 8, str. 39; p. Štyr. č. 10, str. 41; p. Kraj. č. 8, str. 45; p. Hal. č. 4, str. 17; p. Krak. č. 10, str. 37; p. Příl. č. 19, str. 95 z r. 1874); ze dne 3. prosince 1869 č. 38.884. Příl. p. Mor. č. 19, str. 50; a ze dne 4. února 1868 č. 48.182. Příl. p. Štyr. č. 7, str. 21; p. Kor. č. 12, str. 31; p. Kraj. č. 16, str. 65.)

jednotlivém případě vyhotovenou poplatek (1 zl.) zvlášť býti placen.⁶⁾

Tomuto poplatku jsou podrobeny pouze řečené zvláštní listiny oprávnující a nikoliv jednoduchá neb další vyřízení úřední.⁷⁾

Ze zásady této plyne, že sem nespadá povolování koncertů, divadelních představení a pod. v mezích země, pro kterou byla již vydána potřebná listina licenční úřadem zemským, poněvadž se zde se strany jednotlivých úřadů místních nevydává oprávnující listina, kterou již byl vydal úřad zemský, nýbrž jednoduché vyřízení žádosti, které má pouze povahu potvrzení, že proti skutečnému provozování obdrženého již povolení nelze co namítati z ohledů veřejných.^{8) 9)} (v. též § 95., odst. 3.).

c) Pasy ku provozování obchodu podomního, jakož i každé jejich prodloužení,¹⁰⁾ zbrojní listy průvodní¹¹⁾, pak licenční listy, které se vydávají osobám

⁶⁾ Srv. rozh. m. f. ze dne 9. prosince 1861 č. 47.549. (Přil. p. Hal. č. 1 str. 1 z r. 1862; p. Krak. č. 3, str. 9 z r. 1862; p. Dalm. č. 9, str. 58 z r. 1862.) V. též přil. p. Krak. č. 14 z r. 1863.

⁷⁾ Srv. rozh. m. f. ze dne 30. března 1858 č. 8663. (Přil. p. Štyr. č. 14, strana 55.)

⁸⁾ Rozh. m. f. ze dne 7. února 1881 č. 35.615. (Přil. p. Čechy čís. 7, str. 21 z r. 1882; p. Štyr. čís. 1, str. 2; p. Kor. čís. 4, str. 23; p. Mor. čís. 3, str. 12; p. Přim. č. 3, str. 20.)

⁹⁾ Spornou by snad mohla býti odpověď na otázku, zda-li má býti považováno za podobný předmět poplatku (1 zl. z archu) vyřízení dané k žádosti na př. za povolení zábavy taneční úřadem sice k tomu povoláním, avšak ve formě obyčejné, na př. ve způsobu jednoduchého obyčejného, na žádosti samé napsaného a straně i se žádostí doručeného výměru. Vyřízení toto jeví se býti zhotovením, kterým se oznamuje rozhodnutí v přičině podané žádosti a kteréhož poplatnost nikde nebyla zřejmě vyslovena a když by vedle tohoto zhotovení nebyla vydána zvláštní listina, nemohlo by o poplatnost vůbec býti ani řeč. (Srov. rozh. mín. fin. ze dne 13. července 1858 č. 23.117. Přil. pro Rak. č. 11, str. 23.)

Tímto nemá a nebee býti tvrzeno, že by bezvýmínečně bylo zapotřebí pro odůvodnění poplatnosti řečené listiny oprávnující povždy ještě „vedle“ zhotovení zvláštního vyřízení úředního. Když toto odpadne, nelze proto řádně vydatou oprávnující listinu (dekret, licenci, patent atd.) považovati za poplatek prosté vyřízení úřední. (Srov. rozh. mín. fin. ze dne 1. prosince 1853 č. 7082. — Felsenbrunn II. č. 469.)

¹⁰⁾ Nař. m. f. ze dne 26. února 1877 č. 23.807. (Věst. m. f. č. 4, str. 24.) Nař. m. f. ze dne 28. ledna 1859 al. 1. (ř. z. č. 26).

¹¹⁾ Za zbrojní list průvodní nemá mimo tento poplatek 1 zl. žádný další plat býti brán (Cis. pat. ze dne 24. října 1852 § 21. (ř. z. č. 223).

provozujícím živnost cestou jako brusičům, pilníkům, dráteníkům, kartáčníkům, kovářům, pávníkářům;¹²⁾ dovolovací listy pro živnostníky ku prodeji jejich výrobků v mezích obce od domu k domu a pod.^{12a)}

d) Diplomy vůbec a diplomy, které se zvlášť vydávají vedle obyčejného vyřízení žádosti za propůjčení práva měšťanského a domovského.¹³⁾

Zda-li forma těchto vyhotovení úradních jest více neb méně nádherná a skvostná aneb více méně skrovná, jest lhostejno a podobně nerozhoduje, zda-li ve skutečnosti se podobně listiny nazývají diplomy, dekrety a pod.¹⁴⁾

e) Patenty a listiny výsadní (privilejní).

f) Povolení (licence) ku prodeji známek kolkových aneb tabáku¹⁵⁾; licence kutací¹⁶⁾; licence, jaké vydávají komise vyšetřovací na základě § 8. zákona

¹²⁾ Nař. mín. fn. ze dne 2. května 1882 č. 12.720. (Věst. mín. fn. č. 13, str. 85.)

^{12a)} Rozh. mín. fn. ze dne 7. května 1895 č. 3453. (Přil. k věst. mín. fn. č. 7, str. 78.)

¹³⁾ Pro poplatnost diplomů se bez výjimky předpokládá, že jeví se býti splněny podmínky poplatnosti, které na počátku byly uvedeny, že totiž byly vydány o věcech nezakládajících se na nížádném důvodu práva občanského a že byly vydány úřady veřejnými. Protož budou sem náležeti na př. diplomy šlechtické jak prvé tak obnovené, pak diplomy doktorské vydané úřady veřejnými a nebude lze sem zařaditi diplomy vydané rozličnými společnostmi a spolky, které nelze míti za úřady veřejné, jako diplomy učených společností, maticí školských, rozličných spolků atd.

¹⁴⁾ Ve smyslu tom bylo vysloveno, že sem spulují dekrety, které se vydávají od úradů poštovním aspirantům poštovní expedice a správy telegrafní o jejich spůsoblosti, nastoupiti službu při poštovních úřadech nearádních co expeditorové. (Rozh. m. f. ze dne 29. září 1881 č. 23.039. — Přil. p. Kor. č. 20, str. 112; p. Mor. č. 10, str. 39; p. Přim. č. 19, str. 91; p. Kraj. č. 12, str. 94 z r. 1882 —; a ze dne 1. září 1892 č. 30.479. (Přil. p. Hor. Rak. č. 13, str. 61; p. Mor. č. 28, str. 110.)

¹⁵⁾ Při ustanovení prodavače tabáku neb známek kolkových z moci úřední nelze dotyčné povolení (licenci) považovati za oprávnění, nýbrž za úřední rozkaz, který není vůbec poplatku podroben. (Srov. rozh. m. f. ze dne 30. června 1851 č. 17.089. V. Ges. vom 9. Feber 1850. Úř. vyd. z roku 1886 str. 96.)

¹⁶⁾ Nař. m. f. ze dne 15. září 1857 č. 4476 (Věst. m. f. č. 42, str. 412) a ze dne 12. června 1863 č. 26.401, al. 7. (Věst. m. f. č. 29, str. 199.)

ze dne 15. května 1874 (ř. z. č. 76) a které oprávnějí soukromníka připouštětí hřebee soukromé ku klisnám;¹⁷⁾ a pod.

g) knížky lodnické ku řízení plachetných a veslových lodí a podobné knížky pro řidiče vorů, které vydávají se za příčinou plavebního a policejního řádu pro hornorakouská a solnohradská jezera stanoveného zákonem ze dne 12. prosince 1893 (ř. z. č. 5 z r. 1894)¹⁸⁾, atd.

Listiny pod tento odstavec (6) spadající jsou uvedeny pouze exemplativně a nijak taxativně, pročež budiž při podobných úředních vyhotoveních povždy přiblíženo k podmínkám poplatnosti, jaké vzhůru pro podobné listiny všeobecně byly vysloveny.

O licencích od poplatku osvobozených v. § 200., odst. b).

§ 105.

7. Duplikáty.

Poplatnost těchto spisů předpokládá, že vydány byly úřady k žádosti stran:

Poplatek obnáší z každého archu 1 zl.¹⁾

Zda-li prvopisy byly poplatku podrobeny nebo poplatku prošly, jest lhostejno.

Duplikáty nákladních listů nemají býti podrobeny poplatku dle tohoto odstavce, nýbrž tak, jak originály²⁾, byť by i zastupovaly ohlášení zboží v řízení celním³⁾. Podobné platí pro duplikáty účtů (v. § 124., odst. 3.)⁴⁾

¹⁷⁾ Rozh. m. f. ze dne 29. května 1882 č. 12.812. (Přil. p. Mor. č. 7, str. 23; p. Tyr. č. 6, str. 20.)

¹⁸⁾ Rozh. m. f. ze dne 16. března 1894 č. 10.911. (Přil. k oběž. m. f. č. 4, str. 18; přil. p. Hor. Rak. č. 3, str. 28; p. Slez. č. 4, str. 19.)

¹⁾ Pol. suz. ¹⁰⁰/₇ h) pop. zák.

²⁾ Srov. rozh. m. f. ze dne 6. března 1876 č. 4619. (Přil. p. Čechy č. 12, str. 57.)

³⁾ Rozh. mín. fin. ze dne 24. října 1866 č. 38.612. (Přil. p. Čechy č. 7, str. 20.)

⁴⁾ Poplatkový zákon uvádí v pol. suz. ¹⁰⁰/₇ c) mezi poplatnými úředními zhotoveními též „spisy zhotovené úřady důchodkovými“, které ale zvláštním ohlášením co takové budou poznamenány. Výhrady této nebylo však posud použito.

Obnovené vyhotovení platebních archů, výplatných knížek a pod. nejeví se býti duplikáty a nejsou proto předmětem poplatku.⁵⁾

Duplikáty, triplikáty atd. rozsudků v. § 103., odst. 11.

Duplikáty podání soudních v. § 94., odst. 10.

§ 106.

V. Nálezy a výroky rozhodčí.

1. Při rozsudech, nálezech a výrocích rozhodčích má býti placen poplatek za každé jejich *vyhotovení* a výměra tohoto obnáší:

a) nečiní-li hodnota předmětu sporného bez nákladů vedlejších více než 50 zl., 50 kr.

b) činí-li více než 50 zl., avšak ne více než 200 zl., 1 zl. 25 kr.

c) činí-li více než 200 zl., aneb

d) není-li věc cenitelná 2 zl. 50 kr.¹⁾

Opírá-li se výrok rozhodčí o právní jednání, jež jest poplatku podrobeno pouze, když o něm byla sepsána listina právní, budiž v případech, kde řečená listina vyhotovena nebyla, za takovou považováno vyhotovení nálezu rozhodčího a budiž pak co taková podrobena poplatku. Nikdy však nebudiž z nich vyměřen poplatek menší svrchu stanoveného.

Byla-li o právním jednání, o něž se opírá nález rozhodčí, vyhotovena listina, neb je-li takové právní jednání podrobeno poplatku, aniž by bylo zapotřebí pro poplatnost vyhotovení jakékoliv listiny, budiž prokázáno, že povinnosti poplatkové bylo učiněno za dost; jinak budiž poplatek z právního jednání — po případě i s pokutou — vedle poplatku z nálezu zvlášť vyměřen.²⁾

Tatáž ustanovení mají platnosti pro nálezy smírčích soudů rozřešujících spory o škody honbou a zvěři

⁵⁾ Nař. m. f. ze dne 14. května 1874 č. 5277. (Věst. m. f. č. 20, str. 106.) Srov. též: Vým. fin. zem. říd. p. Hal. ze dne 8. května 1875 č. 8307 (Pril. č. 5, str. 33); dto p. Dol. Rak. ze dne 22. září 1888 č. 43.155 (Pril. č. 3, str. 6); vým. fin. říd. p. Kor. ze dne 29. listopadu 1888 č. 16.451. (Pril. č. 19, str. 89.)

¹⁾ Pol. saz. ^{77/02} a)—d) popl. zák.

²⁾ Zák. ze dne 29. února 1864 § 18. (r. z. č. 20).

spůsobené dle §§ 45.—46. hobeiného zák. p. Čechy ze dne 1. června 1866,³⁾ pak pro nálezy prostředkovacího úřadu v obcích, když strany byly se na tom dohodly, že úřad ten má o sporné záležitosti rozhodnouti co soud rozhodčí⁴⁾, a konečně pro nálezy soudů živnostenských.

Pro zanesení nálezů do knihy rozsudků — jaká při každém soudu živnostenském má býti založena — platí co do poplatku totéž, jak pro jejich vyhotovení.⁵⁾

2. Zvláštní ustanovení byla vyslovena pro rozsudky a nálezy rozhodčí, které vynášejí obchodní a živnostenské komory, pak veřejné bursy v mezích působnosti zákonem jím vykázaných. Za rozsudky a nálezy ty má býti sice placen poplatek ve výměře stupnice vzhůru uvedené, avšak bez rozdílu, zda-li právní jednání, o které se nálezy opírají, bylo již poplatku podrobeno čili nie a zda-li obsahují jeden neb více archů a taktéž bez rozdílu, zda-li nález písemně byl vyhotoven aneb pouze ústně prohlášen.⁶⁾

Na základě art. VII. zákona ze dne 23. března 1874 (ř. z. č. 29) byly poslední výhody čili výmínečná ustanovení právě uvedená též za platná prohlášena:

a) Pro výroky, jež vynášejí soudy rozhodčí, zřízené pomocí obchodní a živnostenské komory ve Vídni, pro rozepře

³⁾ Slov. rozh. mín. list. ze dne 22. června 1868 č. 18.984. (Pril. p. Čechy č. 12, str. 43.)

⁴⁾ Zanesení dohodnutí či narovnání se o soudu smírným do knihy úřední jest podrobena poplatku stálému 50 kr. jak smlouvy rozhodčí vůbec (V. § 114, lit. b). Slov. rozh. m. f. ze dne 7. března 1889 č. 7990. (Pril. p. Hor. Rak. č. 8, str. 35.)

⁵⁾ Zák. ze dne 14. května 1869 § 75, al. 3. (ř. z. č. 63).

⁶⁾ Pojmutí nálezů či výroku rozhodčího do protokolu sluší mlčí dle poplatkového zákona za „vyhotovení“, poněvadž „vyhotovením“ jeví se býti každé sepsání listiny a poněvadž zákon poplatkový (pol. saz. $\frac{90}{7}$ e) zřejmě čítá protokoly k vyhotovením. — Vyhotovení v této formě vyžaduje ještě dále samostatné zaplacení poplatku z protokolu co takového, nebylo-li zvlášť vysloveno jeho osvobození od poplatku. (Rozh. m. f. ze dne 2. října 1866 č. 31.769. — Pril. p. Dol. Rak. č. 6, str. 15 z r. 1867; p. Hor. Rak. č. 1, str. 7 z r. 1867; p. Kor. č. 2, str. 8 z r. 1867; p. Kraj. č. 15, str. 74; p. Štyr. č. 30, str. 125.)

⁷⁾ Zák. ze dne 23. března 1874 art. II. (ř. z. č. 29).

vzešlé z nákladních smluv závodů železničních a paroplavebních.⁸⁾

b) Pro výroky, jaké vynáší rozhodčí soudy skladního domu města Vídně⁹⁾, a

c) pro výroky vynesené rozhodčím soudem zemského skladního domu v Innsbrucku.¹⁰⁾

V případech, kde z výroku smířícího soudu lze se odvolati k řádným soudům, jest toto odvolání předmětem poplatku co obyčejné podání k soudu (36 kr., event. 12 kr. z archu); odvolání z rozsudků soudů řádných, jakož i rozsudky těchto soudů buďtež podrobeny poplatku dle všeobecných pravidel.¹¹⁾

Jakým způsobem má býti učiněno zadost povinnosti poplatkové v § 142., odst. 1., lit. b).

Povinnost učiníti oznámení fin. úřadu o vynesených nálezech rozhodčích v § 146., lit. c).

O závazku za poplatek tento v. § 151., odst. 6.

§ 107.

VI. Knihy obchodní a živnostenské.

Ve smyslu poplatkového zákona sluší považovati za knihy obchodní a živnostenské vůbec veškeré zápisky, které se čini o provozování obchodním neb živnostním o jednotlivých jeho částech neb zařízeních pomocných v příčině a za účelem takového provozování. Zevnější forma zápisů, zda-li jsou totiž vázány v sešity, aneb zda-li jsou jednotlivými archy neb listy a taktéž jejich obsah, zda-li totiž obsahují jednotlivé záležitosti neb jejich přehledy, nemá na poplatnost žádného vlivu.¹⁾

Ve smyslu uvedeného byly za předmět poplatku prohlášeny následující knihy obchodní a živnostenské:

⁸⁾ Nař. min. spr. a fin. ze dne 19. května 1875 (ř. z. č. 78.)

⁹⁾ Nař. m. spr. a fin. ze dne 16. prosince 1876 (ř. z. č. 139).

¹⁰⁾ Nař. min. spr. a fin. ze dne 6. února 1885 (ř. z. č. 19).

¹¹⁾ Srov. rozh. min. fin. ze dne 10. května 1891 č. 9767. (Pril. p. Hal. č. 21, str. 86.)

¹⁾ Pozn. 1. ku změn. pol. suz. ^{32/30} z r. 1802. — Nař. m. f. ze dne 9. dubna 1850 al. 6. (ř. z. č. 137).

a) Kniha hlavní, kniha kontokorrentní a kniha saldokontovní,

b) Journal či denník, strazza či kniha příruční neb krámská, kniha kasovní, primanota, kniha fakturní neb prodejní, kniha skladní, kniha inventární a kniha bilanční.²⁾

Těmto knihám byly na roveň postaveny a za předměty poplatku prohlášeny knihy sensálů a notářů a pak repertorie a protokoly o protestech, jaké věsti uloženo jest notářům.³⁾

Ač poplatně knihy tyto taxativně jsou uvedeny, nelze přec posuzovati povahu a poplatnost knihy pouze dle jména, jakým jí opatří obchodník neb živnostník, nýbrž dle podstatného obsahu jejího a dle souvislosti knihy této s knihami ostatními, jež obchodník neb živnostník vede. V pochybných případech sluší vyzádati si odůvodněné dobrozdání nepředpokládaných znaleců neb příslušného obchodního soudu.⁴⁾

Řeč, v jaké se knihy vedou, jakož i objem průvodní moci jejich nemá žádného vlivu na jejich poplatnost.⁵⁾

Výměra poplatku obnáší

a) Při knihách sub *a)* uvedených, z každého archu v maximální výměře 726□" či 5040□ cm. 25 kr.

b) při knihách sub *b)* uvedených, z každého archu v maximální výměře 380□" či 2640□ cm. 5 kr.

Při knihách vázaných a parafovaných buďž naznačený poplatek z archu tolikráte placen, kolikráte veškerá plocha všech listů knihy obsahuje jednočkovou míru archovou.⁶⁾

Při poplatných zápisech na jednotlivých arších neb listech, které jsou podrobeny poplatku 25 kr. z archu,

²⁾ Zák. ze dne 29. února 1864 § 11. (ř. z. č. 20).

³⁾ Nař. mín. fin. ze dne 9. dubna 1850 al. 8. (ř. z. č. 137). — Pol. suz. ^{20/74.} ^{11/01} popl. zák. — Nař. m. f. ze dne 23. července 1885 č. 22.521. (Věst. m. f. č. 22, str. 177.)

⁴⁾ Nař. m. f. ze dne 20. října 1864 č. 42.340. (Věst. m. f. č. 51, str. 390. Příl. p. Styr. č. 39, str. 183.)

⁵⁾ Nař. mín. fin. ze dne 13. srpna 1865 č. 17.776. (Věst. mín. fin. č. 39, str. 339.)

⁶⁾ Výpočet tento jest velmi jednoduchý: Zjistěná či změřená plocha jednoho listu množena počtem listů dá povšechnou plochu všech listů, která se pak číselní maximální výměry (5040 neb 2640 □ cm.) dělí.

budiž za každý jednotlivý arch neb list zapraveno 25 kr., pokud nepřevyšuje jeho plocha 5040□ cm.; převyšuje-li arch neb list tuto výměru plochy, budiž placeno z každého takového archu neb listu 50 kr.

Při podobných arších neb listech podrobených poplatku 5 kr. budiž tento poplatek placen, pokud nepřevyšuje jeho plocha 2640□ cm.; převyšuje-li plocha ta 2640□ cm., ale nikoliv 5040□ cm. budiž z každého takového archu neb listu placeno 10 kr.; a když by řečená plocha převyšovala 5040□ cm., obnášejž poplatek 15 kr. z každého takového jednotlivého archu neb listu.⁷⁾

Nedosílne-li plocha archu neb listu poplatného maximální výměru zákonem stanovenou, nemění to ničehož na povinnosti, zapraviti poplatek stálým nezměnitelným obnosem vyslovený.⁸⁾

Při knihách svázaných budiž poplatek zapraven na jednou ze všech listů, z nichž kniha se skládá, či z veškeré jejich plochy.^{9) 10)}

Knihy od poplatku osvobozené v. § 188. O způsobu, jakým lze povinnosti poplatkové učiniti za dost v. § 142., odst. 4.

⁷⁾ § 2. předb. příp. k změn. saz. z r. 1862. — (Nař. mín. obch. a fin. ze dne 26. května 1875 § 1. (č. z. č. 83).

⁸⁾ Nař. m. t. ze dne 30. listopadu 1863 (č. z. č. 104).

⁹⁾ Úvod pat. ze dne 9. února 1850 III. ř. ř. (č. z. č. 50).

¹⁰⁾ Ač knížky zápisní, dlužní, spolkové, deputátní a pod. nelze míti za knihy obchodní neb živnostenské, nelze je zde pominouti mlčením.

Co zvlášt se týče knížek deputátních nelze tyto míti za předmět poplatku, jeví-li se býti jednoduchými počty, zanáš-li totiž do nich povinnost, jakož i její plnění, pouze hospodář neb jeho zástupce, aniž by se vydávaly zřizenci, jehož se dotýče. Pak-li se vydá knížka deputátní zřizenci, sluší ni naložiti jak s listinou o smlouvě námezdní (v. § 36.); pak-li se nevydá, ale pak-li v ní zřizencem potvrzeno jest odvedení deputátu, budiž ni naloženo jak s kvitančí na zaplacenou mzdu. (Pol. saz. $\frac{1}{3}$ popl. zák.)

Ostatní uvedené knížky sluší míti za právní listiny, jakmile v nich potvrzuji se oprávněným splnění neb povinným převzaté povinnosti aneb oběma povinnosti vzájemné.

§ 108.

VII. Zapsání do seznamu advokátů.

Na místě dřívější tasy 105 zl., která dle § 211. taxov. řádu ze dne 27. ledna 1840 musela býti placena za připuštění ku provozování advokacie, jest nyní při podmíněné volnosti provozování advokacie nařizováno zapravování dávky 10 zl. způsobem známek kolkových při zapsání do seznamu advokátů.¹⁾

§ 109.

VIII. Vysvědčení.

1. Vysvědčením rozumí poplatkový zákon listinu, kterouž se vysvědčují osobní vlastnosti, průběhy neb skutečně okolnosti k tomu konci, aby byla důkazem tomu, neb průkazem pro toho, komu byla dána, pokud potvrzení takové nemůže býti pokládáno ani za právní listinu, ani za úřední vyhotovení.²⁾

Vyhotovení úřední má býti pokládáno za vysvědčení, když podání, v jehož příčině vyhotovení se vydává, čelí k tomu, by potvrzeny byly skutečně okolnosti neb osobní vlastnosti a když nehledí k nějakému nařízení či opatření, za které se žádá na základě moci úřední.^{3) 3)}

Forma, v jaké se vysvědčení vydává, jakož i okolnost, zda-li za jeho vydání bylo žádáno písemně neb ústně, zda-li v případech prvých bylo podání poplatku podrobeno, zda-li vysvědčení na zvláštním listu bylo vyhotoveno čili nie, jest lhostejno. Za tou příčinou ničehož nemění na poplatnosti vysvědčení, bylo-li vydáno na základě písemné žádosti ve formě jednoduchého výměru třeba indorsátu neb ve formě dekretu, listu propustného.⁴⁾

¹⁾ Art. IV. zák. ze dne 6. července 1868 (ř. z. č. 96).

²⁾ Popl. zák. § 1., lit. G) 1.

³⁾ Pozn. 1., al. 1. k pol. saz. ¹⁰⁰/₁₁₆ pop. zák.

³⁾ Oznámení o takovém nařízení či opatření neb sdělení, že není v moci toho kterého úřadu, žádané nařízení provéstí neb opatření učiniti, má považováno býti za úřední vyhotovení (kolku prosté). (Pozn. 1., al. 2. k pol. saz. ¹⁰⁰/₁₁₆ popl. zák.)

⁴⁾ Srov. rozh. m. f. ze dne 9. prosince 1857 č. 41.626. (Přil. p. Hal. č. 1, str. 3 z r. 1858; p. Krak. str. 7 z r. 1858.)

bylo-li dáno ve formě přijímacího listu či certifikátu,⁶⁾ bylo-li na zvláštním listu vyhotoveno neb napsáno pouze na př. ve knížce služební neb cestovní, v seznamu přednášek (index lectionum) studujících vysokých škol⁶⁾ a pod.⁷⁾

Proto náleží sem „certifikáty“ o shledané a dokončené stavbě, certifikáty zdravotní, „certifikování“ data, t. j. soudní potvrzení správnosti data na listinu daného, „certifikáty“ o zadrželých úrocích, „certifikáty“ o cenách tržních, „certifikát“ v příčině vzdálenosti toho kterého místa od druhého, vysvědčení o mravech, certifikát o přesídlení za příčinou nabytí příspěvku na přesídlení, listiny platební, které nejsou podepsány příjemci, nýbrž jsou potvrzeny podpisem osob (úředníků neb jiných), jež nejsou pro vypláčení ustanoveny, když tím potvrzují se skutečně poměry za tou příčinou, by vyplácejícím byl tím dán průvod o tom, že příjemcům skutečně byly vyplaceny částky v platební listině vyznačené — ač nemá-li místa zvláštní titul osvobozující, na pr. co doklad účetní dle saz. pol. $\frac{100}{1000}$ A). (V. § 186.) a pod.⁸⁾)

⁶⁾ Pol. saz. $\frac{60}{14}$ lit. b) popl. zák.

⁶⁾ Rozh. m. f. ze dne 28. listopadu 1855 č. 53.459. (Prhl. p. Mor. str. 33; p. Krak. str. 22 z r. 1856); a ze dne 8. května 1861 č. 15.531. (Prhl. p. Štyr. č. 14, str. 48.)

⁷⁾ Medie k zásadám této byla vyslovena poplatnost potvrzení, které připojují starostové obcí na žádostech příslušníků obce za dovolenou pro jejich příbuzné ve vojenské službě, a kterým dosvědčují pravost udání v žádostech uvedených. (Srov. rozh. m. f. ze dne 10. října 1870 č. 25.766. Prhl. p. Štyr. č. 3, str. 7 z r. 1871; p. Kraj. č. 4, str. 16 z r. 1871; p. Hor. Rak. č. 6, str. 34 z r. 1871; p. Tyr. č. 9, str. 31; p. Dalm. č. 32, str. 121.)

⁸⁾ Srov. nál. spr. s. ze dne 20. května 1879 č. 933 (Budw. III. 495).

⁹⁾ Ministerium finanční vyslovilo sice rozhodnutím ze dne 24. prosince 1877 č. 27.402 (Prhl. p. Slez. č. 23), že nemá býti předněm poplatku povolení, jež bylo dáno úřadem obecním na základě podání poplatku (50 kr.) podrobeného, i když totéž povolení sluší jinak míti za předmět poplatku co vysvědčení — ač totéž ministerium rozhodnutím ze dne 9. prosince 1857 č. 41.626 (Prhl. p. Hal. č. 1, str. 3 z r. 1858; p. Krak. str. 7 z r. 1858) opak toho bylo proneslo. — Podle našeho náhledu nebude lze poplatkovým zákonem odůvodniti zásadu, že by zákonný stálý poplatek z podání mohl vůbec býti odpočítáván od stálého poplatku, jaký sluší platiti z vyřízení a že by zásada mohla míti místa zvlášť v případech, kde vyřízení na poplatnou žádost dané jeví se býti vysvědčením poplatku podrobeným.

2. Výměra poplatku z vysvědčení liší se jednak:

a) dle úradů a osob vysvědčení vydávajících, jednak

b) dle kvality či postavení osob, pro které se vysvědčení vydávají a jednak též

c) dle obsahu vysvědčení, čili dle předmětu a věcí, které se dosvědčují. Je-li vysvědčení vydáno osobou jednou neb více osobami, nemá na výměru poplatku za vysvědčení žádného vlivu.¹⁰⁾

ad a) Za pravidla zde platí:

a) Každé poplatné vysvědčení jest podrobeno poplatku,

1. když bylo vydáno úřadem zeměpanským, — z prvního archu 1 zl.
(z každého dalšího archu 50 kr.) a

2. když bylo vydáno jinými úřady neb osobami soukromými, z každého archu 50 kr.
nebyla-li výměra poplatku menší neb vyšší částkou zvlášť vyslovena.¹¹⁾

Poplatek 50 kr. budíž dodatečně na výměru 1 zl. dovršen, když na vysvědčení jinými než zeměpanskými úřady neb osobami soukromými vydané dá se dodatečně potvrzení úřadu zeměpanského.¹²⁾

Za předměty poplatku pod odstavce a) 1. spadající (1 zl. z prvního archu) byly zvlášť uvedeny:

α) Potvrzení, které v jednání o knihovní rozdělení nemovitosti k žádostem vydávají úřady tabulární o tom, že ve lhůtě stanovené žádou nebyla učiněna námitka;¹²⁾ podobné certifikáty, jaké vydávají úřady státní o pozemcích a jejich poplatnosti, a při staveních o přiznané hodnotě nájemného jednofivečmu při rozličných ústavech úvěruich půjčky hledajícím^{13) 14)}; a pak výkazy o vý-

¹⁰⁾ Pozn. 2. k pol. saz. ^{100/116} popl. zák.

¹¹⁾ Změn. pol. saz. ^{100/116} a), aa) a bb) z r. 1862.

¹²⁾ Rozh. m. č. ze dne 8. února 1895 č. 50,620 z r. 1864. (Pril. k věst. m. č. č. 3, str. 25.)

¹³⁾ Zák. ze dne 6. února 1869 § 6., al. 4. (č. z. č. 18).

¹⁴⁾ Sv. Vyu. zem. lin. řed. p. Čechy ze dne 18. prosince 1865 č. 52,788 a ze dne 26. února 1867 č. 9163. (Pril. p. Čechy č. 15, str. 36 z r. 1865 a č. 3, str. 8 z r. 1867.)

¹⁵⁾ Že ten který pozemek náležel k té které usedlosti, dokládá se pravidelně řádnými certifikáty c. k. berních úřadů, aneb přepisy a výtahy z kata-

nosu statku, které sdělávají účelní departementy k žádosti stran na základě předložených individuálních archů pozemnostních.¹⁵⁾

β) Listy, které vydávají příslušné zdravotní úřady přístavné a námořské o cejchování obchodních lodí námořských.¹⁶⁾ pak listy o dokonalosti lodní (Beilbrief), lodní listy rejstříkové (Registerbrief)¹⁷⁾ a zápisní listy rybářské.¹⁸⁾

γ) Vysvědčení vydaná e. k. okresními zvěrolékaři v Itálii ve smyslu nařízení místodržitelství Italijského ze dne 28. června 1888 (Z. z. p. It. č. 74)¹⁹⁾

δ) Exemplář statutu, na němž nalezá se potvrzení politického úřadu ve smyslu § 9. spolk. zák. ze dne 15. listopadu 1867 (ř. z. č. 134.) necht' jde o statut prvotní neb během doby změněný.²⁰⁾

ε) Sdělení o stavu záznamů v kreditní knize při určitéch a na jméno znějících papírech úvěrných.²¹⁾²²⁾

stránních protokolů, které se vydávají co certifikáty úřední neb pod úředním rukojemstvím. Prvé totiž certifikáty úřední spudají sem co vysvědčení, druhé se jeví býti přepisy, které co takové jsou předmětem poplatku (v. § 97. řl. d). (Srv. rozh. m. f. ze dne 24. prosince 1875 č. 22.368. Příl. p. Čechy č. 2, str. 11 z r. 1876; p. Kraj. č. 6, str. 28 z r. 1876.)

¹⁵⁾ Rozh. m. f. ze dne 9. srpna 1867 č. 28.239. (Příl. p. Dol. Rak. č. 5, str. 12 z r. 1868; p. Štyr. čis. 27, str. 66 z r. 1868; p. Kraj. čis. 16, str. 68 z r. 1868; p. Itálie č. 22, str. 108; p. Dalm. č. 27, str. 178.)

¹⁶⁾ Zák. ze dne 15. května 1871 § 8. (ř. z. č. 43.)

¹⁷⁾ Zák. ze dne 7. května 1879 §§ 16., 18., 21. a 23. (ř. z. č. 65); — Rozh. m. f. ze dne 6. února 1881 č. 29.377. (Příl. p. Kor. č. 7, str. 41; p. Příl. č. 4, str. 25.)

¹⁸⁾ Rozh. m. f. ze dne 2. května 1887 č. 11.349. (Příl. p. Příl. čis. 4, strana 55.)

¹⁹⁾ Rozh. m. f. ze dne 5. září 1889 č. 30.671. (Příl. p. It. č. 21, str. 58.)

²⁰⁾ Rozh. mín. řl. ze dne 12. července 1868 č. 21.715. (Příl. p. Čechy č. 13, str. 52; p. Mor. č. 7, str. 16; p. Slez. č. 10, str. 27; p. Dol. Rak. č. 6, str. 13; p. Hor. Rak. č. 8, str. 41; p. Štyr. č. 19, str. 47; p. Kor. č. 19, str. 56; p. Příl. č. 17, str. 53; p. It. č. 21, str. 104; p. Rak. č. 24, str. 106; p. Dalm. č. 25, str. 129.) — Srv. též rozh. m. f. ze dne 2. listopadu 1868 č. 31.556. (Příl. p. Hor. Rak. č. 14, str. 62; p. Štyr. č. 8, str. 22 z r. 1869; p. Kraj. č. 3, str. 12 z r. 1869) a ze dne 20. ledna 1895 č. 45.105 (Příl. k věst. m. f. č. 2, str. 9), kterými se odůvodňuje poplatnost exempláře statutu opulturného potvrzení úřadu politického položkou saz. $\frac{30}{100}$ g), co listiny oprávnující (taktéž 1 zl. z prvotního) a 50 kr. z každého dalšího archu); avšak řečeným potvrzením neuděluje se spolku právo existence, poněvadž takové lze nabyti bez podobného potvrzení, a toto se jeví býti pouhým vysvědčením o právním trvání spolku.

²¹⁾ Vyhl. m. f. ze dne 24. května 1871 č. 36.241. (Věst. m. f. č. 21, str. 94.)

č) Vysvědčení o theoretických zkouškách na školách vysokých, o zkouškách ze státního účetnictví²³⁾, dále vysvědčení vydané posluchačům kursu podkovářského²⁴⁾ a pak vysvědčení maturitní pro studia technická neb universitní, — bez ohledu na výsledek zkoušky a bez ohledu na to, zda-li zkouška byla odbyta na středních školách státních neb nestátních, poněvadž dotyčným komisím zkušebními přísluší veskrz povaha zkušebních komisí státních.²⁵⁾

η) Absolutoria universitní.²⁶⁾

θ) Licence pro pobřežní plavbu (cabotage) a zápisní listy rybářské podle § 30. nař. m. obch. ze dne 5. prosince 1884 o rybářství námořském (ř. z. č. 188.)²⁷⁾

ι) Knížky horských průvodců dle nařízení o horských průvodcích politickými úřady vydané.²⁸⁾

Za předměty poplatku pod odstavcem a) 2. spadající (50 kr. z archu) byly zvlášť naznačeny:

α) Potvrzení obcí vydané o způsobu hospodaření a zdanění v příčině pozemkových parcel, které od usedlosti mají býti odděleny, nechtě se co do formy

²³⁾ Náležitě známky kolkové buďte hned sebou přiloženy k žádosti, kterou se za sdělení takové žádá. V případě, že by žádosti nebylo vyhověno, buďte se záporným výměrem sebou vráceny známky kolkové k žádosti připojené.

²⁴⁾ Nař. mín. ze dne 21. března 1858 § 20. (ř. z. č. 44).

²⁵⁾ Nař. mín. ze dne 30. července 1857 B, § 4. (ř. z. č. 36 z r. 1858).

²⁶⁾ Rozh. m. č. ze dne 23. června 1882 čís. 17.211. (Přil. p. Hor. Rak. č. 14, str. 80; p. Štyr. č. 5, str. 23; p. Kor. čís. 15, str. 139; p. Kraj. čís. 10, str. 73; p. Mor. č. 5, str. 17; p. Hal. č. 14, str. 116; p. Přim. č. 22, str. 87.)

Tímto jeví se býti zmíněno dřívější rozhodnutí mín. fin. ze dne 13. října 1873 č. 22.571 (Přil. p. Mor. č. 14, str. 57 z r. 1874; p. Hal. č. 2, str. 9 z r. 1874; p. Tyr. č. 6, str. 39 z r. 1874; p. Přim. čís. 8, str. 34 z r. 1874; p. Dalm. č. 12, str. 36 z r. 1874), dle kterého bylo rozpoznáváno mezi státními a nestátními školami středními a dle kterého neměla býti podrobena tomuto poplatku (1 zl.) maturitní vysvědčení vydaná školami nestátními, byť by byla spolu podlépšou dozorečnu zřizovena státními.

²⁷⁾ Pol. suz. ^{110/111} c) pop. zák.

²⁸⁾ Pozh. m. č. ze dne 19. dubna 1885 čís. 10.954 (Přil. p. Dalm. čís. 11, str. 35); ze dne 2. května 1887 č. 11.349 (10.815). (Přil. p. Přim. č. 4, str. 55. — Přil. p. Dalm. č. 8, str. 17); a ze dne 13. srpna 1887 č. 23.919. (Přil. p. Dalm. č. 16, str. 38.)

²⁹⁾ Zanesená do nich vysvědčení cestujících jsou poplatku prosta. (Zák. ze dne 4. dubna 1894 § 1. ř. z. č. 71 a vykon. nař. ze dne 7. dubna 1894 odst. 2. (ř. z. č. 74).

jeví co certifikáty, neb necht se připojí na katastrální arch držební, na smlouvy kupní, na certifikáty berních úřadů a pod.²⁹⁾

β) Vysvědčení vydaná okresní školní radou.³⁰⁾

γ) Listy legitimační, které vydávají na základě § 15. zák. ze dne 6. července 1863 (ř. z. č. 96) advokátní komory kandidátům advokacie a jež obsahují stvrzení, že osoba, již se dotýče, zapsána jest v seznamu kandidátů advokacie.³¹⁾

δ) Vysvědčení úřady farními vydávaná a sice:

αα) Potvrzení, že ohlášky snoubenců se děly;³²⁾

ββ) Výtahy z matrik t. j. výtahy z rejstříků, vedených o porodech, křestech, sňatech a úmrtích aneb řádné listy rodné, křestní, oddávací a úmrtí³³⁾ ³⁴⁾ a

γγ) Rodokmeny zdělané osobami ku vedení matrik ustanovenými aneb jimi pouze potvrzené.³⁵⁾ ³⁶⁾ Zde jeví se býti potvrzení každého jednotlivého příběhu, každého jednotlivého sňatku, porodu, křestu a úmrtí co samostatný předmět poplatku, pročež má býti poplatek (50 kr.) placen za každé jednotlivé potvrzení zvlášť, tedy tolikrát, kolik řečených příběhů v uvedených potvrzeních, výtazích z matrik a rodokmenech jest obsaženo.³⁷⁾

²⁹⁾ Rozh. m. f. ze dne 24. prosince 1875 č. 22.368. (Přil. p. Čechy č. 2, str. 11 z r. 1876; p. Kraj. č. 6, str. 28 z r. 1876.)

³⁰⁾ Rozh. m. f. ze dne 5. února 1871 č. 3219. (Přil. p. Čechy č. 5, str. 15.)

³¹⁾ Rozh. m. f. ze dne 30. června 1881 čís. 18.478. (Přil. p. Mor. čís. 6, str. 26; p. Slez. č. 4; p. Štyr. č. 4, str. 14; p. Kor. č. 12, str. 68; p. Kraj. č. 5, str. 11; p. Tyr. č. 7, str. 13; p. Přim. č. 14, str. 69.)

³²⁾ Pol. saz. $\frac{41}{12}$ al. 1. popl. zák. — Nař. m. f. ze dne 28. prosince 1868 č. 37.375 odst. 2. (Věst. min. fin. č. 1, str. 1 z r. 1869.) — Těmuž poplatku jest podrobena takové potvrzení, když vydáno bylo úřadům světským.

³³⁾ Pol. saz. $\frac{22}{73}$ popl. zák.

³⁴⁾ Sem náleží též úřední vysvědčení k žádosti stran na základě art. II. § 9. zák. ze dne 25. května 1868 (ř. z. č. 47) světským úřadem vydaná z knihy ohlášek a z rejstříku sňatků. (Nař. m. f. ze dne 28. prosince 1868 č. 37.375. Odst. 2. — Věst. min. fin. č. 1, str. 1 z r. 1869.)

³⁵⁾ Pol. saz. $\frac{92}{95}$ al. 1. popl. zák.

³⁶⁾ Rodokmeny sdělané osobami soukromými jsou předmětem poplatku pouze co přílohy, když se jich co takových užije při podáních poplatných. (Pol. saz. $\frac{92}{95}$ al. 2, popl. zák.)

³⁷⁾ Pol. saz. $\frac{41}{12}$ al. 2.; pozn. k pol. saz. $\frac{22}{73}$; pol. saz. $\frac{92}{95}$ popl. zák.

e) Listy za vyučencou, vydávané učnům společenstvy živnostenskými.³⁹⁾

č) Nálezy znaleců, mají-li sloužiti za průvod aneb za základ úředního jednání v záležitostech soukromých.⁴⁰⁾

η) Vysvědčení lékařská vydaná osobám soukromým lékaři okresními (krajskými).⁴¹⁾

θ) Tak zvané listy vinkulační, či certifikáty neb jakkoliv nazvané prohlášení, ve kterých potvrzuje ten který ústav škody z ohně pojistující, že vypůjčitel při ústavu tom jest pojištěn a že nevystoupení neb uzmenšení pojištěné sumy bylo vinkulováno při zápůjčce vtělené či zajištěné pro tu kterou společnost neb pro ten který úvěrný ústav, necht' přidá se takové prohlášení na původní arch přijímací neb na jeho duplikát.⁴²⁾

ι) Legitimační listy vydané obchodními a živnostenskými komorami obchodním cestujícím za tím účelem, by pro dopravu sebou vezených kufrů se vzorky (Musterkoffer) po drahách rakouských došli zmírnění sazby.⁴³⁾

³⁹⁾ Rozh. m. l. ze dne 9. dubna 1885 č. 8140. (Přil. p. Mor. č. 6, str. 18, p. Kor. č. 6, str. 34.)

⁴⁰⁾ Pol. saz. ^{39/10} b) popl. zák.

⁴¹⁾ Rozh. m. l. ze dne 29. ledna 1864 čís. 55.532. (Přil. p. Hal. čís. 10, str. 39; p. Krak. č. 10, str. 46; p. Dalm. č. 4, str. 45.)

⁴²⁾ Rozh. m. l. ze dne 21. října 1887 č. 27.472. (Přil. p. Čechy č. 103, str. 148 z r. 1888; p. Hor. Rak. čís. 4, str. 13 z r. 1888; p. Mor. čís. 8, str. 43 z r. 1888; p. Kor. čís. 19, str. 87 z r. 1888; p. Kraj. čís. 14, str. 66 z r. 1888; p. Přím. č. 8, str. 103 z r. 1888.)

Podobná potvrzení mohou býti poplatku prasta pouze v jediném případě, tenkrátě totiž, když povinnost vinkulační byla smlouována a převzata současně při uzavření smlouvy pojistovací, t. j. když tato povinnost vinkulační již prvotně tvořila integrující část pojistovací smlouvy mezi pojištěncem a ústavem pojistovacím uzavřené, a potvrzení o tom na prvotní políci samé neb na ověšeném jejím duplikátu obsaženo jest sebou s ostatními ustanoveními smlouvy pojistovací ve smlouvě samé, poněvadž pak zde nejde o vysvědčení, nýbrž o vyhotovení neb přepis prvotní smlouvy pojistovací.

⁴³⁾ Rozh. m. l. ze dne 26. srpna 1893 č. 27.020. (Přil. p. Dol. Rak. č. 23, str. 47; p. Hor. Rak. čís. 11, str. 94; p. Štyr. čís. 14, str. 108; p. Kraj. čís. 21, str. 111; p. Přím. č. 21, str. 162; p. Tyr. č. 6, str. 51; p. Čechy č. 64, str. 59; p. Mor. č. 23, str. 108; p. Slez. č. 6, str. 28; p. Buk. č. 10, str. 45; p. Hal. č. 5, str. 56 z r. 1894.)

z) Legitimace nosičské dle nařízení o horských průvodčích politickými úřady vydané.⁴³⁾

ad b) Pro čeledíny, lovaryše, učeníky, nádeníky a vůbec pro osoby, ježto jsou živi od výdělku nepřevyšujícího denní mzdu (když vydává se vysvědčení o jejich vlastnostech a poměrech osobních), z každého archu . 15 kr.⁴⁴⁾

Za předměty poplatku sem spadající byla zvlášť uvedena vysvědčení služební, vydaná na základě ustanovení § 7. min. nař. ze dne 19. září 1883 (ř. z. č. 159) o způsobilosti pro obstarávání parních kotlů.⁴⁵⁾

V souhlase s těmito zásadami budou na př. certifikáty a listky honební, listky rybářské, dovolovací listky na číhání (ptáků), které dle jednotlivých zákonů zemských vydávají brzy e. k. úřady politické, brzy starostově obcí aneb majetníci neb pachtýři práva honebního neb rybářského osobám třetím (hostům neb živnostním pomocníkům), jsou podrobeny poplatku 1 zl. aneb 15 kr., když je vydávají e. k. úřady politické a poplatku 50 kr. aneb 15 kr., když je vydávají obce neb osoby soukromé dle toho, zda-li jednotlivce, pro něž se listek ten vydává, lze řaditi mezi osoby žijící od výdělku převyšující denní mzdu čili ne. V případech prvých obnáší totiž poplatek — jak označeno — povždy 1 zl. neb 50 kr. a v případech druhých 15 kr.^{46) 47) 48)}

⁴³⁾ Vysvědčení cestujících tam zapsaná jsou prostu poplatku. (Zák. ze dne 4. dubna 1894 § 1. (ř. z. č. 71) a vykon. nař. ze dne 7. dubna 1894 odst. 2. (ř. z. č. 74).

⁴⁴⁾ Pol. saz. ^{110/110} b) pop. zák. — Srv. též rozh. m. f. ze dne 26. března 1894 č. 1946. (Přil. k věst. m. f. č. 3, str. 14; přil. p. Sloz. č. 4, str. 17.)

⁴⁵⁾ Nař. m. f. ze dne 12. července 1885 čís. 20.258. (Věst. m. f. čís. 21, strana 146.) — Kolkom 15 kr. mají též býti opatřena vysvědčení, která se vydávají dělníkům dle § 31. zák. ze dne 8. března 1885 (ř. z. č. 22) zvlášť vedle jeho zapsání do knížky pracovní.

⁴⁶⁾ Rozh. m. f. ze dne 29. prosince 1868 č. 16.590 (Přil. p. Čechy č. 1, str. 2 z r. 1869); — dto ze dne 16. září 1877 č. 23.715 (Přil. p. Sloz. č. 18); — dto ze dne 24. prosince 1877 č. 27.402 (Přil. p. Mor. č. 8, str. 30; p. Sloz. č. 23); — dto ze dne 31. října 1882 č. 30.069 (Přil. p. Tyr. č. 10, str. 31); — dto ze dne 12. dubna 1881 č. 10.876 (Přil. p. Dol. Rak. č. 4, str. 8); — Vým. fin. říd. p. Kor. ze dne 15. února 1883 č. 3191 (Přil. p. Kor. č. 5, st. 52). — Vým. Čes. zem. říd. fin. ze dne 11. května 1885 č. 30.888 (Přil. p. Čechy č. 7, str. 28); — Rozh. m. f. ze dne 10. října 1885 č. 28.291 (Přil. p. Přim. č. 19, str. 249); dto ze dne 28. listopadu 1887 č. 37.229 (Přil. p. Hor. Rak. č. 6, str.

Podobně se má věc s domovskými listy, jaké vydávají obce a které co doklady pro příslušnost sluší považovati veskrz za vysvědčení; jsou podrobeny poplatku 50 kr. neb 15 kr. dle uvedeného osobního postavení osoby, které list svědčí.⁴⁹⁾

ad e) Poplatku řídicímu se oúhlavně dle obsahu vysvědčení, čili dle předmětu a věci, které se dosvědčují, poplatku, který co do jeho výměry jeví se býti výjimkou od pravidel sub a) a b) uvedených, jsou podrobeny:

1. Vysvědčení školní a studijní, jaká vydávají učiliště veřejná o výsledku jedné neb více zkoušek na konci semestru neb roku odbytých (vysvědčení semestrální), pokud nejsou od poplatku osvobozena (v. § 197.), pak pololetní frekventační vysvědčení na c. k. universitách zavedená,⁵⁰⁾ necht' jest návštěva více kolegii více docenty potvrzena na jediném listu neb jedním jediným vysvědčením, vyžadují z každého arehu 15 kr.⁵¹⁾

Potvrzuje-li se ve vysvědčeních školních a studijních výsledek zkoušek více semestrů neb roků, neb dosvědčuje-li se současně návštěva přednášek pro více semestrů, budíž poplatek

⁴⁹⁾ z r. 1888; p. Mor. č. 4, str. 25 z r. 1888; p. Příh. č. 8, str. 101 z r. 1888) a ze dne 6. července 1889 č. 23.538 (Příl. p. Hál. č. 11, str. 33).

⁴⁷⁾ Svědčí-li honební list více osobám, budíž podroben poplatku dle počtu osob, kterým svědčí. (Srov. rozh. m. f. ze dne 10. srpna 1885 č. 20.617. — Příl. p. Mor. č. 3, str. 7 z r. 1886; p. Hor. Rak. č. 16, str. 84.)

⁴⁸⁾ Těmito poplatky nejsou nijak dotknuty taxy, které se v podobných případech vybírají; na př. v Čechách, kde se vybírá za vydání dovolovacího listu rybářského zvláštní taxa a to pro majitele neb nájemce práva rybářského 1 zl a pro osoby třetí 50 kr. Taxy tyto neplnou také do pokladny státní, nýbrž do zvláštního fondu pro zvelebení rybářství zřízeného, jež spravuje zemský výbor. (Z. zák. ze dne 9. října 1883 § 10. — Z. z. p. Čechy č. 22 z r. 1885.)

⁴⁹⁾ Srov. Výn. Čes. říš. lin. ze dne 5. července 1863 č. 22.096. (Příl. p. Čechy č. 10, str. 42.) — Nař. m. f. ze dne 17. července 1857 č. 20.542. (Věst. m. f. č. 33, str. 324.)

⁵⁰⁾ Podobně frekventační vysvědčení pro posluchače kursů učitelských pro školy měšťanské. (Rozh. m. f. ze dne 8. února 1894 č. 45.251. — Příl. k věst. m. f. č. 2, str. 7; příl. p. Slez. č. 3, str. 10.)

⁵¹⁾ Při nynějším zatřžení universitním jeví se býti předmětem poplatku 15 kr. veškerá potvrzení o návštěvě přednášek dohromady za každý semestr, která potvrzení se zanášejí do knížky neb arehu opovědního. Řádné kolokování dotyčných listů knížky neb arehu opovědního jest povinností každého jednotlivého studujícího. (Nař. min. vyuč. ze dne 1. října 1850 § 62. (ř. z. č. 370).

(15 kr.) zapraven za každý semestr, po případě za každý rok.⁵²⁾

Poplatnost vysvědčení školních a studijních visí na podmínce, že vysvědčení ta byla vydána od učelišť veřejných. Které školy či učeliště sluší míti za školy veřejné, ustanovují zákony zvláštní. Pravidlem bude lze míti za veřejná učeliště školy zcela neb částečně vydržované státem, zemí neb obcemi a přístupné mládeži bez rozdílu náboženství.

2. Závěrečné listy dohodačů (senzálů) a výtahy z denníků dohodačích.

Poplatek z prvých obnáší za každý list závěrečný 5 kr. za každý výtah 50 kr.

Má-li těchto listů upotřebeno býti soudně, musí za list závěrečný zapraven býti poplatek srovnávající se s dotyčným jednáním právním, kdežto výtahy řečené nevyžadují žádného dalšího poplatku.⁵³⁾

Osvobození závěrečných listů dohodačích od tohoto poplatku v případech setkání se jich s daní z tržby cenných papírů v § 125., odst. 5.

3. Výtahy a potvrzení:

a) Z veřejných knih tuzemských o držbě a vlastnictví věci nemovitých a o právech jim na rovně postavených (o váznoucích na nich právech a břemenech) a pak o věcech k soudu složených (výtahy z knih pozemkových, z desk zemských, z knih hypotečních, notifikčních, z knih v Tyrolsku „Verfachbücher“ zvaných, z knih horních, z knih k zuznamování živností, z knih depositních atd.), vyjmajíc vysvědčení o předsevzatém úředním výkonu, která se zdarma připojují k listině vložené nebo k žádosti za vklad, — vyžadují z každého archu 1 zl.^{54) 55)}

Jde-li o výtahy týkající se více těles knihovních, může podle vůle žadatelovy vydán býti o každém jednotlivém tě-

⁵²⁾ Pol. saz. ¹¹⁰/₁₁₀ c), al. 2. pop. zák.; pak nař. m. f. ze dne 3. května 1853 (ř. z. č. 83).

⁵³⁾ Zněn. pol. saz. ¹²/₁₀₃ z r. 1862; ¹¹⁰/₁₁₀ d). — Zák. ze dne 29. února 1864 § 13. (ř. z. č. 20).

⁵⁴⁾ Pol. saz. ¹¹²/₁₁₇ a); — ¹¹⁰/₁₁₀ e) popl. zák.

⁵⁵⁾ Sem náleží též v poplatkovém zákoně zvlášť uvedená vysvědčení o knihovním vlastnictví čili listy o zápisu vlastnictví. (Pol. saz. ²¹/₁₀₀ popl. zák.)

lesu knihovním zvláštní výtah aueb i jediný výtah obsahující více těles knihovních, a stálý poplatek neřídí se v případech druhých dle počtu těles knihovních, nýbrž dle počtu archů upotřebených. Takléž jest co do poplatku lhostejno, zda-li jde o knihovní tělesa činící jednu neb více vložek knihovních.⁵⁶⁾

β) Podobné výtahy z knih vedených v zemích cizích jsou podrobeny poplatku co vysvědčení dle pravidla všeobecného.⁵⁷⁾

4. Překlady sdělané tlumočnický přisežnými, pak překlady, jichž správnost notárem se potvrzuje, — z prvního archu 1 zl. (z každého dalšího 50 kr.)⁵⁸⁾

5. Směnečné osvědčení (protesty)

α) které sepíše notář 1 zl.

β) které sepíše soud

αα) učiní-li pohledanost směnění více než 200 zl. . 2 zl.

ββ) když činí více než 200 zl. 3 zl.⁵⁹⁾

Zvláštní poplatek z protokolu nemá býti brán, když se osvědčení pouze zanášá do rejstříku, jaký nařizen jest art. 90. řádu směn., leda že by řádný formální protokol byl sepsán.⁶⁰⁾

Vysvědčení od poplatku osvobozená v. § 197.

Jakým způsobem lze povinnosti poplatkové učinili za dost v. §§ 134., 138.

⁵⁶⁾ Nař. mín. spr. a řn. ze dne 16. ledna 1874 (č. z. č. 3). — Rozh. mín. řn. ze dne 10. prosince 1894 č. 37.573. (Přil. k věst. mín. řn. č. 1, str. 4 z r. 1895.)

⁵⁷⁾ Pol. suz. ^{112/17} b) popl. zák.

⁵⁸⁾ Pol. suz. ^{100/100} popl. zák. — Nař. mín. spr. a řn. ze dne 27. listopadu 1858 odst. 6. (č. z. č. 223).

⁵⁹⁾ Změn. pol. suz. ^{110/110} g) z r. 1862.

⁶⁰⁾ Rozh. m. ř. ze dne 28. února 1882 č. 5758. (Přil. p. Kor. č. 7, str. 15; p. Přim. č. 8, str. 32.)